

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.

Pondělí 9. listopadu
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Nedávno jsem objevil v Sydney vynikajícího onkologa, specialistu na léčení rakoviny, doktora George Hrubého, který přijel do Austrálie jako malé dítě, ale hovoří do dnešního dne česky. Protože nejsem novinář, novinářka, novinářka, tak jsem zatelefonoval a poprosil mladou českou slečnu, která pracovala v SBS, zda-li by byla tak hodná a neudělala s ním rozhovor pro tyto Noviny.

Byl jsem ale bohužel odmítnut, neb slečna si nepřeje mít s novinami cokoli společného (proto si jí ani nedovolím zde, v novinách, jmenovat), neb a protože, jak jsem se dověděl, tyto

Noviny nepodporují ani BLM, ani migranty ani islám - dokonce o nich píše negativně a nechválí je. **Což je pravda!** A dodávám, nepodporujeme ani marx-leninismus, nacismus a podobná zvěrstva. I když tiskneme články, s kterými nesouhlasíme, a to proto, abychom informovali čtenáře. Pak jsem pochopil, slečnin „avatar“ (Avatar je postava, znak, obraz nebo model, který se používá ve virtuální realitě k vlastní reprezentaci uživatele.) na Facebooku - „dělnici - úředníci s šátkem na hlavě, ukazující svaly na ruce, velice podobný tomuto obrázku

Neomarxistický feminismus rozvrací rodiny a ...
pravvprost.cz

Je tu, prosím, někdo, může to být i váš známý/á, kdo by mohl pomoci tím, že by udělal občas rozhovor pro naše Noviny, většinou se dělá po telefonu?

Řekli bychom si pomáhat.

Black Lives Matter: "Jsme vyškolené marxistky" 1

napsal(a) Soeren Kern

BLM je marxistické revoluční hnutí zaměřené na transformaci Spojených států na komunistickou dystopii. BLM prohlašuje, že chce zrušit nukleární rodinu, policii a věznic, heteronormativitu, a kapitalismus. Vůdci BLM pohrozili, že pokud nebudou splněny jejich požadavky, tak "současný systém zničí". Hnutí BLM také vytváří své vlastní milice.

"Snížení rozpočtu LAPD (Los Angeles Police Department, Policejní sbor města Los Angeles) by znamenalo mnohem delší reakce na tísňová volání na linku 911. Policisté, kteří by při akci potřebovali posily, by je nedostali, a vyšetřování

znásilnění, vražd a osobních napadení by se buď neprovádělo, nebo by bylo donekonečna odkládáno." — Los Angeles Police Protective League.

"Bílí lidé jsou v Americe úžasně zmatení... **Pokud dnes existuje systematický rasismus, jedná se o rasismus proti bělochům, a to v tom smyslu, že bělochům je pořád opakováno, že jsou zodpovědní za všechno zlo na světě....**" — Univerzitní profesorka a členka poradního sboru organizace Black Voices for Trump (Černé hlasy pro Trumpa) Dr. Carol M. Swain.

"Všichni jsme Božími dětmi. Black Lives Matter, Antifa a podobné organizace nám nepomáhají překonat rasismus a třídní rozdělení a různé ty ismy, na které se zaměřují. V černošské komunitě se toho dá zajisté mnoho vylepšit, ale nejdůležitější věcí je pomoci lidem si uvědomit, jak důležité jsou jejich vlastní postoje...." — Univerzitní profesorka a členka poradního sboru organizace Black Voices for Trump (Černé hlasy pro Trumpa) Dr. Carol M. Swain.

Nedávný průzkum Pew Research Center zjistil, že hnutí Black Lives Matter (BLM) podporují více než dvě třetiny Američanů. Vysoká míra podpory vyvolává otázku, kolik toho americká veřejnost o BLM vlastně ví.

Navenek se BLM prezentuje jako občanské hnutí oddané ušlechtilému boji proti rasismu a policejní brutalitě. Hlubší průzkum ale odhaluje, že **BLM je marxistické revoluční hnutí zaměřené na transformaci Spojených států - a celého světa - na komunistickou dystopii.**

Toto je první ze dvou částí článku o BLM, která odhaluje, že...

Zakladatelé BLM otevřeně přiznávají, že jsou marxistickými ideology. K jejich přiznaným mentorům patří bývalý členové Weather Underground - radikální "levicové" teroristické skupiny, která se snažila v 60. a 70. letech vyvolat ve Spojených státech komunistickou revoluci. Lídři hnutí BLM mají přátelské vztahy s venezuelským diktátorem Nicolasem Madurem, jehož socialistická politika dovedla Venezuelu k ekonomickému kolapsu a milionům lidí způsobila neslychané utrpení.

BLM prohlašuje, že chce zrušit nukleární rodinu, policii a věznic, heteronormativitu, a kapitalismus. Hnutí BLM a skupiny s ním spojené požadují moratorium na nájemné, hypotéky a náklady spojené s bydlením (energie, vodné stočné atd.) a reparace za dlouhý seznam křivd způsobených v minulosti. Vůdci BLM pohrozili, že pokud nebudou splněny jejich požadavky, tak "současný systém zničí". Hnutí BLM také po vzoru militantního hnutí Black Panther vytváří své vlastní milice.

Hnutí BLM, které není pro daňové účely registrováno jako nezisková organizace, získalo dary v řádu desítek milionů dolarů. Finance BLM jsou neprůhledné. Dary BLM jsou shromažďovány agenturou ActBlue - fundraisingovou platformou Demokratické strany. Lídři BLM potvrdili, že jejich bezprostředním cílem je svržení prezidenta USA Donalda J. Trumpa.

A co je nejdůležitější, hlavní tvrzení BLM je založeno na lži - konkrétně to, že Spojené státy jsou "ve válce" s

Afroameričany. Černoši nejsou bělochy systematicky napadáni. Padesát let po podpisu Zákona o občanských právech (Civil Rights Act) z roku 1964 se více než tři čtvrtiny Američanů, včetně většiny bělochů i černochochů, shodly na tom, že USA dosáhly skutečného pokroku v odstraňování rasové diskriminace. Odborníci upozornili na to, že neschopnost hnutí BLM předložit solidní empirické důkazy o systémovém rasismu vysvětluje, proč jeho vůdci nadále "rozšiřují a prohlubují" svoji obžalobu americké společnosti, aby zahrnovala celý společenský a politický řád.

BLM svými vlastními slovy

"Máme ideologický rámec. Obzvláště já a Alicia [Garza] jsme profesionální organizátorky. Jsme vyškolené marxistky. Jsme zbláhle v ideologických teoriích." — Spoluzakladatelka BLM Patrisse Cullors, 22. července 2015.

"Pokud nedostaneme, co chceme, tak to tady všechno zlikvidujeme a nahradíme něčím novým. Kapišto? Mohl bych mluvit obrazně. Mohl bych mluvit doslova. Je to otázka interpretace... Já jen chci černochoy osvobodit a dosáhnout černé svrchovanosti, a to jakýmkoliv způsobem." — Aktivista BLM Hank Newsome, 25. června 2020.

"Zůstaňte v ulicích! Stávající systém proti nám podniká jednu diverzní akci za druhou a chce nás odzbrojit. Bojujeme za zrušení policie a věznic, a to vyžaduje boj s bílým supremacistickým kapitalistickým heteropatriarchálním imperialismem." — BLM Chicago, Twitter, 16. června 2020.

"Nic jako 'modré životy' neexistuje. Žádný odstín modrého života neexistuje. Dělat policistu je zaměstnání. Je to džob. Říci 'Na všech životech záleží' je jako říci, že obloha je modrá. Neslyšela jsem, že by policie kdy byla na správné straně historie." — Spoluzakladatelka BLM Alicia Garza, web ktvu.com, 30. března 2018.

"Stovky let generačního útlu, traumat a infrastrukturního rasismu nás hluboce ovlivnily a učinily naše těla zranitelnějšími vůči nemoce jako je COVID-19." — Spoluzakladatelka BLM Patrisse Cullors, web Hollywood Reporter, 2. června 2020.

"Říkáme #DefundThePolice (Seberte finance policii) a #DefundDepOfCorrections (Seberte finance věznicím), protože pracují ruku v ruce. K nárůstu počtu vězňů došlo během vyzbrojování policistů vyřazenou armádní vyzbrojí a zvýšením jejich počtu. Celý tento systém musí být zrušen." — BLM Chicago, 13. června 2020.

"Jsme proti kapitalismu. Jsme přesvědčeni, že černoši nikdy nedosáhnou osvobození v rámci současného globálního rasistického kapitalistického systému." — Movement for Black Lives (M4BL, Hnutí za černé životy), jehož součástí je i hnutí BLM, 5. června 2020.

"Slogan 'All Lives Matter' (Na všech životech záleží) je jen rasistická snaha delegitimizovat staletý globální útlak černochochů, a postavit ty, kteří projevují nesmírnou hrdost na to, že jsou černí, do role nepřátel státu. Jsme nepřátelé jakéhokoliv rasistického, sexistického, třídně rozvrstveného, xenofobního státu, který povoluje vražednou brutalitu proti marginalizovaným lidem, kteří si zaslouží

žít jako svobodní lidé." — Feminista Jones, aktivistka hnutí BLM.

"Společně s palestinskou občanskou společností požadujeme v souladu s mezinárodním právem cílené sankce proti izraelskému koloniálnímu apartheidnímu režimu." — BLM UK (Black Lives Matter United Kingdom, Black Lives Matter Velká Británie), 28. června 2020.

"Jsme ABOLICIONISTICKÉ hnutí. Nevěříme v reformu policie, státu a průmyslového vězeňského komplexu." — BLM UK, 21. června 2020.

"Ano, myslím si, že sochy bílého Evropana, o kterém se tvrdí, že je Ježíš, by měly být také svrženy. Jsou a vždycky byly výrazem bílé nadřazenosti. Když se Ježíšova rodina chtěla skrýt a splynout s davem, hádějte, kam podle Bible šla? Šla do EGYPTA! Nešla do Dánska. Svrhněte ty sochy! — Lídr BLM Shaun King, 22. června 2020.

"Žijeme v historickém okamžiku, kdy poprvé po dlouhé době mluvíme o alternativách ke kapitalismu." — Alicia Garza, spoluzakladatelka BLM, březen 2015.

"Antirasismus je antikapitalistický a naopak. Tak to prostě je. Jako antirasista musíte současný zaběhnutý systém odmítnout. Konec rasismu vyžaduje transformaci globálního politicko-ekonomického uspořádání." — Joshua Virasami, BLM UK, 8. června 2020.

Stručná historie BLM

Hnutí BLM vzniklo v červenci 2013, poté co byl 28letý člen sousedské hlídky George Zimmerman v roce 2012 zproštěn obvinění ze zabití (zastřelením) 17letého černošského středoškoláka Trayvona Martina v Sanfordu na Floridě.

Alicia Garza, žena černé pleti z Oaklandu v Kalifornii, zveřejnila na Facebooku "milostný dopis černým lidem". Napsala: "Stále mě překvapuje, jak málo záleží na černých životech. Černí lidé! Miluji vás! Miluji nás! Na našich životech záleží." Patrisse Cullors, černoška z Los Angeles v Kalifornii, pak vložila tento facebookový příspěvek na Twitter s hashtagem #BlackLivesMatter. Po zhlédnutí tohoto hashtagu se Opal Tometi, Američanka nigerijského původu z Phoenixu v Arizoně, spojila s Garzou a Cullors za účelem zřízení prezentace na internetu. Tometi koupila doménu a vybudovala digitální platformu BLM, včetně účtů na sociálních sítích, kde povzbuzovala černochoy k tomu, aby tam zveřejňovali své příběhy.

Po zastřelení 18letého Michaela Browna bělošským policistou Darrenem Wilsonem ve Fergusonu ve státě Missouri v srpnu 2014 se stal hashtag #BlackLivesMatter celostátně známým a byl všudypřítomný během nepokojů v listopadu 2014, když se velká porota rozhodla Wilsona neobvinit. Do roku 2018 byl tento hashtag tweetován více než 30milionkrát.

Od svých počátků před sedmi lety se Black Lives Matter rozrostlo v hnutí s téměř 40 pobočkami a tisíckami aktivistů ve Spojených státech, Kanadě a Velké Británii. Hnutí, které se na začátku snažilo o dosažení spravedlnosti pro zabití černochoy, se svými požadavky stalo expanzivnějším - a hlavně mnohem radikálnějším.

Pokračuje na straně 12

Ponedělí 9. listopadu

Čína i Rusko počkají na oficiální výsledek voleb v USA
Merkelová přislíbila větší díl odpovědnosti za vztahy s USA
Rakouské úřady provedly razie proti muslimskému bratrstvu
Vláda schválila novelu zákona pro změny fungování VŠ v krizi
Ve většině domovů testování do středy nezačne, nemají testy
Ředitelem Všeobecné zdravotní pojišťovny zůstane Kabátek
AV ocenila popularizátory botaniky, jaderné fyziky a filozofie
Odbory navrhované pracovní volno 13. a 16.11. nebude
Počasí v Praze: zataženo, 5°C

Úterý 10. listopadu

Arménie a Ázerbájdžán se dohodly na konci války o Karabach
Státy EU se dohodly s EP na sedmiletém rozpočtu i krizovém fondu a Ministr spravedlnosti povolil vyšetřovat údajné volební podvody v USA
Vláda požádá o prodloužení nouzového stavu, epidemie prý brzdí pomalu a KDU-ČSL vyzvala vládu k návratu části žáků do škol nejpozději 23. listopadu
BIS ve výroční zprávě varuje před aktivitou zpravodajců Číny a Ruska v ČR
Komunisté chtějí změny rozpočtu, opozice ho chce vládě rovnou vrátit a Faltýnek zůstává šéfem poslanců ANO, jejich klub o tom ani nehlasoval
Počasí v Praze: zataženo, 5°C

Středa 11. listopadu

Bílý dům nahradil několik členů Pentagonu Trumpovými loajalisty a Evropská komise navrhla posílení společné zdravotní politiky Unie
25 nově zvolených senátorů složilo slib, Vystrčil zůstává předsedou a Žáci prvních a druhých tříd ZŠ se vrátí do lavic 18. listopadu, oznámil Plaga
Policie chystá na důležitých dálničních tazích větší kontroly kvůli migrantům a Ostravští zastupitelé vyzvali vládu, ať stopne kanál Dunaj-Odra-Labe
ČR je pravděpodobně lehce za bodem zlomu epidemie, říká Blatný a Altnerovi dědici a ČSSD jdou opět k soudu, svědčit bude i Zeman
Počasí v Praze: zataženo, 6°C

Čtvrtek 12. listopadu

Dohoda o příměří je pro Arménii krutá, vliv Turecka roste
Při pádu vrtulníku na Sinaji zemřelo sedm vojáků včetně Česky a Babiš opět odmítl svůj střet zájmů, což údajně tvrdí nový dopis EK
Podle ministra Havlíčka je šance, že se obchody otevrou před Vánoci a Poslanci schválili změnu zákona o VŠ, umožní nadále distanční výuku
Expertí, podnikatelé a organizace čekají kvůli krizi vlnu exekucí a Oslavy v Praze budou na Silvestra a Nový rok bez pyrotechniky
Zemřel jeden z nestorů české kardiologie Jiří Widimský
Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 8°C

Pátek 13. listopadu

EU musí posílit společný boj proti terorismu, shodli se ministři
Blatný má protiepidemický systém, rozvolňování je v nedohlednu a Parametry Blatného systému znemožní podnikání, říká šéf HK Dlouhý
Havlíček řekl, že uvolňovat budou naráz, proto prý musí být přísnější a Za neplátiče alimentů zřejmě bude poskytovat výživné na děti stát
Čtvrtý velký operátor v ČR nebude, kmitočty si rozdělili ti stávající a V kauze Altnerovi vs. ČSSD svědčil při videokonferenci i Zeman
Armádní speciál přivezl z Egypta ostatky rotmistryně Tiché
Počasí v Praze: skoro jasno, až 12°C

Víkend 14. – 15. listopadu

Izraelci v Íránu zabili dvojku teroristické sítě Al-Káida
Trumpa podpořily desetitisíce lidí, zaútočila na ně Antifa
Arménie zmařila atentát na premiéra a pokus o státní převrat
Blatný testování nejmladších žáků nedoporučí, u učitelů ho zvažuje
Kandidáty na soudce ve Štrasburku budou Simon, Šimáčková, Langášek a Úvahy o mé prezidentské kandidatuře nejsou na pořadu dne, říká Klaus
Piráti chtějí zrušit povinné přimíchávání biosložky do benzínu
Česku hrozí opětovné zavlečení afrického moru prasat
Počasí v Praze: postupně zataženo, pokles na 10°C

Pondělí 16. listopadu

Evropská unie a Británie zahájily klíčový týden jednání, spory trvají a Maďarsko a Polsko zablokovaly rozpočet EU kvůli podmínce právního státu
Vakcína od Moderny má údajně ještě lepší účinnost než přípravek od Pfizeru
Vláda žádá Sněmovnu o dalších 30 dní nouzového stavu do 20. prosince a Vláda schválila omezení počtu lidí v obchodech i změny pro cestovatele
Fungování systému PES ve školách bude náročné, říkají zástupci škol a Nejlepším prezidentem ČR je podle lidí Havel, zjistil STEM/MARK

Minimální mzda od ledna vzroste na 15.200 Kč, rozhodla vláda
Počasí v Praze: oblačno, 12°C

Úterý 17. listopadu

Vesmírná loď Crew Dragon se čtyřmi astronauty dorazila k ISS
Polsko čeká, že Brusel navrhne řešení sporu o unijní rozpočet
Stoltenberg varoval před brzkým stažením NATO z Afghánistánu
Česká společnost si připomněla odkaz 17. listopadu 1939 a 1989 a Babiš prohlásil, že je ohledně vývoje covidu v ČR ještě skeptický
Policie kvůli otravě Bečvy kyanidy *provedla vyšetřovací pokus*
U Národního muzea byla odhalena plastika na počest Palacha
Univerzita Karlova odhalila na Albertově bustu lékaře Alberta
Počasí v Praze: zataženo, 12°C

Středa 18. listopadu

Trump nařídil stažení části vojsk USA z Afghánistánu a Iráku
Německý Spolkový sněm schválil novelu o infekčních chorobách a Slovinský premiér podpořil Polsko a Maďarsko ohledně rozpočtu EU
Vicepremiér Havlíček navrhne vládě zrušení zákazu prodeje v neděli a Babiš řekl, že zatím nemá podporu pro prodloužení nouzového stavu
Výbor PS doporučil odvíjet platy politiků od mezd v celé ekonomice a Návrh na zrušení zdravotnického informačního systému ÚS zamítl
Do základních škol přišla většina dětí, do speciálních polovina
Počasí v Praze: jasno, až 15°C

Čtvrtek 19. listopadu

EK chce výrazně posílit výrobu energie u mořského pobřeží
Morawiecki a Orbán trvají na svém ve sporu kolem rozpočtu EU a EU rozšíří sankce proti Lukašenkovu režimu, řekl ministři zahraničí
S pomocí komunistů si vláda odsouhlasila nouzový stav do 12.12.
Všechny obchody se otevrou nejdříve 30. listopadu, řekl Blatný a Proti BIS se chystá diskreditační kampaň, tvrdí její šéf Koudelka
Soud zrušil osvobozující rozsudek v kauze hejtmana Půty
Uber funguje jako taxislužba, konstatoval Ústavní soud
Počasí v Praze: vesměs zataženo, 12°C

Pátek 20. listopadu

První vakcíny by mohly být schváleny za měsíc, řekla šéfka EK a Lídři EU rozpočtový pat neprolomili, Merkelová chce vyjednávat
Obchody mohou mít od pondělí otevřeno do 23:00, nedělní zákaz zůstal
Poslanci schválili zmrazení platů politiků a dalších činitelů pro rok 2021 a Představitelé krajů mají obavy z dopadu daňových změn na rozpočty
Sněmovna zamítla části opozice schůzi k protikorupčním zákonům a Několik sociálních demokratů vyzývá k odchodu strany z vlády
Brněnské VUT vrátilo čestný doktorát Janu Antonínu Baťovi
Počasí v Praze: jasno, 6°C

Víkend 21. listopadu – 22. listopadu

Bývalý špión Jonathan Pollard byl propuštěn, může opustit USA a Británie se s Kanadou dohodla na budoucích obchodních vztazích
Putin obnovil embargo na potraviny ze zemí podporujících sankce a Malé obchody otevrou podle systému PES, možná za týden, říká Blatný
Daňový balíček to podle Vystrčila nebude mít v Senátu jednoduché a Blatný chce navrhnout opakované testování vytipovaných skupin
Kardinál Duka posvětil nový kostel v Praze na Barrandově
Sbírkou potravin se zúčastnily stovky obchodů a dva e-shopy
Počasí v Praze: oblačno, 6°C

A: Měl jsem test na koronavirus**B: Fakt? A jaká otázka byla nejtěžší?****A: Jsi debil?****B: Aha, a cos odpověděl?****Americké prezidentské volby ještě neskončily**

napsal(a) Chris Farrell • 11. listopadu 2020

"Novináři" z většiny mainstreamových médií začali neúnavně vytrubovat do světa, že "nově zvoleným prezidentem je Joe Biden". Ale to je jenom povídačka pro děti. Média o výsledku voleb nerozhodují.

Budoucího prezidenta USA zvolí teprve Kolegium volitelů (Electoral College), které se ustaví, až guvernéri jednotlivých amerických států pošlou začátkem prosince volitele do Washingtonu, DC. Záplava zpráv, příběhů, projekcí a domněnek o nové Bidenově administrativě je

součástí informační kampaně, která má psychologicky zpracovat veřejnost, aby přijala zvolení Bidena a Harrisové jako hotovou věc.

Kdyby to prezident Trump myslel vážně s napadením výsledků voleb v Georgii, Severní Karolíně, Pensylvánii, Michiganu, Wisconsinu, Nevadě a Arizoně (možná i Virginii), tak by obnovil svoji kampaň a pořádal by v těchto státech mítinky svých voličů. Nejlepší způsob, jak motivovat voliče, pracovníky sčítající hlasy a soudce, kteří rozhodují v soudních sporech projednávaných u soudů těchto států, je být pořád všem na očích.

Jak jsem předpověděl a vysvětlil v člancích "Jak zmanipulovat volby" – části 1, 2 a 3 – levice si vymyslela volební "sezónu" (místo volebního "dne", jak vyžaduje zákon 2 USC §7), a "novináři" z většiny mainstreamových médií začali neúnavně vytrubovat do světa, že "nově zvoleným prezidentem je Joe Biden". Ale to je jenom povídačka pro děti.

A dále vydavatel z jiného soudku:

9. listopadu 2020

(od spolupracovnice MF DNES z USA) - Zpráva o tom, že 46. prezidentem USA bude Joe Biden, prolétla severokarolinskými horami jako neřízená střela. Trumpovy příznivce, jichž je tady většina, nezaskočila. V duchu to očekávali, jen tomu nechtěli stále věřit. A co víc, pořád jsou ještě takoví, kteří jsou přesvědčení o tom, že volby neproběhly legálně.

„Demokraté využili pandemii, aby mohli podvádět s korespondenčními hlasy. My jsme naopak do volebních místností šli osobně, volili jsme, dělali jsme, co jsme mohli. Byli jsme v naší oblasti opravdu jednotní, ale nemůžeme ovlivnit názory a kroky jiných tam někde v Pensylvánii nebo Kalifornii,“ říká s dávkou smutku osmdesátiletý Charles Sproles v městečku Spruce Pine a jeho manželka Caroline jen přitakává. „Bojím se, že tady budeme mít komunismus, ne kvůli Bidenovi, ten mně ani tak nevádí, ale ta **Kamala Harrisová, to je socialistka.**“

Biden by – teoreticky – nemusel získat nezbytných 270 hlasů. Pokud by se tak stalo, tak by úkol zvolit prezidenta přešel na Sněmovnu reprezentantů, jak se to již několikrát stalo v 19. století.

Na tajnou videokonferenci šéfů obrany EU pronikl novinář. Ministryně omylem zveřejnila PIN kód

Amsterdam Nizozemskému televiznímu novináři Danielu Verlaanovi ze zpravodajského kanálu RTL Nieuws se nechtěně podařilo připojit k důvěrné videokonferenci ministrů obrany Evropské unie. Nizozemská ministryně obrany totiž omylem na twitteru zveřejnila přístupové údaje.

Viditelně překvapený reportér zaměřený na technologie ministrům přes kameru zamával, když si uvědomil, že je nevídaným hostem zasedání. „Víte, že jste vstoupil do tajné konference?“ otázal se vetřelce očividně rozladěný šéf unijní diplomacie Josep Borrell.

Verlaan se na videokonferenci dostal díky tomu, že nizozemská ministryně obrany Ank Bijleveldová na twitteru zveřejnila fotografii, která obsahovala i přihlašovací adresu a část PIN kódu. „Po četných pokusech se RTL Nieuws podařilo uhádnout PIN tajné porady, protože pět z šesti číslic kódu bylo na fotografii vidět,“ uvedla televize.

I když incident mnohé pobavil, vyvolal také vážné otázky ohledně zabezpečení důvěrných jednání EU. Setkání ministrů obrany bylo kvůli proniknutí cizí osoby ukončeno. „Takové narušení je nezákonné a bude předáno úřadům,“ uvedl podle BBC mluvčí Rady EU.

Mluvčí nizozemského ministerstva obrany uvedl, že zveřejnění přihlašovacích údajů na twitteru byla „hloupá chyba“, která ale ukazuje, jak důležitá je opatrnost při zveřejňování fotografií ze schůzí.

Nových případů nákazy ubývá. Klesá i počet pacientů v nemocnicích

V pátek hygienici odhalili 5809 případů nákazy, o 1548 méně než před týdnem. Nakažených je aktuálně 90 669 lidí, zhruba 6300 z nich se léčí v nemocnicích. Nakažených i hospitalizovaných ubývá. Počet úmrtí s koronavirem v Česku přesáhl 7000, od konce října se zdvojnásobil. Vyplývá to z informací na webu ministerstva zdravotnictví.

Protesty a ako ďalej...

21. 11. 2020 V utorok 17. novembra, pri príležitosti 31. výročia od prevratu, sme dokázali MY, slovenský národ, úžasný čin. V spojenom úsilí sa desaťtisíce nespokojných občanov zliali do jednotného odporu voči súčasnej diktátorskej vláde. 17. novembra vyšli odhodlaní Slováci do ulíc bojovať za svoje práva.

Súčasná situácia sa dramaticky podpísala na náladách celého Slovenska, ktoré vyústili do protestu na viacerých miestach Bratislavy. Prvé začali okolo dvanástej hodiny, odkiaľ sa posúvali k ďalším, až vytvorili masu, ktorá sa zjednotená stretla o štvrtej hodine pred prezidentským palácom. Podľa viacerých výpočtov sa celkový počet protestujúcich v celej Bratislave mohol pohybovať aj cez 50 tisíc. Najvýznamnejším momentom podujatia bolo, že sa národ v takomto počte vedel spojiť, aj bez podpory mainstreamových médií.

Reakcie občanov na protesty odhalili aj vážnu slabinu. Okrem odstúpenia Matoviča a nových volieb tam neodznali kroky, ktoré občania chceli počuť. Organizátori žiadneho z protestov nevytvorili manifest s požiadavkami, ktoré by boli predložené vládnucej moci. Žiadať o dobrovoľné odstúpenie Matoviča, ktorý bol dosadený a jeho vládu sceľuje príslub budúceho rozkrádania miliárd z európskych fondov, je zatiaľ prehnaným optimizmom. V protestoch mali v prvom rade zaznieť prvé reálnejšie požiadavky na zrušenie totalitných opatrení, ktoré by sa postupne s ďalšími protestami stupňovali.

Požiadavka sústredená výlučne na nové voľby môže vyhovovať hlavne neúspešným politikom, ktorí už stepujú v očakávaní nových postov a v zákulisí si rozdeľujú pomyselnú moc. Celkom oprávnene usúdili, že im svitá nová šanca. Pobúrený národ, strácajúci pôdu pod nohami a základné existenčné potreby, sa stáva manipulovateľnou masou, ochotnou prijať akúkoľvek zmenu, hoci aj v podaní strán, ktoré už odmietli, alebo boli pre nich doposiaľ z rôznych dôvodov neakceptovateľné.

Povedomie občanov sa však prebúdzajú. Cítia, že tento systém je zlý od základov a chcú zmenu. Očakávajú viac ako vystriedanie doterajších garnitúr, ktoré budú kráčať v starých šľapajach. Chcú podiel na správe spoločnosti, ktorý im patrí. Očakávajú nových politikov, ktorí zmenia spoločnosť a dajú im práva, na ktoré majú nárok a ktoré im vrátia normálny spôsob života.

Od protestov už uplynulo pár dní a nič sa neudialo. Slovenský rozpočet sa ožebračuje o ďalšie milióny eur za testy a Matovič sa vyhráza občanom ďalšími drakonickými trestami za neúčast' na testovaní. Testovanie sa stalo jeho pomstou za občianske nepokoje a nespokojnosť s jeho vládou. Ostáva na občanoch, aby svojou prítomnosťou na protestoch žiadali splnenie ich vlastných požiadaviek. Krok za krokom. **Autor: Ing. Iveta Michalíková, bývalá kariérna diplomatka** **Zdroj: zemavek.sk**

Komisárka pre deti: Na testovanie detí je nutný súhlas rodiča

21. 11. 2020 **Úrad komisára pre deti odporúča okamžitý návrat všetkých detí do škôl, bez akýchkoľvek podmienok.**

Kancelária Komisára pre deti vydala právne stanovisko k návrhu plošného a pravidelného testovania detí pred každé, aj neotestované dieťa musí mať zabezpečený prístup k vzdelaniu. **Úrad komisára odporúča okamžitý návrat všetkých detí do škôl, bez akýchkoľvek podmienok.**

Úrad komisára pre deti, ktorý vedie Viera Tomanová, si na základe podnetu od vyše tisícov rodičov dal vypracovať právnu analýzu k návrhu ministerstva školstva o celoplošnom testovaní žiakov. S návrhom pravidelného testovania žiakov antigénovými testami prišiel ešte minulý týždeň premiér Matovič a tieto plány potvrdil aj minister školstva, Branislav Gröhling. To pobúrilo mnohých rodičov, ktorí sa obávajú, že antigénový test bude podmienkou prístupu ich detí k vzdelaniu. Vzniklo niekoľko iniciatív rodičov a mnohí kontaktovali aj kanceláriu Viery Tomanovej.

Podmieňovanie účasti na školskom vyučovaní v školách preukázaním výsledku testu Covid 19 nemá oporu v platných zákonoch, ktoré majú prednosť pred vyhláškami či inými rezortnými opatreniami alebo nariadeniami škôl či ich zriaďovateľov. Podľa úradu, školská dochádzka je nielen ústavnou povinnosťou, ale aj ústavným právom dieťaťa. Žiadny zákon nedovoľuje dieťa diskriminovať a vylúčiť ho z vyučovania formou prezenčnej výučby v škole len z toho dôvodu, že sa nepodrobil testu Covid 19.

Viera Tomanová žiada, aby sa všetky deti okamžite vrátili do škôl, „Využívajúc moje oprávnenie, ktoré mi poskytuje § 4 ods. 2 písm. f) zákona č. 176/2015 Z. z. o komisárovi pre deti a komisárovi so zdravotným postihnutím a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odporúčam ako návrhy prostriedkov nápravy, aby minister školstva, vedy, výskumu a športu urýchlene prijal opatrenia na návrat všetkých detí do školy tak, aby sa výučba všetkých detí realizovala prezenčnou formou v školách bez ďalších podmienok.“ **Autor: Petra Demková** **Zdroj: hlavnydenik.sk**

Kotlebu opúšťajú spolustraníci. Zakladajú si svoje vlastné hnutie

22. 11. 2020 *Na našej politickej scéne vznikne nová strana. Po Ficovom Smere-SD tentokrát „pusť perie“ kotlebova LSNS. Odídenci už majú dokonca pre svoje hnutie aj názov.*

O niekoľko svojich členov, vrátane krajského predsedu, prišla už aj opozičná Ľudová strana Naše Slovensko. Nespokojní odídenci teraz zakladajú vlastnú politickú stranu, respektíve hnutie, ktoré má už aj svoj názov, volať sa bude Slovensko ide ďalej – jednota pronárodných síl, informuje o tom portál aktuality.sk.

Všetci traja zakladajú hnutie s názvom Slovensko ide ďalej – jednota pronárodných síl. Presné príčiny ich rozkolu s Kotlebom zatiaľ nie sú verejne známe.

Zdroj: hlavnydenik.sk

Mnohé COVID-19 vakcíny obsahujú bunky z potratených ľudských plodov

19. 11. 2020 Vakcinačná kampaň úspešne pokračuje podľa, ešte 18.5.2020 zverejneného plánu v lekárskom časopise **JAMA** (<https://zemavek.sk/lekarsky-casopis-priniesol-navod-na-eliminaciu-odporu-voci-ockovaniu/>). Ten nátlakovo a nekompromisne publikoval pokyny, ako treba postupovať pri zavedení novej vakcíny. Zverejnil čas, kedy je vhodné začať s vakcinačnou kampaňou, doslovne: „Skôr, ako sa vo verejnej psychike zakorenia nebezpečné mýty“. Vysvetlil, prečo treba prísť s vakcínou ešte počas pandémie. Ako treba do propagácie vakcíny zapojiť zdravotníkov, známe osoby a ich príbehy. Nepopierali ani nezanedbateľný ekonomický prínos. **Počas posledných mesiacov sme boli svedkami vážnych prešľapov a komplikácií v súvislosti s výrobou nových vakcín. To už teraz asi nie je podstatné. Vakcíny sú na svete, nadšene hlásia novinové titulky a budú sa aplikovať ľuďom. Nové COVID-19 vakcíny sú rôzne: proteínové vakcíny, celovírusové vakcíny, na báze vírusového vektora, DNA a mRNA vakcíny, tie posledné doposiaľ neboli nikdy podané ľuďom. Svetová zdravotnícka organizácia v súčasnosti eviduje najmenej 167 kandidátov vakcíny na COVID-19, z ktorých 29 je už v štádiu klinických testov.**

Mnohých tiež zaráža, čo vakcíny obsahujú. V priloženom dokumente sa dočítate, že skoro všetky vyvíjané vakcíny obsahujú bunky z selektívne potratených zdravých ľudských plodov v rôznom štádiu prenatálneho vývoja.

Ide najmä o bunky HEK-293 (ľudské embryonálne bunky z obličky) a **PER.C6** (bunky izolované zo sietnice 18

týždňového nenarodeného bábätka). Tieto bunky obsahujú COVID-19 vakcíny spoločností **AstraZeneca, Vaxart, Janssen Research, Novavax a iné. Moderna, Pfizer and BioNTech, Inovio a Sinovac Biotech tieto bunky**

užívali pri overovacích testoch.

Celý dokument: <https://lzz.sk/blog/svedomie/88-precu-nie-je-vakcina-ako-vakcina-covid-19-a-posliapanu-ludska-dostojnost>

Čo znamená mRNA vakcína? Odpoveď prináša ERA portál: „**Vízie a méty odborníkov syntetickej biológie sú niekedy až príliš fantastické a môžu pôsobiť absurdne.** To je dôvod, prečo si vo vedeckej komunite tento odbor získaval podporu len postupne. Syntetická biológia sa zaoberá okrem iného aj vývojom vakcíny proti vírusu SARS-COV-2. Napríklad vakcína mRNA-1273 (Moderna) patrí medzi najperspektívnejšie synteticko-biologické vakcíny. Ide o lipidovú nanočasticu, ktorú tvorí zapuzdrená mRNA-1273 kódujúca takzvaný S proteín (S ako spike, angl. hrot/špic).

Expertí v tejto problematike si vytýčili za najdôležitejší cieľ kreovanie nových foriem života (s novými jedinečnými vlastnosťami a funkciami), ktoré sa v prírode nevyskytujú. Snažia sa vytvoriť niečo nové – život z neživej hmoty.“

Autor: Marcela Hoffmanová **Zdroj: zemavek.sk**

Rozprávkar s nerozprávkovým životom

18. 11. 2020 Od skonu „slavošovského rozprávkar“ Pavla Dobšinského uplynulo tejto jesene už stodvadsaťpäť rokov. Tento všestranne činný človek vykonal také obrovské množstvo práce, že jej plody stále využívajú historici, literárni vedci, etnológovia, folkloristi, jazykovedci i umelci. Bol činný vo viacerých oblastiach, ale vynikol v zberateľskej, folkloristickej, národopisej a vo vydavateľskej činnosti.

Pod vplyvom zakladateľa slovenskej folkloristiky Samuela Reussa sa upriamil najmä na ľudovú rozprávku, pričom nadväzoval na jeho chápanie ľudovej slovesnosti ako na doklady pradávnej minulosti Slovákov. Videl v nich dobre zachovalé starobylé pamiatky, ktoré pre nedostatok historických prameňov z obdobia medzi 8. a 12. storočím predstavujú jediný prameň poznania našich národných dejín, života, kultúry a myslenia ľudu. V poznámkach k Slovenským povestiam napísal: „Náš národ je ešte ten v čítaní, ktorý mliekom kŕmiť treba, aby k záživnejším pokrmom privykol. Povesti držím za to mlieko, ktoré našim Slovákom šmakovať bude a pri ktorom si čítanie vôbec obľúbia...“

Pavol Dobšinský sa narodil 16. marca 1828 v Slavošovciach ako prvorođený syn v rodine evanjelického farára a učiteľa. Meno dostal po otcovi, ktorý pochádzal z Turčoka a patrilo k uvedomelým Slovákom i k vtedajším popredným gemerským vzdelancom.

Malý Pavol vyrastal v Sirku pod bájnym vrchom Železník. Keď mal deväť rokov, začal študovať na gymnáziu v Rožňave a neskôr v Miškovci, kde sa zdokonalil v maďarčine a absolvoval nižšie gymnaziálne štúdium. Aj keď bola rodina chudobná, otcovi záležalo na synovom vzdelaní. Preto Pavol od roka 1840 chodil do lýcea v Levoči, kde sa vzdelával v teológii a vo filozofii. V tom čase patrilo levočské lýceum medzi najlepšie stredné školy na Slovensku a bolo úzko späté s pohnutými osudmi štúrovskej generácie. Štrnásťročný Dobšinský sa tu zoznámil s Jánom Bottom a Ľudovítom Kubánim. Stali sa členmi súkromného študentského spolku Jednota mládeže slovenskej, ktorý viedol Ján Francisci Rimavský.

Pobyt v Levoči priviedol Dobšinského k zberateľskej, tvorivej a publicistickej činnosti. Spolu s ostatnými aktívnymi študentmi vo veľkej miere pomohol k oživeniu a poznaniu národného života. V roku 1846 vyšiel Levočský zábavník s podtitulom Prostonárodný zábavník, do ktorého prispel zápismi vyše dvadsiatich piesní a štyroch rozprávok.

Najväčšie dielo Prostonárodné slovenské povesti vydal Dobšinský na sklonku života na vlastné náklady. Táto dosiaľ najobsiahlejšia a najkompletnejšia zbierka slovenských rozprávok vyšla v rokoch 1880 – 1883 v Martine v ôsmich zväzkoch a tvorilo ju deväťdesiat rozprávok. Väčšina z nich vyšla prvýkrát, ale niektoré pochádzali zo zbierky Janka Francisciho a v pozmenenej podobe boli publikované aj daktore ľudové rozprávky zo Slovenských pohádek a povestí od Boženy Němcovej.

Práve jemu vďačíme za povýšenie slovenskej rozprávky na európsku úroveň.

Autor: Michal Sitník

Zdroj: Slovenské Národné Noviny (snn.sk)

Niektó súloží každý mesiac. Niektó každý týždeň. Niektó každý deň. A ja si súložím, kedy sa mi zachce. Napríklad vlani sa mi nechcelo vôbec.

Špatná vzpomínka - jestli ctíš svoji zemi, máš pamet a chceš si zopakovat historii, cti.

Lenka Doubravská – autorka.

Po viru to nebude jako předtím - myslím, že sotva co bude jako předtím. Spousta person se naprosto odkopala, systém EU prokázal necinnost a neschopnost.

Vzpomínáš, jak všichni řešili konec světa, a jak se dotazovali všech vizionáru, co se tím myslí? Šamani říkali, že sice nepujde o konec světa, ale o konec takového, jaký ho známe. Možná šlo fakt o tuhle nemoc, která si nevybírá, nemá hranice, není videt, a presto ukázala pres noc, co je důležité.

Najednou jde zavřít a chránit hranice, zastavit migraci, kontrolovat příchozí, vystopovat kudy sem kdo přišel.

Najednou se obejdeme bez hospod, bez kosmetik, umělých nehtů a prsou, bez bowlingu i bez Wimbledonu, bez OH a všech tech velkých narvaných byznysu. Najednou jsme rádi, že nás to nezastihlo nekde ve světě. Dokážeme varit a péct měsíc z toho, co máme v malém mrazáku.

Nejvíc nám postarším chybí ti malí a záleží nám nejvíc na nich. Taky nás teší, když zavolá kluk a zeptá se, zda matka nepotřebuje chleba. Možná už jsou lidi dost rozežraní a na druhé straně je jich hodne bez pomoci.

Vadí mi ale, že nemáme svoje české brambory ani naše cukrovary, a mnoho jiného, viz níže.

Najednou vidím lidi, jak si pomáhají, jak respektují vládu, jak nikdo nediskutuje o narřezání, jak prestali okopávat kotníky Zemanovi i Babišovi. Myslím, že ANO má volby v kapse. Zeman právem nakopal Fialovi zadek.

Mám za to, že padnou i vlády a že se toho posere víc. Kéž skončí Merkel a jí podobní. Že se rozpadne EU, protože každá zeme bude mít příliš starostí sama se sebou. Podníť to lítost lidí, kteří přišli nebo ještě přijdou o své blízké.

Obávám se toho a smekám před kýmkoliv ze zdravotnictví.

Pracují v nem obe snachy, tak to víš, že se o ne bojím, a vubec o všechny, kteří si nemohou dovolit luxus, že se jen drží rozumne a doma.

Ale ke všemu přispěli a na všem se podíleli i naši lidé. K rozdělení státu by bez radikální vůle Slováku nedošlo. Všichni pametníci pro to měli stejný komentár: A je to tu znovu! Zrada je zrada! Hlad našich lidí po zisku, jejich sobectví, úplatnost, a ochota znicit vybudované.

Teď stací malý vir, neviditelný ... a už se všechno mení a odhaluje podstatu. Neschopnost EU ve všech ohledech.

Mladý Klaus vyhlašuje kampan za odstoupení od Lisabonské smlouvy jako dokumentu, který zbavuje státy svéprávnosti.

Okamura vyhlašuje kampan za úplný czechxit.

Asi je pravdou, že jsme potřebovali srovnat určité systémy se západními zememi, ale tak rozsáhlý rozvrat všeho nikdo nečekal a nikdo si to neprál. Je až s podivem, že všechno nejak jde.

Pro sebe nechci nic, ale chci pro potomky a jejich deti potravinovou sobestacnost a peníze na lékařskou péči, včetne plné podpory tem, kteří jsou fatálně nemocní, zejména pro deti a jejich rodice.

Jak tomu bylo a je ?

Byla jsem toho dne na Albertove, na Vyšehrade, i na Národní, a prožívala jsem tu euforii. Fandila jsem pak chvíli i Havlovi a jeho družine, a vyrobila jsem si z moduritu plakku OF.

Do práce jsem nosila trikolóru na kabáte, účastnila se dalších demonstrací, a myslela jsem si uboze a naivne, že tu jde o naši zemi - lepší a krásnější.

Dnes bych si za to nafackovala.

Brzy mi spadly ružové brýle (nekomu dodnes ne), a dnes je jasné, o co šlo. Šlo o majetky pro kolaboranty, kolaborantskou šlechtu, církvě a sudetáky. O prolomení Benešových dekretu.

Od začátku šlo o zničení Československa, továren a podniku konkurujících tem západním, o rozdělení naší zeme na dve malé bezbranné zemicky.

Lituji, že jsem neverila své babicce, která tehdy plakala a říkala, že tu zase bude hrstka bohatých, kteří budou mít za prachy vše, včetne práv, a zbytek lidí bude místo života bojovat o finanční přežití.

Babicka zažila první republiku, 2. svetovou válku, a celé období až do „sametu“, takže vedela, o cem mluví.

Dnes zase mne neverí moje deti, že ti, kdo dnes chodí na Letnou, jdou rvát jen za práva bohácu a za to, aby dosavadní korytáři a zlatá mládež nepřišli o svá koryta.

Na Letné rvou postavy stojící proti lidu, ne s lidem.

Oni lid nenávidí, protože lid nevolí jejich loutky zaprodané západním loutkářum.

Letná - milion chvilke nenávisť, pražská kavárna, sluníčkáři, predskokani z pódíí a tyjátru - všichni jedno jsou pátá kolona. Rozvracecí státu, kteří chtějí zvrátit výsledky demokratických voleb ve svůj prospech, ponížít a degradovat hlasy dolních deseti milionu.

Dnešní Letná má plnou pusu demokracie, ackoliv vubec nepochopila, co to demokracie je.

Já tedy neoslavuji tricet let svobody.

Je to 30 let svobody tuneláru, exekutorských mafíí, podvodníku, Havlem amnestovaných zlocincu, likvidátoru fabrik, podniku a zemedelství. 30 let nicitelu našeho školství, zdravotnictví, kultury a tradic, - rozkradacu státu a rozdavacu peněz z našich daní.

Je to 30 let svobody silných zemí EU, které v naší zemi rádi svými kvótami a diktáty.

30 let svobody developeru, kteří nicí Prahu a další mesta a vesnice.

30 let svobody realitních predátoru, kteří dodnes nadhodnocují ceny bytu do nehorázných výšin, a nikdo je nezastaví. Naše mesta už za chvíli nebudou naše, protože si v nich, ac jsme se tam narodili, nebudeme moci dovolit bydlet.

Nechápu, jak nekdo muže slavit událost, jejímž výsledkem je znicení Československa a vše, co jsem výše vyjmenovala. Kampan kolem výročí r. 89 mi pripadá odporne hysterická, a nemužu to už poslouchat, ani se na to dívat. Nikdo si tehdy nemyslel, že z Československa nezbude ani kámen na kameni.

Nikdo z nás nečekal, že se cizákum rozprodají pozemky, domy, celé ctvrti, klíčová odvetví, podniky se staletou tradicí, energie, voda.

Nikdo nečekal, že co se nerozprodá, to bude vytunelováno a zlikvidováno, jako většina podniku a továren, které pred "sametem" živily mnoho generací rodin (vedlejší státy prece nepotřebují konkurenci).

Nečekali jsme, že přijdeme o cukrovary, mlékárny, masokombináty, zemedelská družstva a sobestacné potravinarství.

Nikdo nečekal, že se budeme muset plazit pod nesmyslnými bezbreými diktáty EU.

Nikdo nečekal ani to, že nebudeme smet chránit své hranice.

A je tu nekdo, kdo chtel, abychom meli tretinové platy, ale vyšší ceny všeho, než v ostatních zemích EU?

Nečekali jsme ani to, že starí lidé po celoživotní drine nebudou mít jistotu bydlení, lékařské péce, a že se budou muset rozhodovat, jestli mají vydat peníze za léky, nebo za jídlo, protože na oboje nemají.

A nečekali jsme ani to, že většina médií, politiku, a mládeže s vymytými mozecky budou starými lidmi opovrhovat, vysmívat se jim, a nejradsí by prosadili, aby nemeli ani volební právo.

Vubec nikdo snad nečekal, že se z naší zeme stane rejdište developeru, exekutoru, a podvodných šmejdu.

Nečekali jsme, že soudy budou pracovat ve prospěch šlechty, kterou zrušil a zakázal už Masaryk, že budou vydávat majetky kolaborantum, a že se tu zacnou vyzdvihovat sudetáci.

Myslím, že nikdo z nás nečekal ani to, že tu bude pátá kolona rozvracecu státu, kteří beztretně sprostě uráží nejdemokraticteji (protože přímou volbou) zvoleného prezidenta republiky.

A že na Letné v dnešní dobe budou za "demokracii" demonstrovat ti, kteří vše, co jsem tady vyjmenovala, zavinili, nebo tomu napomáhají.

A že tam nejvíc budou rvát ti, kteří ani neví, co to demokracie je.

Demokracie znamená VLÁDA LIDU.

Ne samozvaných řvouůů z neziskovek a podivných spolku.

Lituji lidi, kteří nepoznali, že ten ve skoro-henleinovském mundúru není na Letné pro ne..

ZAPOMÍNÁME!!!

Jan Černý

K 30. výročí demonstrace na Národní třídě 17. listopadu 1989 jsem si zkusil VZPOMENOUT, jak se vše tenkrát bez příkras stalo. Dnes bych to nedokázal lépe, spíš hůř, přeci jen zapomínám...

Proto vracím svůj starý příspěvek znovu do hry. A to i proto, že se za ten rok nic nezměnilo, spíš k horšímu... Zapomínáme a teď ke všemu v kombinaci s něčím, co si nikdo nedokázal představit. Vzednutí občanské společnosti vůči kovidové hrozbě letos jaře trochu připomnělo "sametové" myšlení a konání konce roku 1989. Brzy ale vše bylo jinak - a to i díky marasmu a neprofesionalitě "tam nahoře".

Vstávám pozdě, až okolo desáté. Snídám? Už si nepamatuju. Na koleji (Arnošta z Pardubic) jsme dlouho do noci řešili, co napsat na transparent. Nakonec nám vyšlo "Studenti, svědomí národa", není to moc troufalé? Jak vysvětlím v ofisu zminený prostěradla? Pomalé ráno, našťást máme přednášku až odpoledne. Fyziologie živočichů, profesorka Strunecká, šefka komunistů na biologii, před časem nás

lámala do strany. Prý můžeme nejlíp měnit věci zevnitř. Naštěstí jsem imunní díky dědovi kulakovi.

Na fakultu jdu pěšky, všude klid, možná před bouří, i když vlastně bouří oproti dřívějším demonstracím moc nečekám. Prý je to povolené, dokonce svazáky z 1.LF! V Benátské, hned vedle fakulty šok, desítky antonů s milicionáři, 50+ let, kouří, určitě nejsou z Prahy. Na první pohled jsou nervózní, je jich hrozně moc! Přednáška ve Viničné, hormony, zpětnovazebné mechanismy. Na konci překvapení, **paní profesorka nás posílá demonstrovat, prý to dnes bude o zpětných vazbách ve společnosti. Semínko pochybností, akce povolená svazáky, posílá nás na ni reformní komunistka.**

Když tak, dlouho nezůstanu. V kapse mám stejně jako spousta spolužáků lístek do Vinohradského na Urmefista, dostali jsme je, už nevím, od koho a proč na dnešní páteční večer. Kdybych ho neměl, možná jedu domů do Hradce a na povolenou demonstraci se vykašlu. Už nejsem vykulený prvák ale „už druhák“. Po přednášce po Malých albortovských schodech dolů, krvavý západ slunce. Říkám Davidu Storchovi, "Dnes bude téct krev", nikdo se nesměje. Ze všech stran se stékají stružky spolužáků, poznávám i několik učitelů. Je nás hodně, sakra hodně, to by mohlo něco znamenat, že by dnes, konečně? Pohlcuje mne atmosféra, pochyby zmizely již na schodech při pohledu na plný Albertov. Projevy, už si je nepamatuju, špatně řečníky vidím i slyším, lezeme na strom před Patologií. Možná, že to byla lípa, už tam bohužel neroste, něčemu překážela. Vyvěšujeme transparent. Máme nakonec VIP místo, projevy skvělé, elektrizující atmosféra, jen je HROZNÁ ZIMA. Obléknul jsem se přeci do divadla...

Projevy končí, vyrazíme na plánovaný pochod na Vyšehrad. Jdu mezi posledními, před sebou vidím zaplněnou ulici, až k Revmaťáku! Není možné, aby nás dnes konečně nebylo dost! Skandují se hesla, je to živý myslící organismus, kreativní, poetický, žádná agresivita. Je to svým způsobem opojné, pokud davová psychóza, tak pozitivní a optimistická, radostná. Předháníme se, kdo vymyslí lepší hlášku, žádná z těch mých neprojde davovým výběrem. Vedle mne se rodí "Na Štěpána bez Štěpána" a pak Radan Haluzík zvedá svůj svazek klíčů a křičí "Poslední zvonění". Během chvílky zvoní desetitisíce klíčů. Jsem kreativní nula. Aspoň mi není v davu zima... Přicházíme na Vyšehrad, zpíváme. "Ach synku, synku"? Je to zvláštní, už nejsem na konci, okolo je spousta lidí, křičí "A teď na Hrad". Jasně! Vždyť nás už musí být dost!

S tímhle přeci nemůžou už ni udělat. Několik spolužáků zde končí, mají přeci lístky do divadla. Já nemůžu odejít, mám intenzivně opojný pocit, že jsem součástí něčeho velkého. Jdeme po nábreží, zastavují tramvaje, vystupují lidé, připojují se k průvodu. Otevírají se dveře domů, další a další lidé se přidávají... Zastavujeme, na Hrad je cesta zahrazená kordonem policistů. Chvilka vyjednávání, volná je cesta do Národní a na Václavák, taky dobře... Směřujeme k Máji, pořad se ohlížím, jestli zaplníme Národní. Zaplnili jsme, vyhráli jsme, jiná možnost není!!! Jsem tak v desáté řadě, s Neelou Heyrovskou, zastavujeme. Další příslušníci, těžkooděnci, štíty, obušky, pamatují si překvapivě mladé tváře. Skandujeme, zpíváme, skandujeme. Jsme vyzýváni k rozchodu. Jako odpověď zní naše "Máme holé ruce, Nejsme jako oni"...

Myslím, že hodně lidí odchází, my moc vepředu nemůžeme, přeci to teď nevzdáme, vždyť jsme přeci už VYHRÁLI!!! Když nereagujeme na výzvy, je jasné, že se něco bude dít.

Nastupují mlátičky, u nás doprovázené skrčkem v civilu, který ukazuje, koho vytáhnout a zmlátit. Držíme se za ruce, většinu zachráníme. Vybrali si Neelu, udrželi jsme ji! Je ale bez boty a je hrozná zima, antony se plní. Hlavní emoci ale není strach. Je jím deziluze z toho, jak snadno a efektivně probíhá demolice tak nadějného, spojeného s opojením z vítězství. Strach na sebe ale nenechá dlouho čekat. Nastupují psovodi se psy, těžko říct, kdo působí hysteričteji, psi nebo ti, kdo je vedou do akce. Najíždějí auta s plotovými dílci a tlačí. Jsem těsně u psovodu a mlátiček, vidím jim zblízka do očí. Deja vu filmové scény. Vidím u psovoda podivné zorničky, jak v tom černobílém filmu. Co s nimi udělali, než je na nás poslali? Dostávám ránu přes hlavu a záda, pěkná pecka, chvíli nevím, co se se mnou děje. Zvedám se ze země, točí se mi hlava, psovodi a plotové díly jsou za mnou. 10 sekund, nebo víc? Cesta je volná, nikdo mne neobtěžuje, pomalu se sunu Národní směrem na kolej. Po stranách stojí antony, možná plně, příslušníci mne pozorují, možná viděli, že jsem si chvíli poležel, tak si možná myslí, že už mám dost. Nejsem sám, je nás víc, je mi HROZNÁ ZIMA, kolej je tak blízko...

V Ostrovní ulici mne zastavuje španělsky mluvící novinář s kamerou, dávám svůj první rozhovor – hned v angličtině... Na koleji se pomalu scházíme, vykulené oči, sem tam šrám. Pocit zmaru, když už ani tohle nebylo úspěšné tak je to zas

na několik let, třeba se to nikdy nezlomí. Máme tady přeci ruské vojáky. Gorbačov je fajn, ale Rusové nás přeci nemůžou pustit z bratrské klece.

Není důvod zůstat v Praze. Jdu na poslední vlak do Hradce na Hlavák. Poslouchali jsme před tím na koleji rádio, nikde nic, tak proč bych to nevzal přes Národní.

Oficiálně se přeci nic nestalo, třeba najdu Neelinu botu... Kráčím po dlažbě, kde před chvílí tak efektivně zasáhla ozbrojená pěst naší dělnické třídy. Metaři zametají ulici, na hromádkách jsou různé části oděvů, boty, několik rukavic, čepice. Neelinu mokasínu nikde nevidím. Metaři zametají pomalu, s rozmyslem, efektivně – jsou to profesionálové na první pohled, za chvílí nezbyde jediná stopa.

Dějiny píší vítězové, nedivil bych se, kdyby vše bylo profesionálně utajeno a překrouceno, jako v minulosti tolikrát. Ve vlaku usínám, ve snu vidím psovodovy oči, skoro se jedná o neživější vzpomínku z celého dne. Už nejede žádný autobus, jdu k nám na Slezské pěšky. Nevzpomínám si, kdy jsem přišel domů, ale určitě byla už sobota. Doma jsem hlukem probudil mamku, už osprchovaný s ručníkem kolem boků. Mamka, když uviděla má záda se nechápavě ptá, co se mi stalo. Vyprávím a vyprávím, vstává táta, pouštíme Svobodnou Evropu, konečně nějaké informace... Svět to ví!!! Ty svině, mlátí naše děti, slyším na dobrou noc. Jdu spát, bez naděje. dlouho hledám polohu, kdy mne nic nebude bolet – na těle i na duši.

POST SCRIPTUM

Tuto vzpomínku jsem skoro celou napsal 4.10.2019 do mobilu cestou domů z fakulty pro univerzitní časopis Fórum (roze-psal jsem se mnohem víc, než požadovaných 2000 znaků, to odvíjení vzpomínek nešlo zastavit). Bylo to bezprostředně po první přednášce z Buněčné biologie, kterou jsem měl na Albertově. Cestou do Albertovských schodů jsem přemýšlel o soudružce Strunecké, jak nás posílala demonstrovat. Jestli bych dnes udělal něco podobného.

NAŠI NEJLEPŠÍ - SAS - obětní beránci!

- 20. 11. 2020. - Sven F.

REHULKA - Miranda, NSW Těžko se najde v posledních dnech někdo, kdo by neviděl v televizi, nebo nečetl v denním tisku tyto zprávy o obvinění našich nejlepších vojáků SAS v Afghanistanu, i jejich jednostranném obvinění z tak zvaných "válečných zločinů"! Vojáci této australské elitní jednotky SAS, spolu se členy Commando's vyšetřování a už předem obvinění levicovými médii z vražd civilistů a zajatců v Afghanistanu a dokonce i zpětně v Iraku. Za velení Australian Defence Forces (ADF) tomu předsedá Chief of Staff Generál Angus Campbell a vyšetřování vede Major General Paul Brereton.

General Campbell, který byl jedním z důstojníků ADF v době australské invaze na East Timor, tedy akce s pozhánáním UN, postupoval pouze senioritou a teoretickými změnami našich ADF, tedy se změnami v genderovém příjmu náboru do ADF, s procentuální změnou a zvýšením počtu multikulturalismu v ADF, se zaručením práv odlišných menšin v ADF a podobné, nové změny, pro tradiční ADF absolutně netypické! Úřad pro toto vyšetřování - (Office of the Special Investigator) je vedený zmíněným Major Generalem (reserve) Paul Breretonem, tedy oba zmínění důstojníci mnoho nepřátelského ohně ve své armádní kariéře nezažili.

Dalším faktem zůstává, že toto obvinění vojáků SAS začalo už dávno, povětšinou nespokojenými (závistivými) vojáky jiných útvarů a před několika měsíci vyvrcholilo přímým obviněním člena Druhé Squadrony SAS Bena Roberts-Smitha, vyznamenaného řádem Victoria Cross! Corporal Robert-Smith obvinil ze lži a pomluvy Fairfaxovu společnost u soudu a tento "spor" je stále v běhu! V tomto vyšetřování je obviněno asi 19 členů jednotek SAS, právě z 2.nd Sqdr., která má být zrušena ("struck off Army ORBAT").

Její příslušníci jsou obvinováni z "názakonného zabití" civilních (Afghani) osob a zajatců, z falšování popisu akce a z falešného "throwdown weapons", tedy k položení zbraní a výbušnin k mrtvým civilistům posmrtně fotografovaným. (můj comment : to ssebou SAS nosili pár Kalašnikovů, nebo mín, aby zdůvodnili zastřelení "civilistů" - tedy Mujadehinů?)

To, že vojenské jednotky, které spolu prožijí nepřátelský ohen, jsou tím spojeny v tradiční kamaraderii, tedy i tyto SAS, případně Commandos, to ví každý, kdo ve válce byl,

ale i tam se vyskytnou jednotlivci, kterým selhávají nervy budto směrem, že mnoho krve a zabíjení je mentálně ničí tak, že jako důvod k odchodu z ADF vyhledají ochotného člena medií (to už se v 21.století stává skoro zákonitě) a tomu všechno požalují, někteří i odejdou dobrovolně do civilu kde jejich nepřítomnost tvrdě poznamenala jejich rodinný život a další jsou těmi zážitky na frontě tak poznamenáni, že to nevydrží a skončí svůj vlastní život budto alkoholem, drogami, či sebevraždou. Jak dlouho už trvá válka v Afghanistanu?

Už zatraceně dlouho! A jednotky SAS tam jsou nasazovány vždycky a to do těch nejžhavějších a nejnebezpečnějších míst. Jak je vidět, politici i velcí vysokí důstojníci (Rupperts) to všechno řídí z Canberra ACT, jen málokterý z nich ohen války zažil sám, většina z nich v hodnostech postupovala senioritou a právě tito "armchair" válečníci nemají pochopení pro opravdové válečníky, kteří spolu drží v dobrém i zlám a kteří zesurověli tím, že chrání jeden druhého a doposud se domnívali, že Austrálie jim bude vděčná, nečekali, že je svinsky předhodí soudům, at už našim, nebo těm UN (OSN).

Né, časy se mění, politici jsou svině (z celého tohoto, ještě nedokončeného vyšetřování by jeden bliil!) A chápu už slova Bena Roberts-Smitha VC, když řekl mladé generaci - neradím mladým vstup do ADF, budou jenom obětními beránky! SFR

Jak se pokrokově identifikovat aby to voliči sežrali

Na fotografiích vypadá kandidátka na U.S. VicePresidenta Kamala Harris tak bílá jako její boss: „ospalý“ Joe Biden. Ale prohlašuje se za černošku ve svém oficiálním životopise což media nadšeně papouškují. Ale vřdyt je ta paní bílá, řeklo by naivní děcko z Andersonovy pohádky o Císařových nových šatech. Tak jak to vlastně je?

Paní Harrisová je po matce Indka, a po otci Jamajka. Obyvatelé Jamajky jsou většinou černoši, ale ne všichni. Pan Harris se zdá být „mixed race“, to jest syn černého a bílého rodiče. Tudíž matematicky vicepresidentka Harrisová má snad 25% černošských genů, méně než Barrack Obama který se identifikoval jako černocho a byl alespon 50:50. Proč se to tak dělá? Protože je to politicky profitabilní; když Joe Biden kandidoval na presidenta tak slíbil, že si vybere za vicepresidenta ženu z menšiny což také učinil, jakožto první splněný prezidentský slib. Schopnost již dávno vymizela z kriterií pro výběr politických osobností, jako za komunistů, ale kdo ví-paní Harrisová může překvapit.

Akademičtí myslitelé z humanitních fakult nás nedávno vybavili politikou identit (Identity politics), jejíž součástí je identifikování se jako někdo jiný. Není to úplně originální, Bible, Korán a Ramajana jsou toho plné, ale jiný pokrokový koncept „cancel history“ (zrušení historie) zaručuje, že na tento podfuk masy nepřijdou. Až do nedávna bylo slušné že za změnu identity se platilo a že žadatel se podrobil řadě operací. Michael Jackson investoval miliony za vybělení a ostrý nos-tehdy letělo převtělení z černého na bílého, což je dnes naopak, trhy se změnily. Upřímné převtělení z muže na ženu vyžaduje alespon změnu reprodukční anatomie. Ale to bývávalo. Dnes stačí prohlášení žádané identity a je to. Jiná kandidátka na U.S. presidenta, paní Warrenová, se identifikovala jako potomek „Native Americans“, to jest čemu se říkalo Američtí Indiáni, aby dostala místo na univerzitě; v Česku za komunistů k tomu sloužil vhodný třídní původ.

Hrát si na někoho jiného bylo donedávna doménou herců, část jejich oficiální pracovní náplně. To dnes převzali politici. A také různých spisovatelů, historiků, umělců. To ted končí, alespon na pokrokovém Západě, zásluhou identity politics. Takže bílí herci ted nemohou reprezentovat černošské postavy a bílí spisovatelé nemají právo o nich psát. Když bývalý kanadský instruktor dramatu a člen Trudeauu klanu, Justin, se stal kanadským předsedou vlády, epizoda z mládí, když si začernil tvář a vydával se za Aladina, ho skoro znemožnila. Černý Petr a jeho nizozemský protějšek jsou ted politicky podezřelí a Hervého kniha „TinTin v Kongu“ je na indexu, jako byl Masaryk za komunistů. Takže svoboda projevu dnes plyne skrze peřeje politické ultra-korektnosti, plné paranoidního úsilí nikoho neurazit. Zlaté Rakousko když pouze urážka Císaře Pána přivedla člověka do kriminálu. Dnes taková Západní hospoda je úplný supermarket urážlivosti. Česko to zatím ještě plně nezastihlo-važte si toho a bděte!

Petr Hilff, Listopad 2020.

Email

"Všeobecně nemám ráda násilí, ale ještě více mne sejíří lži, manipulace a neměření všem stejně.

Ted' naše drahá EU hlásá, jaké sankce uvalí na Bělorusko, avšak když ve Španělsku - Katalánsku řezali lidi jako koně, ani nepípla. Řecko nechává napadat a pomalu sežrat osmany - turky a ještě turky podporuje enormními finančními částkami...jaké pokrytectví, řečeno kulantně! " od Z. Belluová

Zajímavosti. Víte,že....

Los Angeles Americká zábavní společnost Walt Disney končí se značkou 20th Century Fox, která je jedním z nejznámějších jmen v zábavním průmyslu. Filmovou společnost Disney v lednu přejmenoval na 20th Century Studios, a nyní přejmenoval televizní studio 20th Century Fox Television na 20th Television, uvedl server BBC.

Z obou značek, televizní i filmové, tak vypadl název Fox, loga však zůstanou velmi podobná těm dosavadním a ponechají si rovněž slavnou fanfárovou melodii a zobrazení svétlometu

TERORISTU NECHALI ŘÁDIT, ABY NEBYLI ZA RASISTY. Atentátník v Manchesteru připadal všem podezřelý, ale nezakročili, protože by to bylo "rasistické". Tak odpálil bombu na koncertě mezi teenagery. Za těch pár mrtvých dětí dobroserům ten pocit, že jsou "lepší lidi" a nediskriminují snědě občany, určitě stojí.

<https://www.bbc.co.uk/news/amp/uk-england-manchester-54695580>

V nové sestavě jsme se sešli na Stálé komisi pro krajany žijící v zahraničí.

Tomáš Czernin

Naplánovali jsme si témata, kterým se budeme věnovat, a je to spousta práce. Těším se na ni.

* budeme podporovat korespondenční volbu pro Čechy žijící v zahraničí

* budeme hledat formy spolupráce České republiky s českými vědci, ekonomy, učiteli a dalšími profesemi, ale také s českými studenty žijícími v zahraničí

* budeme podporovat výuku češtiny v zahraničí

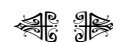
* budeme spolupracovat s Podvýborem pro krajany při Zahraničním výboru v Poslanecké sněmovně

* pokud Covid dovolí, chceme setkávat se s krajany, krajanskými spolky a diasporou v zahraničí

* znovu obnovíme jednání s Českou televizí ohledně možnosti vysílání pro naše krajany do zahraničí

*** a spousta dalších aktivit.

Jsem rád, že mohu komisi dál vést, naši krajani mi totiž leží na srdci.

Recept No.557

Těstoviny s masem a sýrovou omáčkou

potřebujeme:

400 g libovolných těstovin

Sůl a pepř

600 g kuřecích prsou

rostlinný olej

250 g strouhaného sýra

3 šálky kysané smetany

Petrželku nasekanou nadrobno

postup:

Těstoviny uvaříme v mírně osolené vodě. Kuřecí kousky nakrájíme nadrobno, ochutíme solí, pepřem a orestujeme na troše rostlinného oleje dozlatova.

V misce smícháme strouhaný sýr, smetanu, a petrželkou. Můžeme dochutit solí.

Zapékací mísu vymažeme trochou oleje, navrstvíme do ní těstoviny s kuřecím masem a přelijeme omáčkou. Vložíme do vyhřáté trouby, kde pečeme při teplotě 180 stupňů asi 30 minut.

Vzpomínky Jaroslavy Francové žijící v Randwick, předměstí Sydney

czechiainaustralia.cz

„Ze země protinožců“

Vzpomínky Jaroslavy Francové žijící v Randwick, předměstí Sydney, (v roce 1995 zaznamenal novinář Stanislav Brzobohatý-Berton; redakčně upravil Martin Nekola)

Jak to vlastně začalo a proč? V pohádkách se říká: za dávných časů... Já se však vrátím jen dvacet šest roků zpátky, i to je hodně dlouhá doba v lidském životě. Jsou Vánoce 1995 a jako každý rok moje vzpomínky se vrací zpět a vidím Prahu gotickou, barokní, renesanční, vidím zasněžené hory, vidím malé chaloupky v Beskydech a půlnoční mši. Bože, jak to vše utíká, už je to více než 26 roku, kdy se Austrálie – země slunce, větru a moře stala naší zemí, vlastní vnučat zde narozených.

Nemuseli jsme utíkat za kopečky. Můj manžel Karel působil v té době jako generální konzul v Austrálii, hlavní představitel naší země. Karel byl vždy idealista, miloval hudbu, Smetanu, Dvořáka, Beethovena, Čajkovského, poslechl si rád Brahmse. Sam hrál na housle. Miloval poesii, a protože měl v sobě i krev Karla Čapka, psával dětem pohádky o Pepících a Pupících. Měl rád lidi, rád pomáhal, kde mohl, slovem i činem. Byl dobrým řečníkem a znalec historie nejen své země, ale celého světa. Byl dobrým diplomatem. Jeho hlavním ideálem vždy bylo, aby lidé na světě žili v souladu, bez válek, bez vykořisťování jeden druhého.

V roce 1967 z dovolené v Praze přijel celý nadšený z událostí v Československu a stal se velkým přívržencem Alexandra Dubčeka, jehož ideály se ztotožňovaly s jeho přesvědčením. Těšil se, že brzy dojde nejen v Československu, ale v celé východní Evropě k uvolnění politického tlaku, ze bude svoboda slova a tisku, že lidé budou moci volně cestovat a mladí lidé volit studia podle svých zájmů. To se však změnilo 21. srpna 1968. V té době jsem krátce působila jako jeho sekretářka na konzulátě. Měl v ten den normální pracovní schůzi, když jsem dostala první telefon, že naše země je okupovaná sovětskou armádou, že tanky jsou všude. Nevěřil tomu, protože z Prahy nepřišlo žádné hlášení. Za malou chvíli telefony zvonily naplno, lidé nám ohlašovali, že Praha je okupovaná. V té době už Karel i všichni zaměstnanci poslouchali rádio a věřili, že je to pravda. Před konzulátem už se scházelo nesmírné množství lidí, Češi, Slováci, Australani a chtěli, aby generální konzul promluvil. Tudíž Karel se nezavřel někde v kanceláři, ale vyšel před budovu a prohlásil, že jeho srdce bolí pro jeho vlast, že stojí plně za Alexandrem Dubčekom a jeho ideály o pražském jaru a že plně věří, že události v Československu se brzy uklidní a Dubček a jeho vláda budou pokračovat v jejich plánu o osvobození naší vlasti. V té době ještě neměl žádnou zprávu z Prahy. Dálnopis i telefon byl mrtvý, Praha se neozývala. Začali volat a přicházet novináři, televize. I zde Karel zastával politiku Dubčeka naplno. Byli jsme pozváni na polský konzulát zúčastnit se recepce. Tam bez našeho vědomí už na Karla čekali další novináři a televize a tak to pokračovalo. Zprávy z Prahy nebyly nejlepší a už tehdy se začalo třídit myšlení zaměstnanců na konzulátě, většina se začala odvracet od Dubčekových ideálů a styky se stávaly chladnější. Karel trpěl, nedal to na sobě vidět, ale trpěl moc. A co předvídal, to se stalo. Začal opět tvrdý režim a služba se stávala těžší a těžší. V té době už začali přilétávat noví emigranti z Československa, a protože znali Karlovy názory, přicházeli žádat o radu, pomoc a popřípadě i malou peněžní podporu. Karel pomáhal, kde se dalo. Chodil domů unavený a začaly se ozývat častěji a častěji jeho chronické anginy pectoris. To už se blížil konec roku 1969 a doba našeho odvolání, které nepřicházelo. Jen přišla z Prahy nabídka, bylo mi nabídnuto z mého pražského zaměstnání místo vedoucí zahraničního oddělení (tehdy Technickoorganizační výzkumný ústav strojírenský) a Karlovi místo náměstka, obě s neuvěřitelně vysokým platem. V té době už jsme byli na pochybách věřit, cítili jsme, že náš osud v případě, že se vrátíme, nebude tak dobrý. Nevěřili jsme, až Karel dostal šifrovanou zprávu, aby se nevracel. Všichni jeho přátelé byli propuštěni, někteří už dokonce pracovali jako dělníci v továrnách, někteří neodpovídali na dopisy a už jsme od nich nikdy neslyšeli. Karel se stával zamlklý, více než dříve.

Až konečně jednoho večera jsme sedli a začali hovořit o naší budoucnosti. Máme tři syny, ještě na střední škole, ale zanedlouho i oni si budou utvářet vlastní život. Když se vrátíme domů, možná půjdeme do vězení, děti nebudou moci volit svoje zájmy, nebudou moci studovat, možná že na tom budeme daleko hůře než můj tatínek, který po roce 1948 ztratil všechno a byl nasazen do Motorletu počítat srážky – to byla jeho smrt. Tehdy došlo k rodinnému

rozhodnutí – zůstat a dát dětem dobrý život, který nebude naplněn jen politickými nešvary toho, kdo je u moci, ale život, kde budou moci rozvíjet jejich zájmy a znalosti a připravit pro jejich budoucí děti novou vlast. I když to v duši bolelo, rozhodli jsme se pro Austrálii. Tudíž koncem roku 1969 jsme dostali povolení od tehdejšího ministra vlády Sira Johna Gordona zůstat v Austrálii jako australští občané. Karlovi byla uložena jedna podmínka, že nebude zde nikdy pracovat jako politik, na druhé straně, že naši tři synové, v případě války nepůjdou nikdy bojovat proti naší zemi. Konečně přišel den našeho odletu, který se nikdy neuskutečnil. Pozvali jsme do residence právního zástupce, který sepsal vše, co patřilo konzulátu, aby nám nemohl nikdo nic vyčítat a obvinít nás z nějaké ztráty státního majetku. List o evidenci byl předán Karlovu zástupci. No a my jsme naložili do mého soukromého auta, co se nám vešlo, a na doporučení australského úřadu jsme odjeli do jednoho malého baráčku blízko moře, asi 100 km od Sydney. Nikdo o nás nevěděl, mimo zdejší policie, která nás po celou dobu (asi 4 týdny) chránila od napadnutí. V té době naši synové nechodili do školy. Konečně jsme byli volní, ale byl to takový zvláštní pocit, který se míslil – jednu minutu jsme byli šťastní, druhou minutu ve strašné depresi – starost o budoucnost. Ale řekli jsme si, že život je krátký, nějak bylo, nějak bude. Asi po měsíci jsme se vrátili do Sydney, kde jsme si najali třípokojový byt, chlapci začali chodit do školy a my jsme přemýšleli o zaměstnání. Karlovi přišly asi tři nabídky přednášet politické vědy na univerzitě, ale musel odmítnout. Tudíž já jsem prošla několika interview a začala jsem pracovat u aerolinek. Na začátek jsem dostala dobrý plat, byla jsem šťastná, že jsem se tak brzy uplatnila. V té době už nás maminka informovala a později přišlo rozhodnutí soudu z Prahy, že jsme byli v nepřítomnosti odsouzeni k odnětí svobody na několik roků. Já jsem dostala dokonce o dva roky víc než Karel. Asi vzali v úvahu můj buržoazní původ. Smířili jsme se s tím, že nemůžeme domů – však celá řada našich krajanů byla na tom stejně.

Začali jsme pomalu a jistě žít australský život, potkali nové přátele, nejen Čechoslováky, ale Australany a jiné národnosti. Z tak zvaných přátel za působení mého manžela jako generálního konzula zůstala jen mala hrstka. Ti se rozplynuli velmi rychle, byli to většinou lidé, kteří se otočí, kam vítr jde. Ani jsme toho nelitovali. A život šel dál. Karel byl navnek šťastný, většinou však zamlklý. Vadilo mu, že se nemohl uplatnit tak, jak by zasluhoval. Tudíž se vrátil k svému prvnímu povolání, kdy pracoval jako konstruktér, a nastoupil jako technik pro jednu australskou firmu. Jeho duševní stav se trochu změnil k lepšímu, jeho mysl však byla doma, v Československu. Byl velký patriot a také jeho maminka v té době zemřela. Trpěl více a více záchvaty angíny pectoris a objevil se první infarkt. V té době už naši chlapci začali přispívat do domácnosti, i když stále studovali. Já jsem také změnila zaměstnání. Nastoupila jsem jako vedoucí administrátor a účetní v jednom velkém australském klubu, kde jsem pracovala úspěšně celých dvacet dva roků.

Během naší emigrace jsme se opět setkali s celou řadou významných lidí z australského i československého života. Potkali jsme řadu politických pracovníků z australské vlády, seznámili jsme se například osobně a potom zůstali přáteli s českou herečkou Adínou Mandlovou. Všichni tři synové se začali uplatňovat v australském životě: Petr pracoval pro Qantas jako počítačový programátor, Pavel v tiskařině jako vedoucí jedné velké firmy a Kája jako technik. Všichni se věnovali sportům, jezdili na hory, plavali, hráli fotbal a Petr byl po několik roků prezidentem dětských klubů ve fotbale. A tak čas šel, s časem přišla vnučata. Mezitím však Karel trpěl daleko více a více a v roce 1978 měl poslední a velmi těžký záchvat, srdce nevydrželo a Karel umřel. Byla to pro nás strašná rána, byla to rána pro mnoho přátel i jeho spolupracovníku, byla to rána pro mnoho členů klubu, kde jsem pracovala. Přišlo mu dát poslední sbohem kolem pětiset lidí. Jeho rakev byla pokryta československou vlajkou, a když hráli Kde domov můj, všichni plakali. Byl tělem zde, ale duší doma. Miloval Československo a někdy, jak se říká, když přesadíš vyrostlý strom, tak uschne. To se stalo Karlovi. Kdyby byl sám, tak se vrátil domů, ale nechtěl, abych já a tři synové trpěli. Žije a bude žít v našich srdcích navěky.

Po Karlově smrti jsem už nikdy nešla domů, většinu věci jsem rozdala a zůstala jsem tři měsíce s Kájou a jeho manželkou Barbarou. Potom jsem se přestěhovala do vlastního bytu a začala svůj vlastní život. Ze začátku velmi smutný, ale čas hojí. Dva synové byli už ženatí, měla jsem první vnučata, ta mi pomohla dát sílu do života. Cely život jsme měla ráda umění, ráda čtu, mám ráda hudbu. A celý život jsem chtěla malovat, ale nikdy jsem k tomu nenašla čas. Rozhodla jsem se, že půjdu do art školy a začnu brát hodiny malování. Už po jednom roku jsem uspěla a prodala tři obrazy na smíšené výstavě, postupně jsem přešla z oleje

na pastel a jiná média, začala studovat historii maleb a malířů, navštěvuji často výstavy a galerie. Potkávám celou radu lidí a vím, že v Austrálii žije mnoho českých malířů, kteří se velmi dobře uplatňují na výstavách. Nikdy jsem se nestala členkou žádného českého klubu v Austrálii, i když jsem čas od času různé kluby navštěvovala a cítila se tam vždy velmi dobře. Velmi si vážím jednoho dobrého přítele dr. Jiráska a jeho manželky Blanky. Oba dva jsou aktivními členy kulturní obce zde v Sydney a Jenda si zaslouží poděkování za úspěšnou práci.

V roce 1990 jsem se vrátila po dvaceti čtyřech letech poprvé do Československa. Nevím proč, ale cítila jsem se první den jako cizinec ve vlastní zemi. Stala se mi hned první den strašná nepříjemnost. Nikdy jsem neviděla metro. Sestra mi doporučila koupit si 100 jízdních lístečků, což jsem učinila, ale neřekla mi, že musím lísteček štípnout, než přijdu do metra. Mě to ani nenapadlo, a tak jsem lísteček neštípla. Dole už stál kontrolor a chtěl vidět můj lístek. Ukázala jsem mu jich celý svazek. A to jsem ještě metro ani neviděla. A on mi říká: Paní, vy jete neštípla lístek, to vás stojí stovku.“ Já nevěděla, co tím myslí, a ptala jsem se ho: „Proč chcete sto dolarů?“ Ani jsem v tu chvíli nevnímala, že jsem v Praze. On mi odpoví: „Kdo mluví o dolarech? Dejte mi 100 korun.“ V té době už bylo kolem nás asi sto lidí. Celá ta věc netrvala ani dvě minuty, dala jsem mu sto korun, ale řekla jsem mu, že jsem metro ještě ani neviděla. A on mi řekl: Paní, mluvíte česky, tak jste odtud, tak plaťte.“

Byla jsem červená jako rak, tak mi bylo stydno. To byl můj příchod do Československa.

Trvalo mi několik dní, než jsem začala vnímat Prahu – tu krásu, o které se mi tak často snilo. To místo, o kterém kněžna Libuše prohlásila: „Vidím město veliké, jehož sláva hvězd se dotýká.“ Jedna z prvních vycházek byla na Malou Stranu, kostel sv. Mikuláše, později na Hradčany, pochopitelně pěšky Nerudovou ulici. Na Újezdě jsem navštívila dům, kde bydlel a fotografoval Josef Sudek, jeden z významných fotografů Československa. Jednu fotografii mám od něho podepsanou a můj synovec Jan byl jeho asistentem až do doby, kdy velký umělec Sudek zemřel. Z Pražského hradu na Karlův most a na Kampu, kde jsme trávili mnohé hodiny našeho mládí. Jsem rozená Smíchovačka, takže stará Praha nás stále přitahovala. A odtud na Příkopy, podívat se do Obecního domu na malebné krásy Slovanské epopeje od Alfonse Muchy. Zkrátka jsem byla doma. Všude dýchala nová atmosféra, cítila jsem se volně, jen čeština se mi zdála jiná, ne tak čistá, mnoho slov, kterým jsem nerozuměla. Strávila jsem v Praze asi šest týdnů a odjžděla jsem s přesvědčením, že se opět přiletím podívat na delší dobu, ale těšila jsem se do Austrálie, kde už jsem zakořenila.

Je možno mít dvě vlasti? Je to těžká odpověď, ale myslím, že je to možné. Tady v Sydney mam tři syny, vnučata a žiji tady více než čtvrt století. Nikde není jenom máslo, všude je chleba o dvou kůrkách a záleží nejen na štěstí, ale také na tom, kdy člověk vidí těch kůrek moc, nebo toho másla víc. Nikdy jsem nezbohatla, žiju dobrý život, děti jsou zajištěné, mohu si dovolit dovolenou, svoje malování, a děkuji Bohu za každý den, který mi dá uspokojení ze života.

Když jsem se po druhé cestě do Prahy vrátila do Sydney, dozvěděla jsem se, že Alexander Dubček přiletí do Austrálie. V té době se mi vrátily opět větší vzpomínky na mého manžela Karla. Nemohla jsem tomu věřit, když mi zdejší bývalý guvernér Sir Roden Cutler zařídil snídani s Alexandrem Dubčekom. Setkali jsme se v jídelně hotelu, za přítomnosti jeho syna. Měli jsme radost ze setkání, vzpomínali jsme na dřívější doby, až Alexander řekl: „Tak Slávko, Pražské jaro přišlo, ale pro nás až v podzimu.“ Oba však jsme souhlasili, že podzim je lepší než nikdy. Rozloučili jsme se jako dva dobří přátelé. Ani on už není mezi námi. Jen vzpomínka zůstane. A tak se mi kolikrát v hlavě promítne celý můj život, který jsem začala jako dítě narozené v buržoazní rodině, kdy rodiče ztratily prakticky vše po roce 1948, potom můj život, kdy jsem se provdala jako mladé děvče po maturitě a založila rodinu, studovala a následovala manžela do různých krajů světa, kdy nesouhlasili s jeho ideály a propustili ho, aby pracoval v továrně na žárovky, já v té době jsem pracovala v ČTK a byla jsem propuštěna také, tak jsem následovala Karla do továrny. Po nedělich jsme chodili vykládat vlaky s bramborami. Po dvou letech ho opět povolali do služby a poslali do zahraničí. Potkala jsem za svého života hodně významných osobností. Královnu Alžbětu, princeznu Margaret, švédského krále a královnu, byli jsme velcí přátelé s islandským prezidentem a jeho chotí, znala jsem ministry a vedoucí představitelů různých zemí. Na druhé straně jsem pracovala s prostými lidmi, kteří měli srdce ze zlata, mozek na pravém místě, a proto u mne vždy vládlo heslo: „Posuzuj lidi, jaké mají srdce, jaký mají stisk ruky, jak se na tebe dívají, a ne s jakým autem jezdí, v kterém zámku žijí a jakou značku šatů nosí...“

Výstřednost celebrit

Hlavně, že se o nich píše...

Pavel Mareš NevPes

Že si Musk a Boucherová potrpí na výstřednosti, je o nich známo už dávno. Potvrdili to i tím, že svému synovi dali „jméno“ X Æ A-12, což připomíná daleko spíš značku nějakého výrobku či elektronické součástky než lidského tvora. A protože médiím museli nějak vysvětlit, jaký je význam téhle šifry, poskytli jim jakési „vysvětlení“, které není než neuvěřitelným blábolem a raději se ani nebudu pokoušet ho tady překládat – moudřejší byste z toho stejně nebyli, nemá to hlavu ani patu. Je to však logické pokračování toho, co už předem avizovali o pohlaví svého potomka: nechají prý na něm samotném, jaké pohlaví se zvolí. Toho ubohého tvorečka tedy oloupili nejen o jeho přirozenou sexuální identitu, ale teď ještě navíc také o identitu lidskou, když ho pojmenovali jako nějakou věc.

Jakpak mu asi budou říkat, jak na něj budou volat? Umíte si to představit? A jak on sám bude vnímat své „jméno“, až o něm začne přemýšlet? A co spolužáci, učitelé, nebudou se na něj dívat jako na tvora z jiné planety? Nestane se kvůli tomu předmětem posměchu a šikany? Nebude mít s touhle nálepkou peklo na zemi? Takové otázky si rodiče patrně vůbec nekladli. Ve své bohorovnosti celebrit se zřejmě domnívají, že dítě je jejich majetkem a se svým majetkem mohou přece nakládat, jak se jim zlíbí.

Pravda je, že rodné jméno si člověk nevybírá, to mu vždy vybírají rodiče. Příjmení zděděné po rodičích si v dospělosti může případně změnit, ale jméno zapsané v rodném listu mu zůstává až do smrti. Ve většině států je proto volba jména regulována, aby byla vyloučena jména vulgární, urážlivá, matoucí nebo jinak nevhodná. Ve Švédsku se např. v r. 1996 pokusili rodiče dát svému synovi jméno Brfxxccxxmnpccccllmmnprxvclmncckssqbb11116, což matrikář pochopitelně odmítl. V Texasu naproti tomu žádné omezení neexistuje, takže i takové jméno by tam bylo možné.

Legendární irský rocker sir Bob Geldof dal své dceři jméno z oboru ovocnářství. Do matriky byla zapsána jako Peaches Honeyblossom (Medový květ broskvoně). Na soukromé škole, kterou navštěvovala, byla kvůli tomu terčem neustálých posměšků, které úměrně s tím, jak spolužáci přicházeli do puberty, dostávaly stále více dvojsmyslný podtext. „Někdy mám chuť kvůli jménu rodiče zabít,“ přiznala tehdy otevřeně.

Obávám se, že stejnou chuť dostane jednou i mladý Musk. Dítě totiž není majetkem svých rodičů, který si musí nechat líbit, cokoli je napadne. Je to svébytný jedinec, zpočátku sice na rodičích ve všem závislý, ale jednou vezme svůj život do vlastních rukou a všechna příkoří, která kvůli nim musel v dětství vytrpět, jim spočítá.

Někdo může se Shakespearem namítnout: „Co je po jméně? Co růži zvou, i zváno jinak, vonělo by stejně.“ Ano, růže je jedno, jak ji kdo nazývá, lidem to však jedno nebývá. To je ten rozdíl mezi věcí a člověkem, který miliardář a jeho zpěvačka zřejmě nechápu. Anebo možná chápou, ale kašlou na něj. Hlavní přece je, že se o nich mluví a píše.

Lichtenštejnsko se kvůli majetku vyvlastněnému v Česku obrátí na Evropský soud pro lidská práva

Lichtenštejnsko se kvůli sporu o majetek rodu Lichtenštejnů vyvlastněný v Česku po druhé světové válce obrátí na Evropský soud pro lidská práva (ESLP) ve Štrasburku. Ve sporu jde o zhruba 600 hektarů pozemků u středočeských Říčan, vláda ve Vaduzu však otevřeně připouští, že verdikt ESLP bude jasným vodítkem i pro všechny další probíhající majetkové spory.

Podle kabinetu české úřady nerespektovaly dostatečně suverenitu Lichtenštejnska, a proto se rozhodl podat ve středu u soudu ve Štrasburku mezistátní stížnost. Je to vůbec poprvé, co si u ESLP na Česko stěžuje jiný stát.

Lichtenštejnská vláda má za nepřipustné to, že tamní státní příslušníci jsou opakovaně označováni za osoby německé národnosti a toto označení je uplatňováno jako základ rozsudků českých soudů.

„Mezistátní stížnost je účinný nástroj, jak chránit lichtenštejnský stát před jiným státem. Nemáme nepřátelské úmysly, ale nevidíme nyní jinou možnost, pokud chceme chránit naši suverenitu,“ řekla šéfka lichtenštejnské diplomacie Katrin Eggenbergerová. Podání stížnosti na Česko podporují i nejvyšší zástupci monarchie včetně vládnoucího knížete Hanse Adama II. Verdikty českých soudů představují „systematické a závažné porušení Evropské úmluvy o lidských právech“, uvedlo knížectví ve svém prohlášení.

„Postoj, který v současnosti Česká republika vůči Lichtenštejnsku a jeho státním příslušníkům zaujímá, se ve zcela zásadních oblastech nevyznačuje takovým respektem, s jakým spolu mají jednat rovnoprávné suverénní státy v Evropě,“ stojí v oficiální reakci knížecí rodiny.

Česko a Lichtenštejnsko jsou země po staletí historicky spjaté. Zámožný rod Lichtenštejnů patřil k nejbohatší tuzemské šlechtě, hlavně na Moravě. Vlastnil mimo jiné Lednicko-valtický areál zapsaný na seznam kulturního dědictví UNESCO nebo zámky Bučovice, Plumlov či Velké Losiny.

O dvě třetiny pozemků přišel rod při meziválečné pozemkové reformě, zbylý majetek mu byl zabaven na základě poválečných dekretů prezidenta Edvarda Beneše. Tehdejší československé úřady konfiskaci provedly s poukazem na to, že se lichtenštejnský kníže František Josef II. přihlásil k německé národnosti a v souladu s tím se během války i choval.

Lichtenštejnové ale tvrdí, že vyvlastnění bylo neoprávněné, protože vládnoucí kníže se za Němce neprohlásil a byl hlavou suverénního státu, který za války zachovával neutralitu.

Po těchto vzácných a drahých autech se slehla zem. Unikátní mapa ukazuje, kde se objevila naposledy.

Jan Zajíc Auto 2020-09-28

Že se auta kradou, nebo jinak ztrácejí, je sice smutné, ale prostě se to děje. A občas beze stop mizí i vozy velice vzácné a cenné.

Právě na takové se zaměřila britská společnost Select Car Leasing <https://www.selectcarleasing.co.uk/>. Vybrala dvacet známých nebo vzácných automobilů mimořádné hodnoty, které se vypařily v letech 1912 až 2014, a stvořila mapu s místy, kde se tyto vozy prokazatelně objevily naposledy. Přidala také rok jejich tajemného zmizení a odhad možné současné hodnoty.

Mimochodem, firma všech 20 vozidel dohromady ocenila na nějakých 3,4 miliardy korun.

Začneme u nás, v Evropě. Největšinou a nejcennějším autem, po němž se slehla zem, je určitě Bugatti Type 57 SC. Francouzská automobilka měla ve 30. letech vyrobit pouhé čtyři exempláře, k zákazníkům se však prokazatelně dostaly jen tři. Ten čtvrtý podle jedné teorie chtěl šéf Ettore Bugatti během německé invaze do Francie ukrýt před nacisty. Proto ho poslal vlakem do města Bordeaux, kam však vůz nedorazil. Jiná legenda praví, že byl naopak ukrýt tak dokonale, že už se po druhé světové válce nenašel. A jiná zase, že elegantní stroj v průběhu války prostě zmizel. Posledním prokazatelným místem výskytu tak má být továrna Bugatti v Molsheimu. Psal se rok 1937.

Hodně drahé by dnes bylo také Ferrari 375 MM. Jeden exemplář z 26kusové série si jako nový koupil italský podnikatel a sběratel aut Enrico Wax, který vůz okamžitě uložil do garáže v Janově. Jenže v roce 1953 se z ní auto prostě ztratilo. A dodnes se prý neobjevily žádné indicie, které by alespoň naznačily, co se s ním stalo.

Zajímavý příběh se týká také otevřeného Horchu 855 Spezial, který zmizel v roce 2014 v ukrajinském Kyjevě. Vůz patřil tehdejšímu prezidentovi Ukrajiny Viktoru Janukovyčovi. Právě v roce 2014 byl Janukovyč sesazen a následně se uchýlil do exilu v Rusku. Je pravděpodobné, že jeho Horch si po jeho pádu přivlastnil někdo jiný.

Evropská část mapy zmizelých aut zahrnuje také Cord Speedster, Plymouth Fury, Amilcar CGSS a koncept BMW Garmisch Bertone.

Druhým nejhodnotnější ztraceným vozem z naší dvacítky je podle mapy Duesenberg SJ-506 z třicátých let minulého století.

Duesenberg s kompresorem přepřehnaným osmiválcem pod kapotou se podle dostupných informací v roce 1934 představil v Paříži a poté putoval k chlapíkovi jménem Emile Beghain, který se s ním v následujícím roce zúčastnil závodu v Le Mans.

Později se oba, tedy majitel i automobil, přesunuli do Alžírsko. Beghain ovšem v roce 1962 musel tuto severoafrickou zemi, která právě v roce 1962 vyhlásila nezávislost na Francii (předcházela tomu alžírská válka), opustit. A auto ponechat svému osudu. Co se s ním stalo, není jasné.

Několik hodně zajímavých vozidel se samozřejmě ztratilo také ve Spojených státech amerických. Začít můžeme u Porsche 550 Spyder, v němž se v roce 1955 při nehodě zabil slavný hollywoodský herec James Dean.

Vrak koupil George Barris, který z něj prodal část dílů, zbytek vozu částečně opravil a později zapůjčil policii, která rozbité auto využívala pro bezpečnostní kampaň. Na vraku Porsche, za jehož volantem zemřel filmový idol, jednoduše ukazovala, co se může stát, když budete jezdit rychle.

Jenže v roce 1960 se "Malý parchant", jak Dean své 550 říkal, ztratil z vagónu během přepravy z Miami do Los Angeles.

Slavného vlastníka měl také ztracený Shelby GT500, konkrétně zpěváka kapely The Doors Jima Morrison. Americký sportáček se vypařil v roce 1969, podle legendy byl ukraden poté, co v něm Morrison v Los Angeles boural. Po nehodě se prý odebral do svého oblíbeného baru, podle jiných informací šel hledat nějakou pomoc. Když se pak na místo bouračky vrátil, upravený Mustang už tam nenašel.

Na východním pobřeží se zase v roce 1997 vypařil Aston Martin DB5, který si zahrál v bondovce Goldfinger. Byl prý odcizen z letištního hangáru na Floridě.

Zajímavý je také koncept Oldsmobile Golden Rocket, který ohromuje na svou dobu velice netradičním designem. Zmizel v roce 1963.

Mapa USA dále zmiňuje vozy jako Buick Wildcat, Chevrolet Waldorf Nomad, Cadillac La Espada či Bettencourt-Zupan Coupe.

A mě napadá, že bychom mohli připravit seriál, který by se těmto netradičním automobilům, po nichž se slehla zem, věnoval podrobněji. Co myslíte?

Pro úplnost ještě zbývá poznámka a o Chyrleru Norseman a Renaultu Type CB Coupe De Ville. Tyto stroje zmizely na dně Atlantského oceánu, Renault tam skončil po neštěstí zaoceánského parníku Titanic. I tato auta Britové do své mapy zakreslili, přestože jejich osud je přece jen poněkud odlišný než u vozů ostatních - nezmizela totiž tak zcela beze stopy.

Nalezený záhadný minerál, který se na Zemi nevyskytuje, pochází z meteoritu objeveném v roce 1951

Lukáš Bauer Věda a technika 2020

Vědci nedávno potvrdili existenci minerálu, který nebyl na naší planetě ještě nikdy objeven. Zvláštní kámen byl nalezen poblíž australského Wedderburnu. Tato oblast je známá tím, že se v ní vyskytuje zlato, ale ještě nikdy v oblasti nebyl objeven kámen, jako je tento.

Zvláštní kámen byl v roce 1951 objeven poblíž silnice, která vede poblíž australského Wedderburnu, který byl v minulosti baštou zlatokopů. Později se zjistilo, že se jedná o malou část meteoritu, ale až před několika lety ho vědci detailně analyzovali.

Takzvaný Wedderburnův meteorit vědci podrobili analýze složení a zjistili, že obsahuje minerál zvaný edscottit. Jedná se o velice vzácnou formu minerálu karbidu železa, která se v přírodě nevyskytuje.

Meteorit z jádra planety

Tento kámen byl podle expertů s největší pravděpodobností součástí železného jádra jiné planety. Vzorek, který měli vědci k dispozici, je sice velice malý, ale i to jim stačilo k rozpoznání tohoto vzácného minerálu.

Wedderburnův meteorit byl totiž podroben celé řadě výzkumů, a proto se z něj dochovala jen velice malá část. Analýzou vědci také odhalili stopy zlata, železa a také dalších vzácných minerálů, jako je kamacit, schreibersit, taenit a troilit.

Důležitý objev

Objev edscottitu je pro vědce velice cenný, protože nikdy předtím nemohli potvrdit, že k tomuto atomovému složení minerálu karbidu železa dochází přirozeně. Syntetická verze minerálu z karbidu železa je známa po celá desetiletí, protože vzniká během tavení železa.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min.6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzerují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.- Ned)
Pan Malina má Grill v Birkenhead hotelu

Melbourne

Sokol , 497 Queensberry St, (1x měsíčně)

Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolsofsydney.org.au>

Principál: **Kateřina Larbalestier**, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní
v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitich** Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda- Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.
Ceskoslovenský klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489

ccq@csklubqld.org.au
President Mr.Frank Carol; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovičko".

Československý klub v SA,
51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.
Czechoslovakian Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jilka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "**KLOKAN**" vychazi 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“

Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
pres.: pres.: Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí
michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípký Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaugham, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii

5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovit Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020

ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii

PO Box 263 Kew Vic 3101,
vydáva štvrťročne **Slovenské zvesti**.

Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505

tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii

17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858

e-mail: slovak_wa@hotmail.com
Konzulární ombudsman

Ministerstvo zahraničních věcí ČR
Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1, CR

tel:+420 22418-2554, fax: +420 224182085
e-mail: konzularni.ombudsman@mzv.cz,

www.mzv.cz/cestujeme
Generální Konzulát České republiky,

p. Hana Flanderová, ing., gen. konsulka,
169 Military Road, Dover Heights , 2030

phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonni číslo na konzularni pohotovost pro nouzove

případy, které se stanou mimo oficialni uredni dobu
0402 312 806 nebo 0401 547 584 (náhradní číslo).

Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorární konzulát ČR v Adelaide
1a Campbell Rd, Parkside, SA 5063,

Tel.: 417 892 624.
Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane

honorárny konzul: Michal Horváth
adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,

Queensland 4000, Austrálie
tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honor.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay

4 Nathan Street, Ferntree Gully, V 3156,
mobil: 0421 088 796;

email:eugenia.mocnay@gmail.com
Honorárny konzulát Slovenskej republiky Perthu

Honorárny konzul: Pavol Faix
Level 2, 11 Mounts Bay Road, Perth 6000, WA

Poštová adresa: PO Box 265, Maylands WA 6931
Mobil: 0411 552 517 Tel.: 1300 426 311

Email: consul@fortix.com.au
Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande

honorárny konzul: Peter T. Kiely
adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers

Centre, 188 Quay Street, Auckland
tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338

email: kiely@kfc.co.nz
České velvyslanectví v Canbeře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Pohotovostní číslo. **0418 262 289**
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere

47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph 02 6290 2405 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch
funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).

Email: emb.canberra@mzv.sk
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.
Cz.-Australian Chamber of Commerce

Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia

Tel.: (+61) 0421 812 547
MAZUR - CARGO SERVICES P/L

www.mazurcargo.com.au
vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg
MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:

(03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969

ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331
Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)
Česky mluvící registrovaný migrační agent

specializující se na **zaměstnavatelem**
sponsorovana visa (482/186), partner visa

(820/801), pomoci absolventum s temporary
graduate visa (485) a skilled visa (189/190/489)

Poskytují asistenci s podáním odvolání k
Administrative Appeals Tribunal (visa refusal,

visa cancellation). Nejsem studentská agentura,
poskytuji nezávislé migrační poradenství.

Ales Welter MARN1464306, MIA 10623,
MA20156590. Ph:0403416670.

Email: info@ozhome.info

01/IV/21

Southern Cross

Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,
BVSc, CMAVA, MRCVS

60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044
Phone: 02 9516 0234

196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill
02 9389 7534

419 Cleveland St. Surry Hills:
02 9699 3951

reception@southerncrossvet.com.au
[www. southerncrossvet.com.au](http://www.southerncrossvet.com.au)

[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti

na Noviny poštou!

Uložte \$86 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :
BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá,
dejte tam vaše členské (na obálce

před jménem) nebo telefonní číslo.

Dekujeme za Pomoc Novinám:

Maximilian - \$50.00

Covid Test

Jaroslav Flegř
Milý Vratislave , Ozval se mi starý známý,

kolega z Přírodovědecké fakulty UK
Emanuel Žďárský. Ten už 30 let vede

akreditovanou diagnostickou laboratoř na
DNA testy a je zároveň soudním znalcem

v oboru Zdravotnictví, odvětví
molekulární genetiky.

Už v březnu vyvinul RT PCR test
umožňující velkokapacitní testování na

Covid ze samoodebraných slin. Do
současnosti provedl touto metodou asi 40

tisíc testů, přičemž citlivost testu je 95 %,
specifita téměř 100 % a náklady na jeden

test mohou být i pod 100 korun. Babišovi,
Prymulovi i ministerstvu a dalším

orgánům svou metodu nabídl zdarma již
15. 16. a 23. března, s tím, že jeho

přístrojové vybavení umožňuje
zpracovávat skoro 200 tisíc vzorků denně.

Pan Prymula jeho nabídku okamžitě
označil za nesmysl a na další urgence v

následujících měsících ani on, ani jiní
obeznámení už nereagovali.

Aktuálně vypracoval metodický návrh, jak
pomocí této metody otestovat veškeré

obyvatelstvo Česka během necelého
týdne, a to bez zatěžování praktických

lékařů nebo pracovníků stávajících
odběrových míst a laboratoří. Metoda je

nejen o polovinu levnější než ta
antigenová, na kterou chce vláda vyhodit

několik miliard nákupem ze zahraničí, ale
zároveň nejméně 4x citlivější – proklouzlo

by jí jen asi 5 místo stávajících 20 (možná
spíše 30) ze 100 nakažených. Tak Micíku,

a teď mi prosím prozrad', v čem je
zakopán pes. Že by v tom, že z české

levné metody nekoukají stamilionové
provize pro naše zdravotnické kmotry?

Musk šel na čtyři

koronatesty v jediný den.

Dva vzorky byly pozitivní,

dva negativní

Filip Kalčák
Děje se něco hrozně podvodného. Takto

okomentoval americký miliardář a
vynálezce Elon Musk anomálii spjatou s

testy na koronavirus. Vlastník společnosti
SpaceX se šel otestovat na COVID-19

čtyřikrát v jediný den. Výsledky z
laboratoře ale byly velmi zmatečné –

podle dvou testů se Musk nakazil, podle
druhých dvou nikoli.

„Stejná laboratoř, stejný druh testu, stejná
sestřička,“ popsal Musk na Twitteru

okolnosti testování, při kterém zvolil
rychlé antigenní testy. Vědci již před

časem varovali, že antigenní testy
nemusejí být stoprocentně přesné. Takto

nahodilé výsledky jsou ale přinejmenším
znepokojivé. „Děje se to i ostatním,“ dodal

Musk na Twitteru. On sám má příznaky
chřipky.

Elektromobily na

Slovensku?

Kamil Klečka
Sledoval jsem v televizi, že byl nějaký

autosalon a tam všichni předváděli
elektromobily. Tedy čistý pohon na

elektriku. Že jsou to všichni blázni lze
vysvětlit jednoduchou matematikou, takže

nechápu, jak takovou hloupost může vůbec
někdo propagovat? A hlavně, proč žádná

politická strana neřekne, že je toto totální
hloupost? Nebo jsou všechny politické

strany hloupé?
Jen stručně:

Pokud si představíme, že všechny osobní
auta na Slovensku budou na elektriku, dále

průměrný počet ujetých kilometrů za rok
bude 15.000, průměrná spotřeba při ježdění

průměrnou rychlostí 70 km / hod, bude 15
kW, tak bude spotřeba elektrické energie,

taková, že je potřebný neustálý výkon 900
MW. Ale protože všichni budou dobíjet auta

večer, tak bude potřebný okamžitý večerní a
noční výkon cca 2.500 MW. Jestliže má

jeden blok v Mochovcích výkon 440 MW,
tak třeba postavit asi 5 nových bloků, tedy 2

nové elektrárny jako Mochovce. To ale není
všechno. Na takový večerní výkon není

dimenzovaná elektrická síť, trafostanice ....
Pokud na benzínové stanici natankujete

benzín za 10 minut, tak při dobíjení baterií
aut, které trvá cca 4 hodiny, je třeba postavit

24krát více dobíjecích stanic, jako je
současných benzínových pump. A kde je

postavíte? Dále baterie vydrží jen asi
200.000 km, pak je třeba ji vyměnit. Ale

cena baterie je jako cena polovina auta. Dále
baterie musí být stále v teple. Tedy v zimě

musíte mít garáž a udržovat teplotu cca 20
°C, jinak ji zničíte. Nebo ji neustále celou

zimu na vnějších parkovištích ohřívat, tedy
musí být napojena na elektriku .....

Chápete?

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každou nedělu o 10,30 hod. a české mše svaté budou slouženy v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291. Každou druhou neděli v měsíci o 11.30 hod. Ďakujem o. Peter Krígovský Adm.
Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni
Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Czechoslovakian klub v Sydney,
 320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178;
 E-mail committeescsc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703**
Otevřeno: Pát. a Sob.od 18 – 21.00, Ned, od 12 do 18.00.
 Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue Danube“.. Velký vyber Československych (lihovin) alkoholických napojů. Rezervace jídel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo na Facebook:
Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc
 30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
 Potrebne informácie nájde na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD
Sokolský Národní Dům Sydney
 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarđa Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JÍŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaide,
 51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181
 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156;
 Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au
 www.csklubqld.org.au
 Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,
 Informace: Mobil: 0497 344 377
 polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
 Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
 (Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
 c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne
 497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
 Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180
Každou první neděli v měsíci v OBĚD od 13.00 hod
Vaří opět Honza Sedlák Oblíbený kuchař cena \$25.-
jako dříve. Rezervace zapotřebí.,
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
 (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in
 Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,
 Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.
 otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00
 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.
 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
 President: Jitka Smith 0406 026 840
 Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
 Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
 Web: www.CzechSlovakWA.org
 KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109
www.4eb.org.au/~czech
 Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.
Canbera rádio . 91.1 FM
Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
 Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou nedělu od 19.00 do 20.00
 SBS2 Frekvencie v hlavných mestách
 FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm
 Brisbane 93.3fm ; Canbera 105.5fm
 Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm
 Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm
 Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 23.listopadu Léta Páně 2020

Sokol Sydney

Chystáme Mikulášskou nadílku
 Neděle 6. prosince,
 vařit bude opět Honza Malina

RADOVAN

HAVEL, HAVEL...? počkejte - nebyl to ten malý zravý nedoštudovaný kulisák s vadou řeči, co seděl za politiku a co jsme ho my komunisti v osmdesátém devátém udělali prezidentem?

Pan premiér dnes položil na Národní třídě květiny. Neboť nebýt 17. listopadu, nebyl by dnes miliardářem, ale jen slušně zajištěným nomenklaturním kádrem.

České občanství.

České krajany po celém světě zajímá novela o státním občanství, která nabyla účinnosti 6. září 2019. O co přesně jde a jak se to dotýká konkrétně Čechů v Austrálii, vysvětluje JUDr. Jaroslav Horký z renomované pražské advokátní kanceláře H&P Law s. r.o.:

„Zákon č. 186/2013 Sb. o státním občanství umožňuje ve svém § 31 nabytí státní občanství České republiky na základě vlastního prohlášení bývalých československých nebo českých občanů, kteří své československé nebo české občanství pozbyli před 1. lednem 2014. Výjimku z této možnosti tvoří zejména bývalí němečtí a maďarští spoluobčané, kteří své československé občanství pozbyli na základě tzv. Benešových dekretů, a dále někdejší obyvatelé tzv. Zakarpatské Ukrajiny, jejíž území připadlo po r. 1945 Sovětskému svazu. Nyní přišla na podzim 2019 novela tohoto § 31, kdy napříště mohou vlastním prohlášením nabytí státní občanství České republiky také děti a vnoučata osob jmenovaných shora. Za děti mohou prohlášení učinit jejich rodiče, avšak dítě starší 15-ti let musí projevit s nabytím českého občanství souhlas a stejně tak musí zpravidla souhlasit i druhý rodič.

Prohlášení se činí u krajského úřadu, v jehož obvodu měl žadatel naposledy trvalý pobyt (v Praze na Magistrátu hl.m.). Neměl-li jej nikdy na území České republiky, je příslušným úřadem Úřad městské části Praha 1. K prohlášení je třeba přiložit matriční listiny (rodné, popřípadě oddací listy) a doklad o datu a způsobu pozbytí československého nebo českého státního občanství v minulosti. Činí-li se prohlášení pro dítě, je zapotřebí donést jeho rodný list, mít souhlas obou rodičů (s ověřeným podpisem i u dítěte staršího 15-ti let, které nedovršilo 18-ti let věku.

Veškeré australské dokumenty pro by měly být opatřeny takzvanou apostilou (apostille). V případě ověření u australského notáře, ať už se jedná o ověřenou kopii dokumentu nebo ověření podpisu na dokumentu, musí toto být opatřeno taktéž apostilou. Apostilu vydává Department of Foreign Affairs and Trade. V případě, že máte nablízku český zastupitelský úřad a potřebujete ověřit podpis nebo dokument pro Českou republiku, je snazší zastupitelský úřad přímo navštívit. Podpis ani listinu, kterou Vám zde ověří, není nutno opatřovat apostilou, neboť se jedná o ověření českým úřadem. Tuto službu Vám zajistí velvyslanectví v Canberře a generální konzulát v Sydney. Je rovněž možné obrátit se na honorární konzuláty v Adelaide, Brisbane, Hobartu a Perthu.“

Advokátní kancelář H&P-LAW, s.r.o.

Sokolovská 6/85, 186 00 Praha 8 – Karlín
 Tel. +420221719041

má bohaté zkušenosti s pomocí krajanům. Řešíte jakýkoliv právní problém: dědictví, restituce či právě české občanství? Pro bezplatné právní poradenství se na nás neváhejte obrátit e-mailem info@ak-hp.cz.

Dr. Horký zároveň před lety založil nadační fond Dotek, který stojí za unikátním projektem The Czechoslovak Talks (www.czechoslovaktalks.com), shromažďující inspirativní životní příběhy Čechů v zahraničí. Těšíme se na Vaše podněty a příspěvky: info@czechoslovaktalks.com.

Josef Hlinomaz: Svěrázný český herec odmítal role, aby měl dostatek času na malování a milování vdaných žen

Dan Hrubý

Josef Hlinomaz (9. října 1914 – 8. srpna 1978) hrál malé role a nemluvil vznešeně o posláni herce. Svoje povolání bral pragmaticky jako obživu. Mnohem raději maloval obrazy a miloval cizí ženy, manželky druhých. Přesto patří mezi nesmrtelné.

Co je měřítkem nesmrtelnosti, přinejmenším té dočasné, která překračuje desetiletí? Věhlas a vážnost jména? Nejspíš ano. V takovém případě platí, že jméno Josefa Hlinomaze je mnoho let po hercově smrti, k níž došlo během dovolené u Jaderského moře (trávil ji s manželským párem, s nímž sdílel společnou domácnost), dobře známé i dnešním třicátníkům.

Samozřejmě nikoli pro způsob života, jenž zůstával širšímu okolí utajen. Zato všichni znají barbarského pistolníka Grimpa, blběho zuřivce, který sežere nebohému starci housle (Limonádový Joe, 1964), svěrázného ožralu jménem Gogo (Čtyři vraždy stačí, drahoušku, 1970) nebo hostinského Palivce, jemuž serou na císaře mouchy (Poslušně hlásím, 1957).

Měřítkem nesmrtelnosti mohou být i ceny jeho pláten. A ty v posledních letech prudce rostou. Před několika roky byl Hlinomazův obraz 20. století vydražen bezmála za milion korun.

A dál?

Dokladem nesmrtelnosti mohou být i veřejně sdílené a tradované věty – třeba tahle: „Proletáři všech zemí, vyližte si prdel!“ Proslavil ji Hřebejkův film Pelíšky a leckdy bývá připisována Hlinomazovu příteli, režiséru Jiřímu Krejčíkovi. Ve skutečnosti se tak jmenuje jeden z nejslavnějších obrazů Josefa Hlinomaze. Od něj ji Krejčík znal.

První talenty a ženy

Josef Hlinomaz se narodil 9. října, po vypuknutí první světové války v Praze, ovšem vyrůstal v Příbrami. Jeho otec tu učil hudbu, řídil zdejší filharmonii a komponoval. „Myslím, že byl svým způsobem kanón. Byl samouk a udělal si státnice z houslí a varhan na Pražské konzervatoři, měli jsme doma množství jeho skladeb, houslových koncertů, komorních skladeb, skládal hudbu k sokolským cvičením, jeho mše se hrála v obou dómeh ve Vídni a on byl velice hrdý na příznivé kritiky a fotky, které po provedení skladeb vycházely,“ vypravuje herec ve svých pamětech; v jejich úvodní části, kterou stihl napsat.

V roce 1924, to bylo Hlinomazovi deset let, se na příbramské plovárně objevil první gramofon a s ním jazz. „Začínáme té muzice přicházet na chuť. Hrají Hallelujah desetkrát denně, třístakrát za měsíc. A ještě jiné šlágry. Je to báječná muzika. Jsou to báječné slečny. Jsou to nádherné věci, co ty slečny nosí pod plavkami. Hergot! To musí být něco, takhle si zatancovat! Ale na to jsi zatím moc mladý. Zatím čum a myslíš si, co chceš. Ale krucinál, musí to být! A ta muzika, ta taky. Sakra. Hallelujah, hallelujah...“ dívá se po letech znovu chlapeckými očima na tancující dívky. Rodí se vášně, které tolik ovlivní jeho život. „Poslouchat a koukat se, to taky není nejhorší, ale moci se nějak dotknout nebo tak se jen otřít, to by bylo! Sakra, sakra... hallelujah!“

Najednou je tu všechno – za prvé muzika. A Hlinomaz bez toho, že by se kdykoli v budoucnu naučil noty (jako mnoho dalších věcí, jež vyžadovaly jakési soustavné, až akademické úsilí), přehraje se svou geniální hudební pamětí vše, co uslyší – Armstronga, Ellu Fitzgeraldovou a samozřejmě i Jaroslava Ježka a Voskovce a Wericha. Za druhé nepochybný literární talent, který v polovině šedesátých let uplatní při svém pobytu v New Yorku. Jeho reportáž vyjde v roce 1966 v literárním měsíčníku Plamen. A za třetí – samozřejmě – ženy nebo ženské, chcete-li, jakkoli se nikdy nestal proutníkem, zručným Casanovou, profesionálním sběratelem trofejí. Jeho vztah k ženskému pokolení bude docela jiný.

Ale to vše má teprve přijít.

Teď dochází Josef Hlinomaz na příbramskou reálku a sedmiletou školu studuje dohromady devět roků. Dvakrát propadne. „Pamatuji se, že jednoho dne, přijda domů k obědu, zasedl jsem naproti otci. Aniž se na mě podíval, jedl polévku a neodpověděl ani na pozdrav. I vytušil jsem,

že je informován o mém pololetním prospěchu. Když dojedl polévku, pravil:

„Největší blbec z celé reálky. Máš jich tam sedm!“

„Tak to ne“ odvětil jsem. „Pokud je mi známo, Hlinka, co je přede mnou podle abecedy, jich má osm.“

„Tak seš druhéj, vole“ pravil otec.“

Řeč šla pochopitelně o koulích, nedostatečných.

Na závěrečném vysvědčení, s nímž v září 1934

(pochopitelně až v září, po všech reparátech) Josef Hlinomaz školu opouštěl, nalezneme třináct čtyřek, dvě dvojky (z kreslení a zpěvu) a trojku z tělocviku.

Přesto odchází do Prahy studovat kreslení a zeměpis, aby se stal učitelem. Jenže po dvou letech ze školy odchází. „Nenechám si kurvit ruku,“ reaguje na každodenní dril technického kreslení.

A stane se malý zázrak. Hned napoprvé je přijat na dramatické oddělení Pražské konzervatoře, již dokončí, dokonce s velmi obstojným prospěchem, v roce 1940. Vystřídává několik divadel, včetně Národního, ale všude vydrží jeden dva roky. Rozhodně nepatří mezi herce, kteří se opájejí výjimečností svého údělu.

„Divadelní herec je otrok,“ prohlásí po letech v jednom rozhovoru. „Herec je otrok mindráků a sebevědomí, neboť v divadle panuje jen zdánlivá rovnost, volnost a bratrství. Přitom má ale každý herec přesné vědomí, na které přiče žebříčku se nalézá. Ten nahoře většinou předstírá rovnost s těmi pod sebou a ti v suterénu a přízemí si třeba po celý život namlouvají, že neměli příležitost. Herci jsou otroci fermanů, otroci autorů, protože autor ti nařizuje, o čem budeš mluvit a jaký budeš mít charakter přes den a jaký večer. A taky jsou herci otroci režisérů a taky je dobře být zadobře s ředitelem...“

Ničím z toho, žádným druhem divadelního otroka, nechce Hlinomaz být. V roce 1958 odchází na Barrandov do filmových studií, aby se stal členem zdejšího hereckého souboru. To mu zajišťuje stálý plat, tedy existenční jistotu, i čas na malování, které ho láká a hypnotizuje stále víc. Někdy v té době, možná o málo později, se také seznamuje s osudovou ženou svého života – Magdou Kalichovou, jež pracuje na Barrandově jako vedoucí komparsu.

Zvláštní trojice na Větrníku

Magda Kalichová byla určitě nejdůležitější ženou Hlinomazova života, zdaleka však nebyla ženou jedinou, a zejména ne první. Ačkoli to často nevěděli ani nejbližší přátelé, Josef Hlinomaz byl po válce krátce ženatý. V roce 1946 si vzal sestru Antonína Stočese, sedmnáctiletého studenta příbramského gymnázia popraveného během heydrichiády, jehož osud popsal další příbramský rodák (a Hlinomazův kamarád z tamního ochotnického spolku), Jan Drda, v povídce Vyšší princip.

Svazek netrval dlouho. Po krátké době přistihl Hlinomaz svou ženu in flagranti s milencem a manželství se rozpadlo. „Myslím, že ho to tenkrát hodně sebralo a navzdory ovlivnilo jeho vztah k ženám,“ uvažuje konferenciér, scenárista a producent Michal Herzán. K Hlinomazovi měl blízko. Řadu let objížděli se společným vystoupením republiku.

Josef Hlinomaz se už nikdy neoženil. Nechtěl. Našel si dvě přítelkyně, které se pravidelně střídaly v jeho dejvické garsonce – v pondělí a ve čtvrtek tu byla půvabná modelka Jaroslava; Hlinomaz jí říkal Jarouš, ve středu a sobotu již zmíněná Magda Kalichová. Obě vdané. Obě krásné.

Magda občas přicházela se svým prvním manželem. „Já jsem ho už nepoznal, ale pocházel z Jugoslávie a také dělal něco u filmu, myslím, že byl zvukař. Ale zvláštní soužití neunesl a manželství se rozpadlo,“ vypravuje Michal Herzán.

Koncem šedesátých let kupuje Hlinomaz polovinu vily na pražském Větrníku. Magda se znovu vdává a se svým druhým manželem – Karlem nebo také Kájou – se stěhuje k Hlinomazovi (takový druh soužití bývá označován jako triolismus). „Vždycky říkal, že Magdu provdal dvakrát,“ vzpomíná Herzán.

Jak to ve vile fungovalo?

„Úplně skvěle. Žádná žárlivost. Dole byl ateliér nebo obývací, kuchyň a příslušenství, nahoře byly ložnice – jedna Hlinomazova, druhá manželů Kalichových. Ale ona vlastně celá vila vypadala jako galerie. Hlinomaz se staral hraním a malováním o peníze, Magda o chod domácnosti a Kája tu byl jako pracovní síla, takový majordomus. Klapalo to bezvadně. Nikdy jsem tam nezažil nějaké dusno nebo konflikt.“

Měli rozdělené role...

„Hlinomaz vydělával peníze, takže domácnosti šéfoval, a Magda to s ním uměla. Zažil jsem, jak mu říkala: Všichni už mají barevnou televizi, jen my pořád tu černobílou. A Hlinomaz na to: Na ty kraviny, co tam dávají, to stačí. Nicméně přišel jsem za čtrnáct dní a stála tam barevná televize. Jindy zas Magda, že nemá kožich. A Hlinomaz, že kožich je na hovno. Uteklo pár dní a Magda chodila v kožichu.“

A její muž?

„Káju si vybavuju spíš se sekačkou nebo jako řidiče, protože Hlinomaz hrozně nerad řídil. Ani do debat se moc nezapojoval, byl v pozadí.“

Hlinomaz to s ženským uměl?

„Já bych spíš řekl, že si ho hledaly.“

Myslíte z vypočítavosti?

„Určitě. I když počkejte, abyste to správně pochopil – ony ho přitom měly rády. A jemu to nijak nevadilo. Naopak, vyhovovalo mu to. Aspoň ho netlačily ke svatbě. Takhle měl Magdu u sebe a zároveň mu zůstalo jeho soukromí.“

Smrt bohatého muže

Hlinomaz hrál ve 140 filmech. V těch nejlepších, jako byl Limonádový Joe, i nejhorsích, mezi které určitě patřil Hroch režiséra Steklého z roku 1973. Obrodný proces pražského jara je v něm vylíčen jako dílo mluvícího hrocha a tupost snímku byla tak velká, že ho režim nechal raději zavřít do trezoru.

Hlinomaz hrál takřka výhradně epizodní role. „Odmítal se učit text. Režiséři mu nabízelí velké role, ale on je nechtěl. Musel by se je naučit, což považoval za ztrátu času. Scénáře skladoval na záchodě, prohlašoval, že jsou jemnější než hajzlpapír,“ vzpomíná Michal Herzán.

Hrál psychiatrického zřízence Arnošta v báječné komedii Jáchyme, hoď ho do stroje! (1974) i podobně okrajovou roli (Kluge) v Majoru Zemanovi. Nejspíš bral všechno, co mu zaručovalo existenční klid a nedotknutelnost jeho malířského tuskula na pražském Větrníku.

Bez iluzí o panujících poměrech (o čemž svědčí názvy jeho obrazů) bavil horníky i hutníky na jejich veselících. Bylo to přece skvěle placené a dělali to všichni – Menšík, Sovák i Bohdalová; a pak, horníci Hlinomaze, „známého sprostáka“, milovali. Řvali nadšením. Stačilo, aby se před ně postavil a řekl do mikrofonu: „Dobrý den – a na shledanou.“

„Víte, nedá se říct, že Hlinomaz proplouval režimem, on ten režim spíš proplouval kolem něho,“ zamýšlí se Michal Herzán a přidává historku, jak Hlinomaz odmítl rekvalifikace, které režim ve snaze zmenšit počet svobodných povolání mezi umělci v sedmdesátých letech nařídil.

„Poslali to také Hlinomazovi. – Půjdeš tam? ptal jsem se ho. – Nikam nepůjdu. – Ale oni ti vezmou kvalifikaci, namítal jsem. – Pocem, já ti ukážu, co jsem jim napsal, řekl a vytáhl dopis. Stálo v něm: Vážení, já se na Vaše rekvalifikace mohu tak akorát vysrat a přeji Vám všem, ať se urekvalifikujete. S úctou Josef Hlinomaz.“

Mít doma Hlinomaze...

V sedmdesátých letech má sice Josef Hlinomaz stálý úvazek na Barrandově, ale stále častěji se prosazuje jako malíř.

„Hraní bral jako obživu. Malování ho bavilo nesrovnatelně víc. Věnoval mu všechnen volný čas. Mít doma obraz od Hlinomaze, to bylo něco. Naivistů bylo už tenkrát dost, ale jedině Hlinomaz byl známý, samozřejmě i díky filmům, v nichž hrál,“ vzpomíná Michal Herzán.

Za kolik svoje plátna prodával?

„Myslím, že ceny přizpůsoboval tomu, za co prodával obrazy v Německu. A tam vůbec netušili, že je také herec, znali ho jen jako úspěšného malíře...“

Takže...

„Takže si myslím, že mohl klidně dostat deset tisíc za obraz. To bylo hodně peněz. A přitom nic neutratil. Měl jedny kalhoty, dvě košile. Jen občas koupil auto, kterým ho Kája vozil. V dobových poměrech byl Hlinomaz celkem bohatý muž.“

A ožrala Grimpo? Takové role hrál přece nejčastěji – loupežníky, pobudy, podezřelé existence a dobré opilce všeho druhu. „Do hospody Hlinomaz vůbec nechodil, on ani netušil, jaké hospody jsou kolem jeho domu na Větrníku. Nejradši byl sám doma a maloval.“

Smrt u moře

Ve druhé polovině sedmdesátých let Josef Hlinomaz onemocněl. Měl ještě hrát hlavní roli v Polákové filmu Noc klavíristy (1976), ale místo toho putoval do Nemocnice Pod Petřínem na operaci. Při ní mu lékaři vyjmuli ledvinu, kterou zasáhla rakovina. Bohužel, ani to její postup nezastavilo. Jen zpomalilo.

„O ničem jsem nevěděl, až později mi to Magda řekla. Samozřejmě že jsem si potom vybavil, jak po operaci vůbec nepil alkohol, ale najednou mi během zájezdu povídá: Vem mi kafe a rumajzla – to bylo jeho, rumajzla. Říkám mu: Pepíku, to přece nemůžeš a on jen mávl rukou – vždyť už je to jedno. Tehdy jsem tomu nepřikládal váhu. Tenkrát jsem ho ale viděl naposledy.“

Kdy to bylo?

„V červnu 1978.“

Brzy poté odjel Josef Hlinomaz s manželou Kalichovými na dovolenou do chorvatského, tehdy ještě jugoslávského Splitu. Jezdili sem každý rok. Miloval moře. V mládí závodně plaval a voda byla jeho živlem. Moře, mořičko, říkával...

A pak přišel 8. srpen.

Ráno se všichni tři odešli vykoupat. K polednímu se vrátili domů, aby si odpočinuli, a po obědě šli manželé Kalichovi znovu k moři. Hlinomaz zůstal. Nikdy nechodil v poledním vedru ven. Ušnul. Když se po chvíli Karel vrátil pro zapomenuté cigarety, byl Josef Hlinomaz mrtvý.

„Vždycky vypravoval, že by chtěl umřít v Jugoslávii, u moře, kde to má tolik rád,“ vzpomíná Michal Herzán.

„Tak se mu to nakonec splnilo. V jediném okamžiku mu puklo srdce. Příčinou bylo určitě to, jak postupovala jeho nemoc. Horko mu nepřidalo a mnozí Magdě vyčítali, že s ním do Jugoslávie jela, i když si to doktoři nepřáli. Jenže on by si stejně prosadil svou, dělal si, co chtěl.“

Pohřeb byl smutný. Uprostřed léta zůstala velká obřadní sňh strašnického krematoria poloprázdná. Neexistoval bulvár, internet ani mobilní telefony. Mnozí kolegové se o Hlinomazově smrti dozvěděli až po prázdninách.

Pražskou vilu neodkázal Josef Hlinomaz nejbližším příbuzným (nevlastním sourozencům z prvního otcova manželství), ale manželům Kalichovým. Krásná Jaroslava si přišla pro jediný obraz. Byl na něm její portrét a okolo mužů, její milenců. Ti, které měl Hlinomaz rád, se smáli, ti, jež rád neměl, se mračili. Brzy poté se manželé Kalichovi rozvedli.

Karel, alias Kája, si našel mladší ženu. „Dočkal se,“ vypravuje dnes s patrným úšklebkem Michael Herzán. Následoval rozprodej sbírky. Magda potřebovala peníze, aby bývalého manžela vyplatila. Nakonec prodala i Hlinomazovu vilu. A tak... Kdo ví, kde skončil jeden z obrazů, které tu visely – právě ten, na němž si proletáři lízají prdele.

Co je skutečnost?

George Švehla 19/8/2020.

Zamyšlení nad tím v čem jako lidé žijeme, kdo jsme a co vlastně je skutečnost jak ji vnímáme, mě pronásleduje už několik desetiletí. Toto se v poslední době stává jaksi intenzivnější, asi proto, že rozvojem kybernetiky nabývá na síle i „zdánlivá skutečnost“, známá spíš pod termínem „virtual reality“.

K této úvaze mě dovedla až přednáška pana Prof. Dr. Vladimíra Beneše DrSc. „Co umí mozek“.

<https://neurazitelný.cz/vladimir-benes-co-umi-mozek/> a nebo zde:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=57&v=xEO0R_73RrU&feature=emb_logo

Pozorně jsem si jeho přednášku dvakrát vyslechl nejen pro její informační kvality, ale i pro vtipnost pana Beneše s jakou ji podal. Žádná nezázivná, suchá vědecká přednáška, ale zábavné povídání plné jiskřivého humoru podávající závažné informace stylem hodným zkušeného baviče uvádějícího program silvestrovského večera. Prostě machr na světové špičce nejen na operačním sále ale i na pódiu. V této přednášce pan Beneš předal posluchačům svůj vyhraněný názor o tom co je mozek, co dělá, či za co je zodpovědný.

Byl jsem potěšen, když pan Beneš přirovnal komplexitu mozku ke komplexitě vesmíru a navíc i poukázal, že podstatu mozku i vesmíru nikdy nepoznáme. Už jen proto, že mozek může zkoumat zase jen mozek, tedy sebe sama.

Už několik desítek let mám, mimo jiné, dva zářné vzory kterých si nesmírně vážím. Jedním je právě zmíněný neurochirurg, Plk. prof. MUDr. Vladimír Beneš, DrSc. a druhým, astronom a astrofyzik, RNDr. Jiří Grygar, CSc. Byli by mě vzory i bez jejich četných akademických titulů pro jejich vysoké lidské kvality a přístup k životu, i když u každého trochu jinak, jak již je mezi lidmi jejich ražení zvykem.

Jak jsem už výše naznačil, mozek a vesmír lze pro jejich komplexitu srovnávat. Kdo ví, třeba lidský mozek je jakýmsi „obtiskem“ vesmíru, který při vývoji mozku sloužil jako must. U mozku víme, že je vlastně „hlavou všeho“ a tělo slouží jako informátor co a jak se děje v okolí, na to

máme 5 hlavních smyslů, zrak, sluch, čich, chuť a hmat, kdy následují čtyři přešle jakýchsi „podmyslů“ (receptory doteků, teploty, přítlaku, bolesti, polohy těla a končetin, vnímání času, hladu, tlaku ve vnitřnostech a celá řada dalších) a potom jako vykonavatel pokynů a nebo závěrů mozku. K tomuto máme motorické zařízení jako ruce, nohy a vlastně i celé tělo, které všemi svými funkcemi podporuje a slouží mozku. Na rozdíl od tohoto, u vesmíru zatím o žádném „těle“ nevíme, vnímáme „jen“ ten vesmírný „mozek“, i když tím tělem, které ještě nikdy nikdo z lidí nespasil, může být záhadná temná energie a nebo temná hmota.

Jak lidé pozvolna pronikají do vesmíru, tak pronikají i do tajemství mozku a jsme na prahu doby, kdy lidé začnou navštěvovat jiné planety (Space X a její plánovaný výlet na Mars) <https://www.space.com/human-spaceflight/mars/> a rozšiřovat a nebo usměrňovat možnosti mozku. Společnost Neuralink a jejich implantace mikroelektrod do mozkové tkáně. Cílem je pomoci těm co trpí nervovými a mozkovými poruchami tak, že mikroelektrody v řádu mikronů implantované do mozku poblíž daných neuronů budou přenášet jejich elektrické signály do počítače a tento je po vyhodnocení podle potřeby upraví a vyšle signál zpět k neuronu, eventuálně ochrnuté končetině a nebo i chytré protěže. Tak by chtěli zpohybnit údy těch co jsou ochrnutí a naopak kontrolovat nevědomé pohyby a třes, třeba těch co trpí Parkinsonovou chorobou.

<https://youtu.be/1A77zsJ31nA?t=320> K implantaci mikroelektrod do mozku zkonstruovali nový, speciální robot, neboť se zde jedná řádově o mikrony a taková měřítka jsou nad lidské možnosti i těch nejlepších a nejzručnějších neurochirurgů. Implantát bude uzavřen v těle / lebce, a signály budou předávány bezdrátově, takže žádné dráty z lebky nikam nepovedou a tak také nebude hrozit nebezpečí infekce.

<https://www.youtube.com/watch?v=QZSSLNnVnBM> Takže homo sapiens se bude měnit na „homo technologicus“.

Jak lidské vědomí ovlivnil rozvoj kybernetiky, tedy všech počítačů až po chytré telefony, to příkladně vidíme ve svém okolí, kdy skoro každý čumí na displej tabletu, telefonu – bilba fonu a nebo PCčka a okolní realitu téměř nevnímá. Vrchol tohoto všeho jsou udělátka VR, tedy virtuální reality, kdy si jejich uživatel nasadí něco podobného lyžařským ochranným brýlím, zapíchne to do počítačové krabičky v tu ránu se octne ve skutečnosti zdánlivé, avšak podle vlastního výběru. Takový soukromý útěk z reality. Takový jedinec se chová podle toho, jak mu jeho počítačlové servíruje virtuální realitu, bez ohledu na realitu skutečnou, a tak občas činí dojem že je „praštěný“, což v jistých případech nemusí být příliš od pravdy daleko. Ono je mnohdy jen těžko rozeznat génia od cvoka.

Takže na rozdíl od neurochirurgie, kdy se dříve operovalo kde co, a co se dnes řeší neurofarmaky tedy vhodnými léky, dnešní závisláci si pořídí udělátka VR tam kde dříve šňupali, či hulili a nebo popíjeli různé drogy. Bylo už vědecky dokázáno, že účast na sociálních sítích jako Facebook, Twitter, VR a podobně, dochází k podobným mozkovým podnětům a hormonálním změnám jako když si dříve šňupli a nebo vyhulili jointa.

I když pokrok v poznávání mozku i vesmíru postupuje kroky mílovými, kardinální otázky stále otázkami zůstávají. Co to je vědomí, intuice a nebo kde sídlí duše? Zaniká společně s životem těla a nebo žije věčně? Není mozek pouhý vysílač / přijímač při komunikaci s vyšší inteligencí či Bohem? Co to je skutečnost jak ji vnímáme, čas, prostor a jiné. Co to je myšlenka a jak rychle putuje od jedince k jedinci? Je Země a celý vesmír jeden živoucí organismus? Jak rychle se šíří gravitace? Je rychlost světla absolutní? Jak si jsou podobné astrofyzika a nukleární fyzika? Možná, až opustíme naše pozemské tělo, se nám odpovědi na tyto otázky ozřejmí a nebo také ne.

Jsem rád, že patřím k těm dříve narozeným a tak asi příliš mnoho nových „homo technologicus“ nepotkám, i když bych se jim moc nedivil. Podíváme-li se kolem sebe jak se lidská společnost vyvíjí, tak v té virtuální realitě bude asi žít lehčí než v té skutečné skutečnosti naší nedaleké budoucnosti.

Hamplova Cesta z nevolnictví

Benjamin Kuras NevPes

Ze všech českých autorů rmutících se pomalou sebevraždou západní civilizace se Petr Hampl svou druhou knížkou na toto téma nejvíc přibližuje možnému způsobu záchrany před pádem do nevolnictví. Titul knihy naznačuje, že na rozdíl od Hayeka, který nám cestu do nevolnictví předvídal, Hampl nás už v nevolnictví vidí a chce nás z něho dostat ven.

Knížka je, podobně jako ta první, Prolomení hradeb, psána svérázným literárním stylem. Kombinuje vědecký

přístup k nastolování témat, ke kladení otázek, ke kritickému zvažování dosavadních odpovědí a hledání odpovědí nových, s gradací téměř detektivkovou, tím, že nás udržuje v napětí a zvědavosti, s čím přijde v další kapitole.

Dělí západní civilizaci na tři mírně odlišné sféry, v nichž krize probíhá jiným tempem. Jednou je západní Evropa, kde pomalá sebevražda probíhá v nenápadných a pro tamní obyvatele téměř nezaznamatelných salámových plátcích už téměř půl století. Druhou je Amerika, tedy USA a Kanada, která dlouho vypadala jako tradiční pevnost zdravého rozumu, z níž opět přijde záchrana, ale kde sebevražedné

trendy náhle akcelerovaly v posledních několika letech. Třetí je střední a východní Evropa, kde ještě přežívá pud sebezáchovy a základní prvky racionality díky zkušenostem s totalitou komunismu, které jí pomáhají vnímat nástup nové totality, jejíž metody se tolik podobají komunistickým, i když je praktikují miliardáři a multinárodní korporace.

Ohrožení svobody zevnitř přichází ze dvou hlavních zdrojů. Jedním je stále víc mohutnější stát, druhým multinárodní korporace, které si vybudovaly postavení, z něhož mohou státům, včetně demokraticky volených vlád, diktovat politiku prostřednictvím globalizované ekonomiky.

Tato aliance vytváří novou třídu korporáčních manažerů a státních byrokratů, kterou Hampl nazývá novou aristokracií a která spolupracuje, stýká se společensky výlučně mezi sebou, studuje na stejných školách a žení a vdává se mezi sebou. A do níž se z nižších tříd těžko proniká. V této třídě se úspěch měří ne hmatatelným pracovním či podnikatelským výkonem, nýbrž dodržováním pravidel a vyznáváním ideologie globalizovaného světa, ideologie a praxe doslova „nadnárodní“, neboť se vznášá nad národy a směřuje k zrušení národních států.

Přebírání moci touto aristokracií se děje s pomocí rozrůstajících se byrokratických aparátů, spřátelených médií, vzdělávacích institucí. Jejimi členy jsou většinou lidé s mimořádnou inteligencí, ale potlačenou tvořivostí, protože se jim víc vyplácí intrikánsství a činnost spíš organizační než produktivní. Sílicí úlohu v přebírání moci hraje elektronická technologie umožňující centralizovanou kontrolu nad životy lidí.

Vnější ohrožením je v posledním půlstoletí zradikalizovaný islám, jemuž tato elitní třída umožňuje vstup do center západní civilizace a s nímž se nechce ze zbabělosti dostávat do konfliktu. Hamplovo přesvědčení, že tato elita je ochotná spolčit se s islámem proti vlastním národům, má dostatečně precedenty v historii islamizace, kterou za islámské okupanty prováděli místní vizírové – hojně příklady se najdou v pádu Byzance. Takto historicky můžeme chápat i dnešní islamizaci prostřednictvím proimigračních a multikulturních západoevropských státních institucí a Evropské unie.

Vedle konfliktu nově tvořených společenských tříd probíhá konflikt generační. Zde Hampl zaznamenává u mladé generace rostoucí lhostejnost až nevraživost k pokračování tradic nejen národních, ale i morálních a tvůrčích. Nevraživost je částečně způsobená diskrepancí mezi tvrzením, že ekonomicky jsme se nikdy neměli líp, a faktem, že mladá generace, s výjimkou oné aristokracie, svými příjmy nedosáhne na základní výdaje potřebné k dostatečnému komfortu, který by usnadňoval zakládání rodiny. Vzniká tak potenciálně explozivní konflikt mezi generací, která ještě pamatuje komunismus a je bdělá na jemu podobné jevy, a generací bez této paměti a bez praktické srovnávací schopnosti. Ta se stává v rukách nové aristokracie snadno ideologicky zmanipulovatelná. A v této generaci, jak pomalu začíná přebírat vliv a moc, spočívá kritické nebezpečí pádu do nevolnictví.

A zde konečně přichází Hamplově podrobně promyšlený návrh na řešení. Ale prozradit jej by bylo jako vám hned na začátku říct, že vrah je zahradník.

Přijde žena s nemocným dítětem k doktorovi. Doktor prohlédne potomka a povídá ženě:

„Svlékněte se.“

„Ale proč? Mně nic není.“

„Dítěti se pomoci nedá, udělám vám jiný.“

Leží dva vandráci u kolejí, oba bez nohou, a jeden povídá druhému:

„Já ti říkal, že sova houká jinak!“

Dokončení z první strany

Program hnutí BLM

Hnutí BLM vidí svět prismatem kombinace extrémně levicových teoretických rámců, včetně kritické rasové teorie a intersekcionalní teorie (intersekcionality). Kritická rasová teorie učí, že rasismus je systémový, založený na bílém supremacismu, a proto je trvalým rysem amerického života. Intersekcionalní teorie tvrdí, že lidé jsou často znevýhodněni více zdroji útlaku: jejich rasou, společenskou třídou, genderovou identitou, sexuální orientací, náboženstvím a dalšími znaky své identity.

Aktivisté hnutí BLM a další propagátoři kritické rasové a intersekcionalní teorie odmítají individuální odpovědnost za jakékoliv chování, a to i zločinné, protože podle nich jsou černoši v USA obětmi trvalého systémového rasismu. Takový rasismus lze podle BLM porazit pouze úplnou demontáží amerického ekonomického, politického a společenského systému a jeho úplnou přestavbou - podle marxistických principů.

Hnutí Black Lives Matter se snaží nahradit základní pilíře americké společnosti: 1) zrušit židovsko-křesťanský koncept tradiční nukleární rodiny - základní sociální jednotky v Americe; 2) zrušit policii a vězeňský systém; 3) prosadit transgenderismus do hlavního proudu a delegitimovat tzv. heteronormativitu (přesvědčení, že heterosexuality je normou); a 4) zrušit kapitalismus (svobodné podnikání) a nahradit ho komunismem (státem kontrolovaným hospodářstvím).

Zrušení tradiční nukleární rodiny

Ve svém politickém programu hnutí Black Lives Matter uvádí, že je odhodláno zrušit tradiční nukleární rodinu:

"Rozvrátíme strukturu Západem předepsané nukleární rodiny tak, že budeme podporovat rozšířené rodiny a 'komunity', ve kterých se lidé budou společně starat jeden o druhého, a především o naše děti do té míry, že se matky, rodiče a děti budou cítit naprosto v pohodě."

Karel Marx a Friedrich (Bedřich) Engels tradiční rodinu odmítali, protože podle nich nukleární rodina jako ekonomická jednotka podpírá kapitalistický systém. Engels napsal: "Péče a vzdělávání dětí se stane veřejnou záležitostí; společnost se bude starat o všechny děti, ať už jsou manželské nebo nemanželské."

Mnoho odborníků upozornilo na to, že Afroameričané potřebují silnější a ne slabší rodiny. V březnu 1965 napsal Daniel Patrick Moynihan, tehdejší náměstek ministra práce v administrativě prezidenta USA Lyndona B. Johnsona, průlomovou zprávu, která se zaměřila na příčiny chudoby černošské populace ve Spojených státech. Tato zpráva dala do souvislostí mnoho problémů, které v té době trápily Afroameričany - zločinnost, nezaměstnanost, předčasné ukončování školní docházky, nemanželské děti - s rozpadem tradiční nukleární rodiny.

Podle Národního centra pro zdravotnické statistiky (National Center for Health Statistics) se v roce 1965 - v době napsání Moynihanovy zprávy - ve Spojených státech narodilo mimo manželství 25 % černošských dětí. O padesát let později, v roce 2015 se mimo manželství narodilo již více než 75 % černošských dětí.

Glenn Loury, první černošský ekonom, který získal definitivu na Harvardově univerzitě, ocenil po dvaceti letech Moynihanovu zprávu jako prorockou:

"Spodní vrstva černošské komunity má velké problémy, z nichž nelze do nekonečna obviňovat bílý rasismus a které by nás měly donutit zkoumat skutečné příčiny hlubokého selhání černošské společnosti. Společenská dezorganizace chudých černošů, zaostávající školní výsledky černošských studentů, znepokojivě mnoho zločinů spáchaných černochy vůči jiným černošům a alarmující nárůst případů mimomanželského těhotenství mezi příliš mladými černoškami - to jsou ty hlavní překážky, které brání černošům ve společenském pokroku."

Thomas Sowell, afroamerický ekonom a sociální teoretik, vyjádřil názor, že Moynihanova zpráva z roku 1965 "byla zřejmě poslední pravdivou vládní zprávou o rasových otázkách". Afroameričtí aktivisté za občanská práva ovšem Moynihana kritizovali za "svalování viny na oběti."

Zrušení policie a věznic

BLM prohlašuje, že chce "omezit financování" a nakonec dokonce "zrušit" policii a vězeňská zařízení ve Spojených státech. Policisté by byli nahrazeni pedagogy, sociálními pracovníky, odborníky na duševní zdraví a náboženskými vůdci, kteří by podle BLM snížili úroveň trestné činnosti.

V rozhovoru pro časopis Newsweek spoluzakladatelka BLM Patrice Cullors řekla:

"Svoboda převážně bílých bohatých lidí závisí na nesvobodě černošů. Vynucování práva proto ve skutečnosti

k bezpečnosti černošů nepřispívá. Jsme svědky toho, jak policie hlídá, okupuje, obtěžuje, zneužívá a často čistě pronásleduje Afroameričany. Vidíme jak toto ničí naše komunity."

"Policejní akce a věznění jsou součástí téhož procesu. Nejdříve zasáhne policie a pak následuje uvěznění. Tyto dva systémy jsou spolu hluboce propletené a navzájem se podporují. Musíme se snažit zbavit obou těchto systémů."

V rozhovoru, který publikoval server Hollywood Reporter Patrice Cullors vysvětlila, že není pouze aktivistkou, ale že je novodobou abolicionistkou:

"Abolicionista chce nastolit na světě pořádek, ve kterém vládnoucí systém nezneužívá policii a vězeňský systém jako nástroj represe."

Spoluzakladatelka BLM Opal Tometi v rozhovoru s pro časopis The New Yorker prohlásila, že americká policie má své kořeny v době otrokářství a proto je systémově rasistická. A pokračovala:

"Bojujeme, abychom zastavili válku, která maří černé životy. A vidíme to takto - je to válka proti černošům. Lidé chápou, že tento systém je plný různých nerovností a nespravedlností a že součástí policejních akcí v naší zemi je implicitní zaujatost a bezprostřední rasismus. A když o tom uvažujete v historických souvislostech, tak vám dojde, že americká policie byla založena jako otrokářská hlídka. Od toho je odvozený historický vývoj americké policie..."

Policejní náčelník Washingtonu D.C. Peter Newsham varoval, že nedostatečné financování policejních oddělení by mohlo způsobit to, že policisté budou ve zvýšené míře používat nadměrnou sílu:

"Nejvíce přispívá k užívání nadměrné síly v jakémkoliv policejním útvaru to, když ho podfinancujete. Pokud podfinancujete policejní oddělení, má to dopad na výcvik, má to dopad na najímání schopných lidí, má to dopad na vaši schopnost vychovávat v jednotkách dobré lidry."

Podle názoru Policejního odborového svazu města Los Angeles (Los Angeles Police Protective League) by byly rozpočtové škrtky "nesmírně nezodpovědné":

"Snížení rozpočtu LAPD (Los Angeles Police Department, Policejní sbor města Los Angeles) by znamenalo mnohem delší reakce na tísňová volání na linku 911. Policisté, kteří by při akci potřebovali posily, by je nedostali, a vyšetřování znásilnění, vražd a osobních napadení by se buď neprovádělo, nebo by bylo donekonečna odkládáno."

Průzkumy ukazují, že většina Američanů - včetně většiny černošů - nesdílí názory BLM na zrušení policejních sborů. Nedávná zpráva společnosti Rasmussen Reports zjistila, že 63 % dospělých Američanů "dnes považuje práci u policie za jedno z nejdůležitějších zaměstnání v naší zemi." Kromě toho se 64 % dotázaných obává, že současná protipolicejní nálada povede k tomu, že méně lidí bude ochotných stát se policisty, a že to "sníží veřejnou bezpečnost v jejich komunitě". Důležité je podle této zprávy také to, že "67 % Afroameričanů je znepokojeno místní veřejnou bezpečností, ve srovnání s 65 % příslušníků ostatních etnických menšin. Podobné obavy má 'jen' 63 % bělochů."

Zrušení heteronormativity

Politický program BLM uvádí:

"Jsme schopni sebereflexe a děláme vše potřebné, abychom odstranili privilegium cisgender lidí [termín pro ty, jejichž genderová identita odpovídá jejich pohlaví při narození]. Chceme povznést Afroameričany, kteří jsou transgender a to zejména černých trans žen, které bývají neúměrně zasaženy trans-antagonistickým násilím..."

Akademická studie nazvaná "The Queering of Black Lives Matter" (queer) podrobně popisuje, jak otázky sexuální identity a genderové orientace v poslední době nahradily původní zaměření hnutí BLM na brutalitu policie. Silné zaměření na sexualitu vedlo k obviněním, že BLM je nyní "homosexuálním hnutím vydávajícím se za černošské hnutí".

Dvě ze tří zakladatelek BLM se označují jako "černé queer ženy". Jedna z nich, Alicia Garza, je vdaná za transgender muže, který je smíšené rasy. Patrice Cullors se popisuje jako "polyamorní". V každém rozhovoru upozorňují Garza a Cullors na problémy "trans Afroameričanů a lidí s nekonvenčním genderem" do té míry, že nakonec často zapomínají na hlavní téma BLM - policejní brutalitu.

V rozhovoru pro časopis The New Yorker Alicia Garza řekla, že ji americká tradice žít a nechat žít nezajímá: "My nechceme, aby lidé řekli: 'No, ať už jste jakákoliv, je mi to jedno.' Ne, já chci, aby vás to zajímalo. Já chci, abyste mě poznali do posledního detailu."

Zrušení kapitalismu a "patriarchálního" systému

Hnutí BLM klade rovnítko mezi kapitalismus a rasismus,

tak jako sesterská Antifa klade rovnítko mezi kapitalismus a fašismus. Názory hnutí BLM na kapitalismus jsou založeny na konceptu "rasového kapitalismu", což je termín vytvořený Cedricem J. Robinsonem, který tvrdil, že kapitalismus a rasismus jsou dvě strany téže mince: oba jsou podle něj závislé na otroctví, násilí, imperialismu a genocidě.

Britské křídlo hnutí BLM - Black Lives Matter UK - říká na rovinu: "Zavázali jsme se demontovat imperialismus, kapitalismus, bílý supremacismus, patriarchát a státní struktury, které neúměrně poškozují lidi černé pleti v Británii a na celém světě."

Hnutí za černé životy (The Movement for Black Lives, M4BL), "ekosystém" více než 170 černošských organizací včetně BLM, prohlašuje:

"Stavíme se jednoznačně proti kapitalismu, neboť jsme skálopevně přesvědčeni, že v rámci současného systému globálního racializovaného kapitalismu černoši nikdy nedosáhnou svobody."

M4BL požaduje "rekonstrukci ekonomiky s cílem zajistit, aby černošské komunity měly kolektivní vlastnictví" a "restrukturizaci daňových sazeb na místní, státní a federální úrovni na progresivní zdanění, která zajistí radikální a udržitelné přerozdělování majetku."

M4BL také požaduje odškodnění za minulé a pokračující újmy:

"Vláda, odpovědné korporace a další instituce, které profitovaly ze škod, které způsobily černošům - od kolonialismu a otroctví, poté prostřednictvím redliningu bydlení a potravin [1], hromadného věznění a policejního dohledu, musí napravit způsobenou škodu. Mezi naše požadavky patří:

"Plný a bezplatný přístup všech černošů (včetně ilegálních migrantů a bývalých i současných vězňů) k celoživotnímu vzdělávání; zaručený minimální příjem pro všechny černochy; odškodnění za bohatství vytěžené z našich komunit prostřednictvím environmentálního rasismu, otroctví, potravinového apartheidu, diskriminace v bydlení a racializovaného kapitalismu."

Požadavky BLM a M4BL jsou podobné požadavkům Marxova Komunistického manifestu, mezi něž patří:

"Vyvlastnění pozemkového majetku a použití veškerého nájemného z půdy pro veřejné účely; Silně progresivní a vzestupná daň z příjmu; Rozmnožení továren a výrobních prostředků ve vlastnictví státu; zornění a zlepšení půdy dle jednotného plánu." [2]

Bezprostřední cíl BLM

Spoluzakladatelka hnutí Black Lives Matter Patrice Cullors potvrdila, že bezprostředním cílem je odstranění prezidenta Trumpa z funkce:

"Nejenom že Trump nesmí být v listopadu 2020 znovu zvolen, měl by neodkladně odstoupit z funkce. Trump musí složit svůj mandát. Není to člověk vhodný pro funkci prezidenta USA. A tak se budeme snažit svrhnout Trumpa. Zároveň se ale budeme nadále snažit ovlivňovat Joea Bidena, jeho politiku a jeho názory na činnost policie a kriminalizaci některých skupin obyvatelstva. To bude důležité. Ale naším hlavním cílem je dostat pryč Trumpa."

Hodnocení politického programu BLM

Univerzitní profesorka, známá intelektuálka a členka poradního sboru organizace Black Voices for Trump (Černé hlasy pro Trumpa) Dr. Carol M. Swain v rozhovoru s Chanel Rion z kabelové televizní stanice One America News Network řekla:

"Je mi naprosto jasné, že organizace Black Lives Matter je o něčem zásadnějším, než jsou problémy černošů. BLM je skutečností propaguje socialistický marxistický program."

"Bílí lidé jsou v Americe úžasně zmatení. Nerada to říkám takhle, ale nevím jak jinak to vyjádřit: Běloši chtějí signalizovat černošům, že jim na nich záleží, že s nimi soucítí a jediný způsob, jak to mohou vyjádřit, je souhlasit s heslem 'Na černých životech záleží'. To je samozřejmě pravdivé tvrzení. Stejně jako tvrzení 'Na všech životech záleží'. Na bílých životech záleží, na hnědých životech záleží, ale běloši nejsou schopni rozlišovat mezi tímto pravdivým sloganem ('Black Lives Matter') a stejnojmennou organizací, jejímž cílem je v konečném důsledku destrukce USA."

"Něco je velmi špatně, když vykřikují, že rasismus je trvalý. Pokud je trvalý, pak s tím nemůžete nic dělat. Znamená to, že bílá kůže dává lidem, kteří se náhodou narodili bílí, výhody oproti černým."

"Pokud dnes existuje systematický rasismus, jedná se o rasismus proti bělochům, a to v tom smyslu, že bělochům je pořád opakováno, že jsou zodpovědní za všechno zlo na

světě, že rasismus je trvalý, a jediný způsob, jak se mohou sami vykoupit, je zbavit se své bělosti. Zahrnuje zahanbování mladých bílých lidí tvrzením, že pokud mají bílou kůži, tak mají údajně bílá privilegia. Tvrdím, že existují černá privilegia, hnědá privilegia, a že celé to je ve skutečnosti o sociálních třídách. Čím dříve se zbavíme zvyku označovat všechno, dokonce i policejní brutalitu, jako rasismus, tím dříve se budeme moci všichni spojit jako Američané."

"Všichni jsme Božími dětmi. Black Lives Matter, Antifa a podobné organizace nám nepomáhají překonat rasismus a třídní rozdělení a různé ty ismy, na které se zaměřují. V černošské komunitě se toho dá zajisté mnoho vylepšit, ale nejdůležitější věcí je pomoci lidem si uvědomit, jak důležité jsou jejich vlastní postoje. Řekla bych, že postoj člověka je důležitějším předpokladem úspěchu než rasa, pohlaví a sociální třída."

Komentátor Josh Hammer napsal, že skupiny jako BLM a Antifa existenciálně ohrožují americký systém vládnutí a americký způsob života:

"Moderní levice, kterou mají anarchisté z Antify a marxisté z Black Lives Matter pod palcem, se definuje jako politické hnutí stojící v nesmiřitelné opozici vůči americkému politickému systému. Na institucionální úrovni se vedení Demokratické strany čím dál tím víc chová jako pes, kterým vrtí jeho ocas. A tím ocasem jsou Antifa a Black Lives Matter. A tento ocas, jak někteří aktivisté ve vzácných chvílích upřímnosti otevřeně připouštějí, je rozhodně proti samotným idejím Spojených států amerických. Jak máme jinak chápat žhavou touhu těchto povstalců, kteří přijali za své nejhorší aspekty Maovy kulturní revoluce, a poničili historické sochy muže, který napsal americkou Deklaraci nezávislosti (Jefferson), a muže, který realizoval její ideály (Lincoln). Existuje jasnější důkaz toho, že levice neskonale opovrhne celým americkým projektem?"

"Nyní jsme uprostřed studené občanské války mezi Američany - vlastenci, hrdými obránci a ochránci amerického zřízení a způsobu života a civilizačními sabotéry, kteří se snaží toto zřízení a způsob života smést z povrchu zemského. Ano, bojujeme nejen za duši Ameriky - bojujeme za přežití Ameriky jako takové."

Část II této série prozkoumá ideologické vlivy hnutí BLM, jeho aktivity a zdroje financování.

Soeren Kern je významný spolupracovník Gatestone Institute se sídlem v New Yorku.

Poznámka překladatele

[1] Redlining - Soubor podmínek uplatňovaných státními úřady, finančními institucemi a komerčními organizacemi vůči menšinám, zejména vůči barevným menšinám, které menšinám ztěžují přístup ke kvalitnímu bydlení, vzdělání a stravování.

[2] Karel Marx, Bedřich Engels – Komunistický manifest - viz strana 37 až 38.

Nepřipustíme Bílou horu našich duší – Poučení z války, která změnila svět

Vladimír Mertlík 8. listopadu 202

Je zvláštní českou tradicí připomínat si slavné porážky. Výročí bitvy na Bílé hoře dne 8. listopadu 1620 je také takovou událostí. Dějiny často tvoří více než události mýty, vzniklé zápisy do kronik pod vlivem náboženského či politického směřování autorů. Nejsilnějším proudem protestantského hnutí byl tehdy německý živel a vezmeme-li v úvahu jeho budoucí expanzi, je otázkou, zda by vítězství protestantů přineslo v dalších staletích českým snahám o emancipaci víc svobody než „habsburský žalář národů“. Každopádně byl tento z vojenského hlediska nevýznamný střet spouštěcím mechanismem války, která změnila svět.

Ani náboženský mír z Augsburgu z roku 1555, ani jeho potvrzení Majestátem císaře Rudolfa II. z roku 1609 nezabránilo stoupajícímu napětí mezi protestanty a katolíky. Obě strany jsou připraveny na válečný požár a napětí zvyšuje vznik masivních aliancí obou stran – roku 1608 Protestantské unie a 1609 Katolické ligy.

Když Ferdinand II. dekretem odebral českým stavům moc, napětí vrcholí a čeká se na jiskru. Místem odkud vyletí, bude 23. května 1618 okno kanceláře místodržících na Pražském hradě. Celá událost bude trvat jen 20 minut, její následky ale 30 let, vraťme se však ještě o rok zpět. Je listopad 1617, stejně nevládný, jako nálada nového českého krále, Ferdinanda II. Po předchůdci, císaři Matyášovi, zbyla na Pražském hradě fortelná brána, nesoucí Matyášovo jméno. Po jeho bratru

Rudolfovi II. méně fortelný dokument o náboženské svobodě, zvaný Majestát. Ortodoxní katolík Ferdinand II. vládne pevnou rukou a nikoho nenechává na pochybách, že si do toho mluvit nenechá. Předvolební sliby o zachování Rudolfova Majestátu zruší tím, že list přestřihne a vyhodí z okna. Stejně jako se v drobném dešti začínající zimy roku 1617 rozpijejí slova na pergamentu, ztrácí se ve společnosti i jejich význam. Význam slov, jež zapsána před více než deseti lety, měla mít platnost věčnosti a váhu svobody: „...aby jak stav panský, rytířský, tak Pražané, horníci a jiná města s lidmi poddanými náboženství své pod obojí volně a svobodně beze všech překážek vykonávati mohli.“

Události nabraly spád, když dveře kanceláře místodržících – purkrabího Martinice a soudce Slavaty – rozrazila rozrušení zástupci protestantských stavů, kteří přišli vyjádřit nespokojenost s politikou Ferdinandovy vlády. Jeho osočení zástupci, dožadující se klidu na práci, jsou uchopeni a za výkřiků: „Ať vám pomůže vaše Panna Marie!“, vstoupí do dějin tím, že jsou z nich vyhozeni oknem! Sekretář Fabricius, který se servilně snaží nadřazeným pomoci, je vyhozen za nimi. Jde o oblíbený český zvyk. Připomeňme vyhození novoměstských radních na bodáky halaparten v roce 1419, po němž následovalo patnáct let husitského vraždění a loupení, které vrátilo zemi do doby barbarů. Tentokrát – v roce 1618 – pod okny chybí halapartny, ale důsledky činu vzbuřenců budou trvat dvakrát déle s mnohem strašnějšími následky. Úkon, který vstoupí do dějin jako druhá pražská defenestrace ale ukáže i to, jak jsou cesty Boží nevyzpytatelné. Okno, jímž pánové vyletí, je dost vysoko, ale oni přesto vyvážnou jen se šrámy. Že by opravdu zásah Panny Marie? Nikoliv! To jen pod okny tlející hromada odpadků jim zachránila život. Sekretář Fabricius získá navíc za servilitu bonus šlechtického titulu a povolení používat u svého jména přídomek von Hohenfall, tedy – z Vysokého pádu.

Události posílily vzbuřenecké tendence protestantských šlechtických stavů, a když se připojila Morava, Slezsko i rakouské země, je oheň na střeše. Ferdinand II., požadující rekatolizaci země, zavádí císařský absolutismus, ale povstalci, zatím silní a odhodlaní, jej v Hofburgu obklíčí a trvají na návratu náboženských svobod.

Jenže chtěl-li Ferdinand, aby císařská koruna na jeho hlavě měla větší hodnotu než pánský klobouk, musel vzbuřence zkrotit a navíc jako rigorózní katolík byl o své misi upřímně přesvědčen. Ve vzniklém chaosu se dostává z vídeňského obklíčení do Frankfurtu n.M., kde je jednomyslně zvolen císařem Svaté říše římské. Jedním z kurfiřtů je i Fridrich Falcký - podržte to jméno chvíli v paměti...

Ferdinand II. jako zkušený politik ví, že ne volba či koruna, ale meč jeho císařská práva ochrání. Ale zatímco sbírá peníze na vojenskou kampaň, Češi jej prohlásí za sesazeného a českým králem zvolí na základě předvolebních slibů – Fridricha Falckého. Ano, toho, který před nedávnem volil Ferdinanda za svého císaře! Fridrich ale na Pražském hradě neseď ani pevně, ani dlouho. Vlastně jen do chvíle, než se dozví, že ku Praze táhne 25.000 Ferdinandových mužů. K prvnímu a poslednímu střetu, později honosně přezdívanému bitva, dojde 8. listopadu 1620 při okraji Prahy, na místě zvaném Bílá hora. Vojsko domácích je brzy rozprášeno. Fridrich Falcký skočí do kočáru, za kterým se na Karlově mostě jen zapráší – však je to v katedrále sv. Víta zobrazeno krásným obřím dřevorytem. Fridrich Falcký tak ztratí trůn, ale zato získá posměšný přídomek Zimní král. Popis bitvy na Bíléhoře byl v posledních dnech mnohokrát popsán a navíc mnohem důležitějším jsou události, které následovaly.

Stavovské povstání je tedy po třech letech na hlavu poraženo a v případě popravy 27 vůdců na Staroměstském náměstí 21. června 1621 doslova. Celou noc Ferdinand II. váhá zda rozsudky podepsat, ale nakonec souhlasí. Jevišťe pro kruté divadlo nebylo postaveno zbytečně. Vše je připraveno jako velkolepá slavnost a dlužno přiznat, že návštěva publika předčila očekávání. Nejlepší místa zaujali představitelé církve, katolické šlechty i těch, kteří stihli od protestantů včas zběhnout, stejně jako bohatí měšťané, pro něž je místo v hledišti potvrzením prestiže. Všichni jsou slavnostně oblečeni, jak se na takovou společenskou událost sluší. Vzadu v rozích náměstí pak měšťská luza, kejkliři, kapsaři, prostitutky. Všichni spojeni nikoliv vírou a

radostí z jejího vítězství, ale mrazivým chvěním a vzrušením z očekávaného zážitku. Čtyři meče opotřeboval kat Jan Mydlář ten den. Výkony kata a jeho pacholků i chování odsouzců, to vše je odměňováno aplausem, výkřiky úžasu i hrůzy. Nestačí, že jsou vzbuřenci sřati. Jejich těla jsou čtvrcena a hlavy nabodnuté na tyčích zdobí věže Karlova mostu ještě dlouhou řadu let poté. A kdykoliv sřaté hlavy v průběhu let spadnou na zem, jsou znovu vráceny zpět! Děje se tak až do roku 1631, kdy v armádě Sasů, kteří obsadí Prahu, bojují i čeští protestantští exulanti. Ti uspořádají smuteční slavnost, při níž jsou hlavy slavnostně sňaty z věží a pietně uloženy. Památka popravených má být uctěna tím, že lebky jsou přeneseny do chrámu sv. Týna, kde mají být uloženy jako svátosti stavovského povstání. Jenže jak v morytátu z trhu se rakev s lebkami do rána ztratí! Nenajdou ji ani císařští, kteří nechťejí, aby se z lebek staly relikvie. Poslední informací je výpověď jednoho z duchovních chrámu, který přísahal, že rakve s lebkami byly oné noci roku 1631 odneseny neznámými muži do Karolina. Víckrát je nikdo nespátřil...

Porážka povstání je začátkem třicetileté války i zrodu českého mindráku o vyhnání českého krále Habsburky a následných tři sta letech poroby. Možná stojí zato uvést některé mýty na pravou míru – počínaje tím, jak se z marginální šarvátky stala postupem času bitva o české bytí. Jak se občanská válka mezi protestanty a katolíky, v níž šlo v první řadě o přístup k moci a majetkům bez ohledu na jazyk, stala legendárním bojem mezi Čechy a Němci. Jak veliteli českého vojska na Bílé Hoře byli téměř výhradně Němci. Jak přinejmenším z poloviny byli Němci i popravení čeští pánové na Staroměstském náměstí. Jak z českých pánů, tedy šlechticů, byli na popravišti jen tři, zatímco ostatní odsouzcenci byli měšťanského stavu. A konečně, jak byl vyhnán Habsburky český král Fridrich Falcký, který byl ve skutečnosti Němec jak poleno.

Císař Ferdinand II. jakoby chtěl naplnit svá slova, že bude raději vládnout pusté zemi než zemi plné kacífů. Sedmáct let bojují všichni proti všem a aliance vznikají i zanikají bez ohledu na náboženské cíle. Ty se hodily jako záminka na začátku“ Teď už jde jen o moc a majetky. Koaliční dresy se mění rychleji než zpcená halena žoldněře a slib má váhu i cenu stínu. Nejvíce jsou zdevastována německá a česká území, přes která se valí vojska při útocích i ústupech. Tak, jak jsou města a území dobývána a osvobozována. Ale kdo je vlastně kdo? Kdo je dobyvatel? Kdo osvoboditel? Pod různými prapory přichází s kohortami vojsk vždy jediná jistota: zmar a zkáza, hlad a smrt, znásilňování, plenění a vypalování. Mezi zbývajícími náboženskými fanatiky se na válečných polích pohybují čile hlavně obchodníci se smrtí. Časem mají navrch! Válka o pravou víru posiluje hlavně ty, kteří bez ohledu na žvásty o víře věří v peníze a z nich plynoucí bohatství a moc. Tak jako dnes, protože nic na světě se nemění. Nikoliv sliby, nikoliv mýty – Pravda vítězí! Je to na prezidentské standartě!

Poznámka

Sven Řehulka

Za mého mládí se v dějepisu učilo, že letohrádek Hvězda hájilo jen půl praporu statečných Moravanů.

V životě jsem se přesvědčil, jak vznikají historické "pověsti", protože mně kdysi učil (na Grafické Průmyslovce, nežli mě vyhodili) výborný profesor Šlik, jehož předek - hrabě Schlickpod svůj prapor najal prapor irských žoldněřů. Bojovali statečně, ale nepadli do posledního, ale vzdali se a najal je do svých služeb (opozice) Albrecht z Valdštejna. Sloužili pod jeho korouhví v následujících bojích v Evropě, ale když jim byl dlouho dlužný žold, jednoho dne ho na Frýdlantu zapíchli.

Totéž mi potvrdil slavný voják plukovník "Mad Mike" Hoare, velitel volunteers (svobodných vojáků štěstěny) v Africe !

Přijde slepec na pláž, vybalí nafukovací pannu a začne jí nafukovat. Po chvíli k němu přiběhne chlap a začne na něj řvát: "Co si to o sobě vůbec myslíte? Mám tu malý děti a vy si tu klidně nafukujete pannu!" Slepec přestane foukat, zamyslí se a říká: "Aha, tak to jsem celou zimu obcoval s kajakem".

Chodec:

Muž, který má dvě auta, ženu a dceru.

Zfalšované volby

Ladislav Větvíčka 8. 11. 2020

To je zajímavé, jak ti sami lidi, kteří su přesvědčeni o tom, že volby plešateho traktoristy v Bělorusku byly zfalšované, si obvykle nesou ochotni ani připustit, že v byvale nejmocnější zemi světa mohl proběhnout kolosalní podvod.

Fčil už je vám jasnější, k čemu měla posloužit Operace korona? Na základě desítek jarních rozhovorů sem to nastínil v knižce "Kronika koronového podfuku", o tom samém se píše v knižce "Úder". Aby bylo možné ovlivnit americké volby korespondenčním hlasováním, musel se najít důvod, jak přinutit Američany lapět doma a tím mnohonásobně navýšit přísun poštou doručených listků, kaj nemate jak ověřit odesílatela ani jeho podpis. Operace korona byla rozžeta už na jaře roka 2019. Bylo třeba pojistit, že prezidentem se už nestane Doniček zvany tlusta želva. K čemu je teč prezident, kery snad jako první od druhé světové nerozpůtal žádnou valku, že? To vojenský komplex neodpušťa!

Předchozí text "Zfalšované volby" byl o Bělorusku, kde volby su "upravovane" předem tím, že potenciálně charyzmatičtí vůdci, kteří by mohli plešateho traktoristu ohrozit, k nim ani nesou připuštění, případně po volbach su výsledky doupravovane na centralní úrovni, bo se přece nesluší, aby se psalo, že místo 80% jak minule, dostal tatiček tentokrát enem 55%. Při volbach samotných k podvodům nedochazá, což potvrzovaly tisíce zahraničních pozorovatelů ve všech minulých volbach.

Když se fčil podíváme na byvalu nejmocnější zemi světa, každý otevřeně myslící člověk musí přiznat, že taký bordel při volbach není ani kajsí v Burkině Faso. Že nesou přítomní zahraniční pozorovatele, to připadá všem normalní. Ale že nesou u přebírání a sčítání hlasu povinně přítomní zastupci obou konkurenčních stran, to je zvláštní. Že tam nedostanu přístup, ani když si ho vyžaduju sudním příkazem, je už přímo zločinne. Že se volební listky povaluju po schrankách, že mnozi dostavajú do schranek více listků na adresu těch, kteří v kvartýru bydleli předtým, to potvrzujú mnozi, kteří v Ameryce žili. To všecko až tak nevařilo, když hlasování poštou bylo minorytní, cosík jineho je, když takto hlasuje třicet nebo padesát procent voličů a podpis na volebním listku nemate jak zkontrolovat, navíc hlasovací listky přichazajú po obrovských balikách...

Člověk si řekne, že to v byvale nejmocnější zemi světa majú ošetřene tak, že poštovní hlasy musí dojít před volebním dnem. Mylíte se. To by nebylo možné dotáhnout Operaci korona do konca. Poštovní hlasy neenem, že možú dochazat aji po volebním dnu, ale navíc třeba v Pensylvaniji, klíčovem státu, si pry odhlasovali, že možú hlasovat ještě tři dni po vyhlášení výsledku v jiných státech. Fajne, co? To je to same, jak kdyby u nás byly v sobotu večer vyhlášene výsledky parlamentních voleb, ale Pražáci by mohli hlasovat ještě tři dni, až by věděli, kolik hlasu potřebuje třeba TOP09, aby překročila 5%.

Poprvé v hystoriji amerických voleb došlo letos ke zvláštní věci. Sčítání hlasu bylo v noci přerušeno. Možná proto, aby se zjistilo, kolik stovek tisíc hlasu je třeba tomu keremu kandidatovi dodat, aby se dostal před svojego supeřa. Nesmělo byt těch hlasu malo, a nesmělo jich byt ani moc, aby to zas nevypadalo blbě. A tak když se výsledky sčítání ve státech, kde se zastavilo počítání a zveřejňování rano obnovilo, dostavil se šok, bo naraz přibýly stovky tisíc korespondenčních hlasu pro jednoho kandidata.

Sranda, co? Tak jaký je tu rozdíl oproti Bělorusku?

Spravne by asi bylo obě dvě volby zopakovat, v jedním dnu, s mezinárodními pozorovatelami a bez poštovních listků. Ale to nejde, bo korona...

Už víte, k čemu byla Operace korona dobra?

Rad bysem napsal jakysik pozitivní závěr, ale nic pozitivního na tím nevidím. Jak sem psal v kronyce koronového podfuku: Pokud tu su synci, kteří naplanovali Operaci korona a spustili ju na jaře 2019, pak majú vyhodu toho, že su několik kroku před nama. Věděli o druhé vlně, majú připravenou třetí vlnu a že planovali opravdu na vysoke úrovni, je patrne z dostupných materyjalů Eventu 201 ze zaří loňského roka. Oni su akční. My zme reakční a enem reagujeme na to, co okolní situace přinaša. Žaden z našich polityku nema gule na to, aby prohlásil - je to politycky podfuk. Vraťte se k

normalnímu životu, chraňte dobře sebe a hlavně ohrožene skupiny obyvatelstva, ale přestaňte se bat a žijte!

Mimochodem, kolik to říkal plešaty traktorista, že mu byl nabizen "uplatek" ve výši několika set milionů dolarů, když zavře ekonomiku, nebo bude svrženy? Jako jeden z mala ju nezavřel. A co se stalo? Korona se Běloruska boji a výsledky su podobne jako v okolních státech...

Tak snad aspoň cosík pozitivního na závěr:

Hlasovací listky v některých státech byly údajně letos poprvé označene obyčejným okem neviditelným kodama technologie QFS Blockchain Encryption, o čemž věděla tlusta želva a údajně o tím Demogratycka strana nebyla informována. Když si zadate název této technologie do vyhledavače, najdete mnoha zajímavá videa. Proč su tato videa po celem světě cenzurovana a mazana, je divne, když to potvrzuje samotná Cybersecurity agency.

Pokud je temu tak a tlusta želva bude mět gule na to, aby se do toho pustila a nechala odhalit podle něho největší volební podvod (čimž ze sebe a svojí rodiny zrobi cíl č. 1), pak se máme na co těšit. Ale ono to vyjde nastejno. Bude to fičak a pojedeme z vysokeho kopca tajak tak.

Mimochodem, statystiky vojenského servra Deagel.com, kere přes deset roku předpovídaly pro USA masivní pokles počtu obyvatelstva pro rok 2025, v letě tohoto roka zmizly...

Velký úder proti Muslimskému bratrstvu v Rakousku

Ivan David 9.11.2020

Web rakouské televize ORF uvedl dnes dopoledne, že „ve čtyřech spolkových zemích došlo v pondělí ráno k velké policejní razii proti Muslimskému bratrstvu a hnutí Hamas. Podle státního zastupitelství v Grazu/Štýrském Hradci je vyšetřováno 70 lidí, včetně podezření z financování terorismu a praní špinavých peněz. Podle vyšetřovacích orgánů ale neexistuje přímá souvislost s teroristickým útokem ve Vídni. Je to samostatná linie opatření proti terorismu.

Celkem bylo prohledáno 60 bytů, domů, obchodních a klubových prostor, uvedl státní zástupce v Grazu. Razie se konaly ve větších městech v Dolním Rakousku, Štýrsku, Korutanech i ve Vídni a byly prováděny policií a Úřadem pro ochranu ústavy. Podle státního zastupitelství bylo zatčeno a předvedeno před orgány k „okamžitému výslechu“ 30 osob.

Vyšetřováno je celkem 70 podezřelých. Existují podezření z teroristického spiknutí, financování terorismu, protistátního spiknutí, zločinného organizování a praní peněz. Při domových prohlídkách byly zadrženy „vyšší částky v hotovosti“, uvedl v pondělí ráno na tiskové konferenci s ministrem vnitra Karlem Nehammerem (ÖVP - obr. 3)) generální ředitel pro veřejnou bezpečnost Franz Ruf. Jsou to „miliony“, řekl Ruf. Přesné číslo neudal.

Státní zastupitelství v Grazu zdůraznilo, že razie „nesouvisí s teroristickým útokem ve Vídni 2. listopadu“. Akci předcházely „rozsáhlé a intenzivní vyšetřování trvajícím více než rok“, vedené odpovědným Státním úřadem pro ochranu Ústavy a pro boj proti terorismu (LVT) Štýrsko společně s LVT Vídeň. Zapojen byl také Spolkový úřad pro ochranu ústavy a boj proti terorismu (BVT) a LVT Korutany a Dolní Rakousko.

Podle Rufa bylo ve čtyřech spolkových zemích nasazeno 930 zaměstnanců Úřadu pro ochranu Ústavy a příslušníků různých policejních jednotek. Vyšetřování probíhalo od poloviny roku 2019. Podle Rufa činí záznamy pořízené při pozorování podezřelých 21 000 hodin. Proběhlo také rozsáhlé finanční vyšetřování.

Ministr vnitra Nehammer hovořil o „rozhodujícím zásahu“ proti Muslimskému bratrstvu a Hamasu v Rakousku. Muslimské bratrstvo je „velmi nebezpečné“. Snaží se podkopat demokracii, „zavést šaríu, bojovat proti základním právům a svobodám, které jsou nám drahé“.

Ministryně pro integraci Susanne Raab (ÖVP) ve vysílání k zásahu rovněž uvedla, že „tímto úderem ukazujeme, že s bojem proti Muslimskému bratrstvu a proti radikálním, extremistickým ideologiím to myslíme vážně. Nedovolíme, aby se v Rakousku šířily extremistické

myšlenky, a budeme proti nim ostře postupovat“, pokračuje ORF.

Nicméně, občas se stane, že někdo, kdo chce vypadat chytře, prozradí informace, které mohou celou akci ohrozit. To se zřejmě stalo i nyní, a hříšníkem byl prý ministr vnitra v bývalé vládě Lidovců a Svobodných Herbert Kickl, kterému je vyčítán „rozklad rakouských tajných služeb“, které skutečně pochybily v případě atentátníka z minulého týdne, kdy nezachytily četná varování ze Slovenska, Švýcarska a Německa o jeho radikalizaci a plánech.

Informoval o tom list „Die Presse“. Bývalý ministr vnitra a nyní šéf klubu FPÖ Herbert Kickl prý minulý týden „leaknul“ operaci „Ramses“ veřejnosti a dal ji do souvislosti s teroristickým útokem ve Vídni. Domovní prohlídky ale nebyly namířeny proti příznivcům teroristické milice Islámský stát (IS).

„Kicklovy poloviční informace vystavily operaci, tajné agenty a policisty velkému nebezpečí a zalarmovaly kriminální scénu,“ napsala „Presse“. Odkud Kickl tyto informace získal, je předmětem vyšetřování, které Ruf potvrdil na tiskové konferenci. Již v sobotu předložil státnímu zástupci prohlášení o skutečnostech, uvedl Ruf. Nehammer na tiskové konferenci označil velkou razii za „operaci Luxor“. „Charakteristickým znakem tajné operace“ je, že je podle Nehammera obzvláště efektivní, pokud zůstane tajná. Kvůli „okolnostem posledních několika dní“ museli vyšetřovatelé přehodnotit „rychle a flexibilně“, situaci, řekl ministr vnitra, aniž by přímo jmenoval Kickla. Státní zastupitelství v Grazu řeklo pro „Standard“, že Kicklovy výroky akci neohrozily. Až do minulého týdne však kampaň skutečně probíhala pod názvem „Ramses“, později však dostala jiný název - „Luxor“. Tolik ORF.

Dodejme, že Muslimské bratrstvo je blízkým spojencem tureckého prezidenta Recepta Erdogana. Že vláda Faíze Sarráđe v Libyi, nikým nevolená, ale oficiálně uznaná EU i OSN, Erdoganem podporovaná, je vláda Muslimského bratrstva. I jako ateista pronesu slavnou větu, že „koho chce Bůh zničit, toho raní slepotou.“ Rakousko samo na potlačení Muslimského bratrstva opravdu nestačí. Ale chová se statečně. Erdogan určitě bude reagovat příslušným vyhožováním, jako už reagoval na zavírání radikálních mešit v Rakousku. Roste tlak na německou spolkovou vládu, aby zakročila alespoň proti tureckým šedým vlkům – zatím se neodhodlala ani k tomu. Mluví stále dokola jen o pravicovém extrémismu, ovšem jen o tom „bílém“. O zločinech spojených s Erdoganem se v Evropě až na výjimky nemluví. Nemluví se o Karabachu, nemluví se o Libyi, nemluví se o bombardování oblasti Shengal v severním Iráku, kde žijí zbytky Jezídů, kteří přežili genocidu Islámským státem. Erdogan ji nyní dokončuje, stejně jako deklaroval dokončení genocidy Arménů.

Turecko je důležitým partnerem pro Evropu, Rusko i USA, a tak to zjevně zůstane až do té doby, kdy bude turecká armáda na předměstí Vídeň, u Krymu a na celém Kavkazu, a kdy území spojených turkických muslimských národů bude sahat od Balkánu k Číně.

Vydavatel: Víte že Muslimské Bratrstvo podporuje Bidena? www.gatestoneinstitute.org/16753/muslim-brotherhood-came-out

Poznámka k Době temna

Známý pojem "doba temna", kterým se občas nazývá období po bitvě na Bílé hoře, je také pouze mýtus?

Pochopitelně že je. Vždy jsou tendence vytrhávat z kontextu dějin tu či onu dobu. To se děje všude po světě, u nás jsme na to ale specialisté. Označení "doba temna" pochází z názvu románu Aloise Jiráka Temno, pojem ale do učebnic zavedl jeho vyznač, první komunistický ministr školství Zdeněk Nejedlý. Zajímavé je, že komunisté převzali téměř bez výjimky argumentaci, kterou k Bílé hoře stanovil Tomáš Garrigue Masaryk, jenž zase navázal na doby národního obrození. Komunisté přizdobili vlastní frazeologii a zejména akcentovali sociální útlak, kdy poddaný lid úpěl pod rukou cizácké šlechty. To období ovšem nebylo tak temné, jak se můžeme domnívat. Teď se zjišťuje, že Bílá hora český vývoj nijak dramaticky nepřerušila. Český národ rozhodně nezanikl, nedocházelo ani k násilné germanizaci. Víte, že roce 1627 byla v Obnoveném zřízení zemském němčina zrovnoprávněna s češtinou. historička Ivana Čornejová

Sen o Československu byl vzdušným zámekem pro krásné počasí. Stál na mýtech a sebestřednosti

Napsal/a Jan Urban říjen 2020

Autor je vzděláním historik. V roce 1988 se podílel na přípravě nezávislé mezinárodní konference k sedmdesátému výročí založení Československa a strávil proto spolu s ostatními organizátory čtyři dny v ruzyňské věznici.

Oslavovat vznik Československa je dnes především výzvou k tolik opožděné diskusi o českých dějinách 20. století, o tom, čemu se říká národní identita. Svobodní lidé potřebují k životu pravdu mnohem více než modly a lži o pochybných hrdinech. Namísto pravdy máme hloupý a nedůstojný zákon, který tvrdí, že Edvard Beneš se zasloužil o stát...

Nádherný „obrozenecký“ sen, samostatná republika, neměl v době rozvrácených národnostních vztahů ve střední Evropě šanci. Ve chvíli zhroutil rakousko-uherského soustátí se hnací silou stala nezodpovědná touha části české elity domoci se pod jakýmkoliv jménem statutu vládnoucího „národa“ nad co největším územím. Více než polovina jinojazyčného obyvatelstva nového státu se tato česká elita na nic neptala.

U vědomí svého „civilizačního“ náskoku byla elita rozhodnuta přinášet pokrok Slovensku, Slezsku a Podkarpatské Rusi doslova za každou cenu – a k tomu si podrobit i nesusouhlasící české Němce a slovenské Maďary – i za cenu násilí.

Jenomže potlačení zájmů více než polovina obyvatelstva nečeského jazyka vnímala velká část československých Němců, Slováků, Maďarů, Poláků a Rusínů od počátku jako nerovnoprávnost. S výjimkou zaostalého Rumunska, daleko na nejvýchodnější hranici státu, nebyl Československu nakloněn ani jeden z jeho sousedů. Nové hranice s Polskem a Maďarskem se dokonce definovaly až vojenským konfliktem a s pomocí násilí byl pacifikován i odpor německého obyvatelstva v některých městech Sudet.

Představa o novém Československu, jehož ekonomické a kulturní úspěchy pomohou rychle přetavit jednotlivá jazyková národovectví v jednotný československý politický národ, byla ve střední Evropě 20. a 30. let pouhou iluzí. Byl to vzdušný zámek, stavěný jen pro krásné počasí.

Stateční, moudří a neomylní

Naprostá většina české politické elity ve skutečnosti nikdy nebyla ochotna snížit se na úroveň rovnoprávnosti s vícehlavou jinojazyčnou většinou ve společném státě. Už vůbec ne pak splnit sliby, dávané Spojencům na mírové konferenci o tom, že Československo bude mít kantonální systém a nebude budovat stálou armádu.

Skutečný stav věcí ale dlouho zastíraly nesporné hospodářské, kulturní a zprvu i politické úspěchy nového státu. Československo si přes svoje vnitřní problémy, na rozdíl od všech svých sousedů, dokázalo udržovat formálně demokratický politický systém. A v prvních deseti letech se ještě mohlo zdát, že vítězům první světové války zájem o demokratizaci střední Evropy vydrží věčně. Život v iluzi může vydržet velmi dlouho – zvláště pokud se stane státní doktrínou, podporovanou státním školstvím, cenzurou a valnou většinou sdělovacích prostředků.

Československá státní doktrína, nebo spíše domácí propaganda, převzala navíc to nejhorší z české obrozenecké tradice – slepou sebestřednost a vytváření mýtů. České debaty o minulosti, stejně jako vymyšlení smyslu takových „národních dějin“, vytržených z mezinárodního kontextu (Milan Kundera 1968, stejně jako současní tzv. pullmanovci), zabředávaly a zabředávají často až k hranici naivity.

Zvláštní kapitolu této mýtovky tvoří nekritická idealizace prezidentů či armády, která, mimochodem, v české společnosti přetrvává dodnes. Tato tradice vylučuje možnost omylu, stáří, nemoci, osobního selhání či dokonce zrady. Prezidenti z období krizí jsou ve vnímání české společnosti jen výhradně stateční, moudří, neomylní a spravedliví andělé.

Tomáš Garrigue Masaryk přitom byl placeným agentem britské zpravodajské služby ještě předtím, než v prvním roce války odešel do exilu. Později vyhlásil i zcela

mylnou neutralitu vůči bolševickému režimu v Rusku a jen těžko se smířoval s obrovským ohlasem, který ve světě mělo proti jeho vůli vyhlášené vystoupení legií proti bolševikům. Proč nepřiznávat i tohle?

O mnoho nepochopitelnější je dodnes převládající idealizace Edvarda Beneše či Ludvíka Svobody. Ještě dnes česká armáda uměle udržuje představu o kontinuitě a tradicích československých ozbrojených sil od roku 1918. Je to jen legenda.

Ostudné politické a otevřeně kriminální čistky v armádě probíhaly už od léta 1945. Ludvík Svoboda i prezident Beneš o nich byli detailně informováni a schvalovali je.

Mstivý prezident Beneš

Po svojí abdikaci a osobním písemným blahopřání svému nástupci Emilu Háchovi začátkem října 1938 se Beneš prohlásil po vypuknutí války znovu za prezidenta. Aby se prosadil, nechal zavřít do anglických vězení a táborů stovky svých politických odpůrců.

Podstatně legitimnějšího konkurenta, trojnásobného předválečného premiéra Milana Hodžu, vyštval z Londýna pod hrozbou internace do Spojených států. Ministru Nečasovi zakázal už rok před skončením války pro jeho „protisovětské postoje“ návrat do vlasti.

V pankráckém vězení, jen pár týdnů po svém návratu z londýnského exilu a následném okamžitém zatčení, zemřel i předválečný poslanec a Benešův odpůrce František Schwarz. Ale především – Beneš celou předválečnou československou armádu vědomě zlikvidoval. Poslední část její generality, která mu v exilu sloužila jako „ministerstvo národní obrany“, ještě před jejím koncem na přání Sovětů rozpustil a opustil. Veškeré armádní velení a organizaci předal sovětskou agenturou prolezlé jednotce plukovníka, a později generála Ludvíka Svobody, zvané Československý armádní sbor v Sovětském svazu.

Před chybným a pro jednotku téměř likvidačním nasazením do karpatsko-dukelské operace na podzim 1944 (rozkazem maršála Koněva) měla pouhých 16451 vojáků. Skoro dvanáct tisíc z nich byli občané jiných států než Československa, především Sovětského svazu, takže to mnohem spíše byla jakási obdoba Cizinecké legie. Čechů a Moravanů v ní bylo jen 925. Více než trojnásobek byl Slováků, dezertérů z tzv. Rychlé divize fašistického Slovenského štátu. Občanů předválečného Československa v ní tedy byla pouhá čtvrtina.

Okamžitě po vstupu na československé území koncem roku 1944 bylo ke každé vyšší jednotce přiděleno několik nových sovětských „poradců“ a od ledna 1945 celý armádní sbor a veškerou mobilizovanou novou vojenskou strukturu Československé armády ovládlo Sověty řízené Obranné zpravodajství. Z předválečné armády nezůstalo nic.

Obrněná brigáda a letci ze Západu se směli vrátit domů až v létě 1945 a jejich jednotky byly rozpuštěny. Obrněná brigáda s anglickými tanky nesměla být zprvu ani představena veřejnosti, a tak na slavnostní přehlídce v polovině května v Praze jeli českoslovenští vojáci na tancích IS-2, jen pro tuto show zapůjčených Rudou armádou, a řízených sovětskými posádkami.

Ostudné politické a otevřeně kriminální čistky v armádě probíhaly už od léta 1945. Ludvík Svoboda i prezident Beneš o nich byli detailně informováni a schvalovali je. Pozdější věznění a popravy mnoha vyhozených důstojníků proto padají i na jejich hlavy. Pro Beneše a Svobodu byly jen přijatelnou cenou za sovětskou součinnost při násilném vyhánění německého obyvatelstva přes hranice do sovětské okupační zóny v Německu a nahnání více než milionu lidí do koncentračních táborů (tak se jim opravdu úředně říkalo).

Než by Svoboda použil „nespolehlivé“ západní jednotky a jejich důstojníky, raději se opřel o bývalé důstojníky armády fašistického Slovenského štátu. Do armády bylo na jeho rozkaz ještě v květnu 1945 mobilizováno dokonce osm set zajatých příslušníků nejbrutálnějších jednotek Hlinkovy gardy (tzv. Haššíkovci), kterým se podařilo utéci ze Slovenska až k Písku, kde jim americká armáda znemožnila přechod demarkační linie.

Ve stejné době byla rozhodnutím vlády a prezidenta řada vojenských jednotek převedena v utajení pod komunisty přímo řízené ministerstvo vnitra. O podílu takových jednotek a armády jako celku na masových vraždách a

násilnostech proti civilnímu obyvatelstvu v době míru Armáda České republiky dodnes mlčí.

Kromě vyhnání a odsunu českých a moravských Němců v prvních dvou poválečných letech připomeňme i nasazení v Plzni v roce 1953, nebo v ulicích řady českých a moravských měst v srpnu 1969. Nikdo za to nikdy nebyl potrestán. Tisíce zbytečný komunistických generálů a důstojníků ČSLA se i po roce 1989 v klidu dočkaly bohaté penze a výsluh, zatímco oběti režimu dožívaly na desítky let zapomenuty, s nejnižšími příjmy nebo v emigraci.

Je snad potřeba více důkazů k výroku, že Edvard Beneš s pomocí Ludvíka Svobody už v roce 1945 zničili armádu demokratického Československa a podřídili ji, spolu s celým státem, koloniální nadvládě stalinistické diktatury?

Výzva k otevřené diskusi

Oslavovat vznik Československa je dnes především výzvou k tolik opožděné diskusi o českých dějinách 20. století, o tom, čemu se říká národní identita. Svobodní lidé potřebují k životu pravdu mnohem více než modly a lži o pochybných hrdinech. Namísto pravdy máme hloupý a nedůstojný zákon, který tvrdí, že Edvard Beneš se zasloužil o stát...

Jistou formu dějinné spravedlnosti prožil jenom Ludvík Svoboda. Poté, co organizoval vyhnání a odsun milionů českých a moravských Němců, a pomohl zničit kariéry a životy tisíců svých spolubojovníků, sám zažil nemilost i vězení. Měl štěstí. Byl rehabilitován a v srpnu 1968 se jako prezident nesporně zachoval státnicky, když zamezil sovětskému plánu na vytvoření dělnicko-rolnické vlády kolaborantských aparátčků a přivezl z Moskvy unesené vedení KSČ.

Nástupu kolaborantů ale nezabránil a na konci života ho potkalo vůbec největší ponížení. Sovětské vedení mu – coby prezidentovi státu – zakázalo vydat jeho válečné paměti. Sluhům není dovoleno si pamatovat.

S P O R T

Tentokrát byli Češi bezzubí, prohráli s Ruskem 0:3 a na Karjale skončili druzí

ČTK 8.11. - Čeští hokejisté podleli v závěrečném třetím utkání na turnaji Karjala v Helsinkách Rusku 0:3 a po první bodové ztrátě skončili druzí. Svěřenci trenéra Filipa Pešána tak neohájili loňské prvenství z finského turnaje. První akci série Euro Hockey Tour ovládla sborná s týmem složeným výhradně z juniorů, která nenašla přemožitele a ztratila jediný bod.

Konečná tabulka turnaje Karjala:

1. Rusko	3 2 1 0 0 11:3 8
2. ČR	3 2 0 0 1 5:4 6
3. Finsko	3 1 0 0 2 5:10 3
4. Švédsko	3 0 0 1 2 4:8 1

Plzeň - Sparta 3:1, tři góly za půli, bezradní hosté korigovali až v nastavení

Spartanští fotbalisté poprvé v novém ligovém ročníku ztratili body. V hitu sedmého kola v Plzni úplně propadli, za první poločas dostali tři góly, první střelu na bránu vyslali až v 92. minutě a nakonec prohráli 1:3. A to domácí ještě neproměnili pokutový kop.

Ligový restart: Výbuch Sparty v Plzni nahrál Slavii, které stačil gól na čelo

7. listopadu 2020 13:33, aktualizováno 8. listopadu 20:52
Ve fotbalové lize se po pětítýdenní pauze změnilo mužstvo na prvním místě: doposud bezchybná Sparta totiž v 7. kole propadla v Plzni (1:3) a přepustila vedení Slavii. Ta si proti Mladé Boleslavi (1:0) připsala čtvrté vítězství za sebou.

Fotbalisté Slavie vyhráli v Opavě 6:0

Pražané v nejvyšší soutěži zvítězili počtvrté v řadě a upevnili si náskok v čele tabulky.

Pardubice doma prohrály

Předposlední tým extraligové tabulky podlehl hokejistům Hradce Králové 2:5.

"New road opened in Ipswich named after 'forgotten' Czech poet

Paul Geater 10 September 2020 ipswichstar.co.uk

A new street in Ipswich has opened in honour of a "forgotten" Czech poet whose literary talents were rediscovered while he was living in Suffolk - with his country's ambassador visiting to unveil the road.

Czech ambassador Libor Secka, Ipswich Deputy Mayor Jane Riley, and councillor Martin Cook at the naming of Ivan Blatny Close on the Ribbans Park development in Ipswich. Picture: CHARLOTTE BOND

Ivan Blatny was a highly-regarded writer in Czechoslovakia immediately after the war – and was part of a cultural delegation to the UK when the Communists seized power in his home country in 1948.

He decided to stay in the UK as a refugee and initially got some work with the BBC World Service – but then his health started to deteriorate.

He was treated for mental health problems and eventually became a patient at St Clement's Hospital in Foxhall Road, Ipswich.

In Czechoslovakia, his work fell out of favour with the Communist government and he was largely forgotten – people thought he had died.

But in the late 1970s Frances Meacham, who had befriended him in Ipswich, was on holiday in Brno and met someone who had known him as a young man.

She discovered that his work was highly regarded – and as a result, new books of poetry he had written at the hospital found a publisher.

Since the Communist regime fell in 1989, a year before his death, Ivan Blatny's works have been very popular in his homeland again – especially the region of Moravia, of which Brno is the largest city.

Now one of the roads on the new Ribbans Park development in Ipswich, built on St Clement's site, has been named Ivan Blatny Close - and Czech ambassador Libor Secka visited Ipswich to formally dedicate the new road.

He said: "Ivan Blatny is a very well-known poet for Czechs, especially in Moravia, and we are very pleased that he is being recognised here where he lived for a long time and produced some of his best-known work.

"Despite everything, I think he was quite happy here and found the peace he was looking for. There is still a great deal of interest in Ivan Blatny and I expect many Czech people who are visiting the UK will want to visit this area and see where he spent many years of his life."

Ivan Blatny moved to Clacton in 1984 – there is a blue plaque on the Edensor Care Home in Orwell Road to mark his years there – and died in Colchester just a year after the "Velvet Revolution" restored democracy to his homeland.

Trial dictatorship?

Constitutional review overdue

David Flint

For the first time since self-government was granted by the British in the nineteenth century, Australia has become a series of rolling tin-pot dictatorships.

What was truly appalling this year was that not one of the checks and balances we rely on to protect us from any rampant Mussolini class actually worked.

Not one.

Most of the dictatorships were installed by ministerial subordinate legislation.

Like a tsunami, nothing stopped them. Not disallowance by a second chamber, which exists in all states except Queensland. And even where there is a second chamber, the disallowance power has too often been deleted by a compliant chamber.

Nor the courts where the prime minister does not see a sacred duty to maintain the federation and our open borders, where there have been few other plaintiffs who stay, and which anyway did not show the urgency the High Court did when it once rushed to get rid of John Howard's attempt to block electoral fraud. Some of the viceroys may have expressed their concerns, but too often the making of subordinate legislation has been taken away from and not reported to the executive councils. And rather than a check and balance, much of the mainstream media has preferred to act as the panic adjunct of the relevant premier relaying endlessly the dictatorial mantra to 'do the right thing'.

Thus, Australian democracy collapsed before a tsunami of power-crazed politicians and their armies of advisers. And yet we are one of the half-dozen oldest continuing democracies in the world.

The point is that if anyone doubts Lord Acton's dictum that power tends to corrupt, an objective analysis of the politicians' response to the Wuhan virus should settle the matter. Decisions were too often taken for political advantage rather than on medical grounds, often exhibiting blatant inconsistencies.

The decision to impose a lockdown which so seriously damaged the lives, businesses liberties and freedom of hundreds of thousands of law-abiding Australians necessitated great care and attention to the question whether it was justified.

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2020

But instead, the politicians revealed an incompetence that was breathtaking, suggesting that attention was concentrated on political considerations rather than on the question of absolute necessity.

In place of the requisite judgement Edmund Burke suggested is the only point in choosing a parliamentary representative, Australia's political leaders substituted flawed and exaggerated modelling. As mentioned before, and which should never be forgotten, this contained a key error so astronomical and so glaring (the projection of a daily need of 35,000 intensive care units) that the humblest tradesman, farmer or small businessperson would have surely questioned it had they been allowed to lay eyes on it

Neither our leaders noticed it, nor did the bureaucratic supremos privy to the modelling.

They want you to forget this outrage. You shouldn't.

The result was that what in many ways is a trial dictatorship was imposed, and especially in Victoria, the state appropriately in some embryonic relationship with communist China.

The nation, to a greater or lesser degree, was subject to a brutal and wholly unnecessary lockdown. The number who died from the virus was well over 125 times higher than it should have been had the politicians disobeyed Beijing's wishes and followed Taiwan, home of world's best pandemic practice.

To recall the corollary of Acton's dictum about power, a constitutional system must provide checks and balances against the corruptive nature of power.

This experience has become an evil precedent for the politicians and not only about pandemics. Already there are calls to use the concept of dictatorship to impose the imagined cure to global warming, no doubt another way

for the communists to undermine the West which among Western leaders President Trump alone has noticed.

Now in determining what should be the *question du jour*, how to ensure checks and balances always operate to prevent the abuse of power, it is appropriate to recall that the federation of Australia was achieved not by the politicians alone, but by the direct involvement of the people under the Corowa Plan.

This required the direct election of a convention with its conclusions being put directly to the people for decision by referendum. Our ancestors designed a constitution for a country, put it to the people, changed it, put it again, took it to London and put it through the Westminster parliament. All in four years without air travel and the internet. This is a precedent worth following for the first people's review of the constitution in over 120 years, particularly of course to reinstall protections against the abuse of power.

To do this, some formal changes to the Constitution should be made consistent with the Corowa Plan. As argued here, we should constitutionalise Alan Jones' Pub Test, that is, ensure that the common sense with which the rank-and-file are liberally endowed, can always prevail.

There are six points which should be encompassed in this approach:

- either House, or three state Parliaments or the people by a petition of, say, 5 per cent of electors nationally and in a majority of states, shall be able to call an elected convention to sit for a maximum of three years.
- each state and territory shall be entitled to elect a number of unpaid delegates equal to one half the total of their senators and MHRs.
- no candidate shall in campaigning be entitled to claim endorsement or affiliation with a registered political party.
- where possible the convention shall operate through committees and with electronic communication.
- after wide consultation, the convention may put a constitutional referendum or referendums.
- Yes and No cases for all voters will be prepared for each referendum question by the appropriate delegates, with federal funding for reasonable advertising expenses.

This of course will only occur if there is an overwhelming demand from Australians to take back their country. The solution is in our hands.

Ivan Červený a Czech tradio

Government asks lower house to extend state of emergency

Health Minister Jan Blatný has urged the lower house to extend the ongoing state of emergency by another month, so as to prevent a new upsurge of coronavirus infections in January.

Minister Blatný warned that easing restrictions too fast in view of the Christmas holidays and a renewal of social contact, which would certainly happen, would lead to a fresh outbreak of infections at the start of next year. Without a state of emergency, many of the enforced restrictions would be reduced to mere recommendations, Blatný said.

Prime Minister Andrej Babiš also urged the lower house to comply with the government's request, saying it was essential to reach a decisive turning point in the fight against the epidemic.

Czech Covid vaccine project to be shelved

The development of a Czech vaccine against Covid-19 will most likely be terminated after the first phase of tests on mice, Czech Radio reported on Thursday.

Health Minister Jan Blatný, has said that in view of the fact that commercial vaccines will soon be available on the market, there is no pressing need to take the project into a second phase involving clinical tests.

Although it showed promise, the development of the vaccine was earlier criticized for being too expensive for a country this size.